

இஸ்லாமிய அகீதா ஒரு விளக்கம்!

அரபு மூலம்
கலாநிதி ஸாலிஹ் ஸயீத் அஸ்ஸுஹைம்

மொழியாக்கம்
எஸ்.எச்.எம். இஸ்மாயில் ஸலீ B.A.(Hons)

Tamili

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بسطانة

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

هاتف: 4240077 فاكس: 4251005 ب.ص. 92675 الرياض 11663 ك.س.أ. E-mail: sultanah22@hotmail.com

THE COOPERATIVE OFFICE FOR CALL & FOREIGNERS GUIDANCE AT SULTANAH

Tel:4240077 Fax:4251005 P.O.Box:92675 Riyadh:11663 K.S.A. E-mail: sultanah22@hotmail.com

இஸ்லாமிய அக்தா ஒரு விளக்கம்!

அரபு முலம்

கலாநிதி ஸாலிஹ் ஸயீத் அஸ்ஸுஹைம்

ஷரீஆ பீட துணைப் பேராசிரியர்

மதீனாப் பல்கலைக்கழகம்.

மொழியாக்கம்

எஸ்.எச்.எம். இஸ்மாயில் ஸலீ B.A.(Hons)

(ஆசிரியர் - உண்மை உதயம் இஸ்லாமிய இதழ்)

நூல் விபரத் தொகுப்பு

- முலம் : முதக்கிரா பில் அக்தா
- தமிழில் : இஸ்லாமிய அக்தா ஒரு விளக்கம்
- முலநூலாசிரியர் : ஸாலிஹ் ஸயீத் அஸ்ஸுஹைம்
- மொழிபெயர்ப்பாளர் : எஸ்.எச்.எம். இஸ்மாயில் ஸலபி
- படிகள் : 5000
- முதல் பதிப்பு : 01-02-2000
- ஒளி அச்சு : தாருத் தவ்ஹீத் கம்பியூட்டர் மையம்,
பறகஹதெனிய, வேஉட.

வெளியீடுவோர் :

ஜம்இய்யது அன்சாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா,
தலைமையகம்,
பறகஹதெனிய,
வேஉட,
ஸ்ரீலங்கா.

பதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால் ஆரம்பிக்கிறேன். எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே. அவனது திருத்தாதர் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் மீது அவனது ஸலவாத்தும் ஸலாமும் என்றென்றும் உண்டாவதாக.

நபி(ஸல்) அவர்கள் தமது பிரச்சாரத்தில் அதிக அழுத்தம் கொடுத்த தவ்ஹீத் எனும் அம்சம் இன்று பலராலும் அலட்சியம் செய்யப்படுவதைக் காண்கின்றோம். வெளிப்படையான நடத்தைகள், இபாதத்துக்களில் செலுத்தப்படும் அக்கரை கூட இஸ்லாத்தின் அடிப்படையான நம்பிக்கை சார்ந்த விடயங்களுக்குச் செலுத்தப்படுவதில்லை. இதனால் இஸ்லாமிய இபாதத்துக்களில் ஈடுபடும் பலரும் கூட அறியாமையால் இறைவனுக்கு இணை கற்பிக்கும் செயல்களைச் செய்து தமது அத்தனை அமல்களையும் விழலுக்கிறைத்த நீராக வீணாக்கி விடுகின்றனர்.

எனவே, ஏகத்துவப் பிரச்சாரத்தை முழு வீச்சோடு எடுத்துரைக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. 1947 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஐம்இய்யா ஏகத்துவத்தையும் தூதுத்துவத்தையும் எத்தகைய கலங்கமுமற்ற விதத்தில் எடுத்துவைப்பதை தனது பாதையாக வகுத்து வருகின்றது.

இவ்வகையில் மதீனா பல்கலைக்கழகத்தால் பல்வேறு நாடுகளிலும் நடாத்தப்படும் கல்விக் கருத்தரங்குகளில் கற்பிப்பதற்காக கலாநிதி

அஷ்டௌயக் ஸஅத் ஸாலிஹ் அஸ்ஸுஹைமி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூலை மக்கள் மன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்வடைகின்றோம்.

இலங்கை மக்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய இந்நூலை ஜம்இய்யாவின் பிரச்சாரகரும், உண்மை உதயம் இஸ்லாமிய இதழின் ஆசிரியருமான அஷ்டௌயக் S.H.M இஸ்மாயில் ஸலபி அவர்கள் எளிய நடையில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்கள்.

இதனை இலவசமாக அச்சிட்டு வினியோகிப்பதற்கான பொருளாதார உதவிகளை சவூதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த சங்கைக்குரிய அமீர் அபுல் வலீத் அவர்கள் நல்கியுள்ளார்கள்.

இந்நூலை தொகுத்த கலாநிதி ஸாலிஹ் ஸஅத் அஸ்ஸுஹைமி, தமிழாக்கம் செய்த அஷ்டௌயக் S.H.M இஸ்மாயில் ஸலபி, நிதி உதவி செய்த அபுல் வலீத் ஆகியோருக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கின்றோம்.

இந்நூலை வாசிக்கும் சகோதரர்கள், ஏனைய சகோதரர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் சத்தியம் வளர துணை புரிதல் வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

அஷ்டௌயக் முஹம்மது அபூபக்கர் சித்தீக் மதனி,
பொதுத் தலைவர்,
ஜம்இய்யது அன்சாரிஸ் சுன்னதில் முஹம்மதிய்யா,
பறகஹதெனிய,
வேஉட, ஸ்ரீலங்கா.

மூல நூலாசிரியரின் முன்னுரை

புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனையே புகழுகின்றோம். அவனிடமே உதவி தேடுகின்றோம். அவனிடமே பாவமன்னிப்பும் கோரி அவன் பாலே மீழுகின்றோம். எமது தீங்கிலிருந்தும், தீய செயல்களின் கெடுதிகளிலிருந்தும் அவனிடமே பாதுகாவல் கோருகின்றோம். அல்லாஹ் யாருக்கு நேர்வழி காட்டினானோ அவரை வழிகெடுப்பவன் எவ்ருமில்லை. யாரை அவன் வழிகெடுத்து விட்டானோ அவனுக்கு நேர்வழி காட்டக் கூடியவர் எவ்ருமில்லை.

அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உண்மையான 'இலாஹ்' இல்லை என்றும், அவன் தனித்தவன் என்றும் அவனுக்கு இணைதுணை இல்லை என்றும் சாட்சி பகர்கின்றேன். மேலும் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியாரும் திருத்தூதருமாவார்கள் என்றும் சான்று பகர்கின்றேன். அவர் மீதும் அவரது குடும்பத்தினர் மீதும் அவரது அனைத்துத் தோழர்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் ஸலவாத்து உண்டாவதாக!

“விசுவாசம் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பயப்பட வேண்டிய முறைப்படி பயந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் நிச்சயமாக (முற்றிலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகவே தவிர நீங்கள் இறந்து விட வேண்டாம்” (3:102)

“மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். அவன் எத்தகையவன் என்றால் உங்களை (அவன்தான்) ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து படைத்தான். அதிலிருந்து அதற்குரிய ஜோடியையும் படைத்தான். இன்னும் அவ்விருவரிலிருந்து அனேக ஆண்களையும், பெண்களையும் பரவச் செய்தான். மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைக் கண்காணிப்பவனாக உள்ளான்” (4:01)

“விசுவாசிகளே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள்! கூறுவதைத் தெளிவாகக் கூறுங்கள். அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால் அவன் உங்கள் செயல்களைச் சீர் செய்துவைப்பான். உங்களுடைய குற்றங்களையும் மன்னிப்பான். மேலும் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் எவர் கீழ்ப்படிகின்றாரோ அவர் திட்டமாக மகத்தான வெற்றியை அடைந்துவிட்டார்.”

(33:70,71)

நிச்சயமாக செய்திகளில் மிக உண்மையானது அல்லாஹ்வின் வேதமாகும். வழிகாட்டுதலில் சிறந்தது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களது வழிகாட்டலாகும். காரியங்களில் கெட்டது மார்க்கத்தில் புதிதாகத் தோன்றியவைகளாகும். அனைத்துப் புதிய வழிபாடுகளும் ‘பித்அத்’ ஆகும். அனைத்து ‘பித்அத்து’ம் வழிகேடாகும். எல்லா வழிகேடுகளும் நரகத்துக்கு இட்டுச் செல்லும்.

அகீதா பற்றிய சுருக்கமான சில குறிப்புகளை உள்ளடக்கிய இந்நூல் மதீனா பல்கலைக்கழகத்தால் இஸ்லாமிய உலக நாடுகளில் நடத்தப்படும் 'தவ்ரா' எனும் கல் விக் கருத் தரங்கில் கலந்து கொள்ளும் மாணவர்களுக்காகத் தயார் பண்ணப்பட்டதாகும். இதன் மூலம் நற்பயன் நல்கவும், இதனை சங்கை பொருந்திய அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி ஆற்றிய பணியாக ஆக்கி அருள, உயர்ச்சியும் சர்வ சக்தியுமுடைய அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றேன்!

கலாநிதி ஸாலிஹ் ஸயீத் அஸ்ஸுஹைமீ,
ஷரீஆ பீடத் துணைப் பேராசிரியர்
ஜாமிஆ இஸ்லாமிய்யா,
மதீனா முனவ்வரா.

மொழிபெயர்ப்பாளர் முகவுரை

எல்லாப் புகழும் எத்துதியும் வல்லோன் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! ஸலவாத்தும், ஸலாமும் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும், அவர்கள்காட்டிய வழியில் வாழ்ந்த, வாழும் அனைவர் மீதும் என்றென்றும் நின்று நிலவட்டுமாக!

இந்நூலின் பெரும் பகுதி சுமார் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் ஜம்இய்யது அன்சாரிஸ் சுன்னத்தில் முஹம்மதியாவின் பொதுத்தலைவர் அஷ்ஷெய்க் N.P.M. அபூபக்கர் சித்தீக் (மதனி) அவர்களின் பணிப்பின் பேரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இருப்பினும் அப்போது சுயநூலாக்கத்தில் ஈடுபாடு காட்டியமையாலும் மொழி பெயர்ப்பில் ஏனோ மனம் நாட்டம் கொள்ளாததாலும் பணியை இடை நடுவில் கைவிட்டேன். மீண்டும் பொதுத்தலைவர் அவர்களின் பணிப்பின் பேரில் அப்பணியைப் பூர்த்தி செய்ததன் விளைவே இம்மொழிபெயர்ப்பாகும்.

முடிந்தவரை மூல நூலாசிரியரின் கருத்தைத் தமிழில் தருவதில் பெருமுயற்சி எடுத்துள்ளேன். அதில் நான் ஏதேனும் குறைவிட்டிருப்பின் சுட்டிக்காட்டுமாறு அறிஞர் பெருந்தகைகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் இஸ்லாமிய அகீதா பற்றிய முழுமையான விளக்கத்தினைக் கொண்டிருக்காத போதிலும் இலங்கை

முஸ்லிம்கள் அவசியம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பல தலைப்புகளில் கருத்துகள் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் தான் பொதுத்தலைவர் அவர்கள் இதனை மொழியாக்கம் செய்யப்பணித்தார்கள்.

இந்நூலை மொழியாக்கம் செய்யப் பணித்து ஊக்கமளித்த பொதுத்தலைவர் அவர்களுக்கும், ஆலோசனைகள் வழங்கியுதவிய செயலாளர் A.L. கல்லூர்ஹ்மான் M.A, M.L.முபாரக் ஸலபி B.A. மதீனா அவர்களுக்கும், இது நூலாக வெளிவர துணைநின்ற அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல் மூலம் அறியாமை காரணமாக 'ஷிர்க்'கிலும், 'பித்அத்'திலும் ஈடுபட்டு வரும் எமது சகோதரர்களை அல்லாஹுத்தஆலா பாதுகாக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இவண்.

எஸ்.எச்.எம் இஸ்மாயில்
59.B, கலதெனிய,
உடத்தலவின்னை மடிகே,
கடுகஸ்தொட்ட.

1. படைப்பின் நோக்கம் அந்வேடம்.

அல்லாஹுத்தஆலாவின் அனைத்து ஏற்பாடுகளும் ஏதோ சில நுண்ணிய நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. முஸ்லிம் என்கிற வகையில் நாம் அல்லாஹ்வின் ஏற்பாடுகளின் தோற்றத்திற்கான நோக்கத்தினை உணர்ந்தாலும் உணராவிட்டாலும் இறை சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படுவது அவசியமாகும். நோக்கமுணர்ந்து செயல்படுவது சிறப்பம்சமாயினும் அதை அறியும் ஆற்றல் பெறாதோர் அப்படியே அடிபணிந்தே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் மனித அறிவு, அனைத்தையும் அறியுமளவிற்கு ஆற்றல் பெற்றதல்ல. உத்தம ஸஹாபாக்களனைவரும் அல்குர்ஆனினதும், அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களினதும் ஏவல் விலக்கல்களை ஏன் எதற்கு என்ற குறுக்குக் கேள்வி இன்றி ஏற்றுப் பின்பற்றியே வந்தனர். இதனை உமர்(ரழி) அவர்கள் ஹஜ்ருல் அஸ்வத் கல்லை முத்தமிடும் போது கூறிய வாசகங்கள் தெளிவாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவர் 'அக்கல்லை நோக்கி "நீ நன்மையோ, தீமையோ செய்யும் சக்தியற்ற கல் என்பதை நான் அறிவேன். நபி(ஸல்) அவர்கள் உன்னை முத்தமிடுவதை நான் கண்டிரா விட்டால் நான் உன்னை முத்தமிட மாட்டேன்" எனக் கூறினார்கள்

(ஆதாரம்: புகாரி- 2/180, முஸ்லிம்- 3/68)

இவ்வகையில் மனித படைப்பின் நோக்கம் யாது என்பதை நாம் ஆராய முற்பட்டால் அல்லாஹ்

ஒருவனையே வணங்கி வழிபட வேண்டும் என்கின்ற மகத்தான நோக்கத்திற்காகவே அல்லாஹ் மனிதனைப் படைத்தான் என்பதை அறிய முடியும். இதனை அல்குர்ஆனிலே “(எனக்கு வழிப்பட்டு, என்னை) வணங்குவதற்கன்றி ஜின்களையும், மனிதர்களையும் நான் சிருஷ்டிக்கவில்லை”.(51:56) எனத் தெளிவாகவே அல்லாஹ் கூறுகின்றான்.

இது பற்றி மேலும் குறிப்பிடுகையில் “இறைவனுடைய கலப்பற்ற மார்க்கத்தையே பின்பற்றி (மற்ற மார்க்கங்களைப்) புறக்கணித்து, தொழுகையைக் கடைப்பிடித்து, ஸகாத்தும் கொடுத்து வருமானேயன்றி (வேறெதுவும் இத்தூதர் மூலம்) ஏவப்படவில்லை. இதுதான் நிலையான மார்க்கமாகும்.” (98:5) என அல்லாஹ் தத்தஆலா குறிப்பிடுகின்றான்.

மேற் கூறப்பட்ட இவ்விரு வசனங்களும் இன்னும் இது போன்ற அல்குர்ஆனின் எண்ணற்ற வசனங்களும் “வணக்கம் என்பது அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரியதாகும் என்பதே தூயமார்க்கத்தின் அடிப்படையென்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன. இவ்வடிப்படைக்கு எவரேனும் மாறு செய்து ஏதேனும் ஒரு வணக்கத்தை அல்லாஹ் அல்லாத வேறுயாருக்கேனும் செய்தால் அவர் காபிரும், முஷ்ரிக்குமாவார். அவரது வணக்க வழிபாடுகளெல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீர் போல் வீணானது என்பதே அல்குர்ஆனின் தீர்ப்பாகும்.

“(இம்மையில்) அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த காரியங்களை நாம் நோக்கினால் (அதில் யாதொரு நன்மையும் இல்லாததால்) பறக்கும் தூசிகளைப் போல் அவைகளை நாம் ஆக்கி விடுவோம்.” (25:23)

“.....அவர்கள் (அல்லாஹ்விற்கு) இணைவைத்தால் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான) காரியங்கள் யாவும் அழிந்து விடும்.” (6:88)

(மேலும் பார்க்க 39:65) என்கின்ற இறைவசனமும் “யார் என்னோடு வேறொருவரைக் கூட்டுச் சேர்(இணைவை)த்த நிலையில் அமல் செய்கிறாரோ அவரையும் அவரது “அமலையும்” நான் (ஏற்காது) விட்டுவிடுவேன்” (ஆதாரம்:முஸ்லிம் கிதாபுஸ்ஸுஹுத் 46, பாகம்-4, பக்கம் 2289)

என்கின்ற ஹதீஸுல் குத்ஸியும் இணைவைப்போரின் செயற்பாடுகள் அல்லாஹ்வின் அங்கீகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டவையே என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

2. நல்லநடங்கள் நலன் பயக்க

‘இபாதத்’ என்கின்ற இறைவழிபாடு மனித சிந்தனையில் உதிக்கும் ஒன்றல்லவென்பதும், எது வணக்கம், எது எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதெல்லாம் வேதவெளிப்பாட்டாலேயே உணர முடியும் என்பதும் நாமறிந்ததே. எனவே ‘இபாதத்’ என்பது இறைத் தூதரின் வழிகாட்டலின்றி தோற்றம் பெற முடியாது.

இணை வைப்பவர்களின் அமல்கள் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது என்பதை நாம் ஏற்கனவே அறிந்தோம். எனவே, இறைதூதரின் வழிகாட்டலோடு செயல்படுத்தப்படுகின்ற வணக்க வழிபாடுகள் எவ்வித உலகாயத நோக்கமுமின்றி அல்லாஹ் ஒருவனுக்காக மாத்திரம் செய்கின்ற 'இஹ்லாஸ்' என்கின்ற தூய உள்ளத்தோடு நிறைவேற்றப்பட்டாலே அது அல்லாஹ்வின் அங்கீகாரத்திற்குரியதாக அமையும் என்பதை நாம் அனுமானிக்கலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை நுணுக்கமாக நோக்கின் நல்லறங்கள் பலனளிக்க வேண்டுமாயின் அது இரண்டு முக்கிய அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக அமைய வேண்டும். அவையாவன:

1. எவ்வித உலகாதாய நோக்கமுமின்றி அல்லாஹ் ஒருவனுக்காக என்கின்ற தூய உள்ளத்துடன் செயல்படுத்தப்படல்.
2. அந்த இபாதத்தும் அதற்கான வழிகாட்டலும் அண்ணல் நபி(ஸல்) அவர்களின் அழகிய முன்மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட இரு நிபந்தனைகளையும் உள்ளீடாகக் கொண்டதாக கீழ்வரும் வசனம் அமைந்துள்ளது.

“எவன் தன் இறைவனைச் சந்திக்க

விரும்புகின்றானோ அவன், நற்கருமங்களைச் செய்து(அதில்) தன் இறைவனுக்கு ஒருவரையும் இணையாக்காது (அவனையே) வணங்கி வருவானாக!
(18:110)

மேற்கூறப்பட்ட வசனத்தில் இடம் பெற்றுள்ள “அல் அமலுஸ்ஸாலிஹ்” (நல்லமல்) என்கின்ற சொற்றொடர் செய்யப் படுகின்ற “அமல்” சுன்னாவின் வழிகாட்டலுக்குட்பட்டதாக அமைய வேண்டும் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. அதற்கடுத்த பகுதி அதனைச் செய்பவன் அல்லாஹ் “ஒருவனுக்காக” என்கின்ற தூய உள்ளத்துடனேயே அதில் ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இமாம் ஹாபிழ் இப்னு கதீர்(ரஹ்) அவர்கள் தமது தப்ஸீர் இப்னு கதீரில் “ஓர் அமல் அல்லாஹ்வின் அங்கீகாரத்தினைப் பெறவேண்டுமெனில் அது நிச்சயம் இஹ்லாஸுடன் நபி(ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டலின் நிழலில் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும். இவ்விரு நிபந்தனைகளுக்குட்படாத அமல்கள் அங்கீகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகும்.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். (தப்ஸீர் இப்னு கதீர் 3/108)

இதே கருத்தை காழி இயாழ்(ரஹ்) அவர்களும் வேறு சிலரும் கூறியிருப்பதற்கான அறிவிப்புக்கள் காணக் கிடைக்கின்றன.

(I) அஸ் இஹ்லாஸ்

முதல் நிபந்தனை இபாதத்தில் ஈடுபடுபவர் தன் வழிபாட்டில் உலகாதாய நோக்கம், புகழ், பிறர் பார்த்து மெச்ச வேண்டும் என்கின்ற குறுகிய எண்ணத்தோடன்றி அல்லாஹ்வின் திருப்தியையே குறியாகக் கொண்டு அதில் ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

“... நீர் முற்றிலும் பரிசுத்த மனதுடன் அல்லாஹ்வை வணங்கி வாரும், வணக்கம் அவனொருவனுக்கே உரியதாகும்” (28:77)

“வணக்கங்களில் என்னோடு வேறொருவனைக் கூட்டுச் சேர்க்கும் இணைவைப்போரின் தேவைகளை விட்டும் நான் நீங்கியவனாவேன். எவன் அவ்விதம் செய்கின்றானோ அவனையும் அவனது வழிபாட்டையும் நான் (ஏற்காது) விட்டு விடுவேன்” என அல்லாஹ் கூறுவதாக நபி(ஸல்) அவர்கள் அருளிணார்கள்.

(ஆதாரம்: முஸ்லிம் கிதாபுஸ்ஸுஹ்த்- 46)

“எண்ணத்தின் தூய்மையை அளவீடாகக் கொண்டே செயல்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன”

(ஆதாரம் : புகாரி 1/9, முஸ்லிம் 3/1515,)

மேற்கூறப்பட்ட குர்ஆன் வசனங்களும், ஹதீஸ்களும் இஹ்லாஸின் அவசியத்தை

வலியுறுத்துகின்றன. 'ஷிர்க்', முகஸ்துதி, உலகாதாய நோக்கம் என்பன 'இஹ்லாஸின்' எதிரிகள் என்பதை உணர்தல் அவசியமாகும்.

II) இறைத் தூதரின் வழிகாட்டல்

நாம் நன்மையை நாடி செய்யக் கூடிய அமல் அல்லாஹ்வின் அங்கீகாரம் பெற்றதாக வேண்டுமாயின் அவனது அருள் மறையிலோ, அண்ணலாரின் நடைமுறையிலோ தெளிவு படுத்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இஸ்லாம் இறைத்தூதரின் வாழ்நாளிலே பூரணப்படுத்தப்பட்ட புனித மார்க்கமாகும். இதில் மனிதகரங்கள் ஊடுருவி அதன் புனிதத்துவத்தைக் கெடுத்து விடும் நிலையை இஸ்லாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது. இதனை அல்குர்ஆன் இவ்விதம் கூறுகின்றது.

“இன்றையதினம் உங்களுக்காக உங்களுடைய மார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கி வைத்துவிட்டேன். என்னுடைய அருட்கொடையை உங்கள் மீது முழுமையாக்கிவிட்டேன். இன்னும் உங்களுக்காக இஸ்லாத்தை மார்க்கமாக (தேர்ந்தெடுத்து) நான் பொருந்திக்கொண்டேன்.

பூரணப்படுத்தப்பட்ட மார்க்கத்தை அப்படியே பின்பற்ற வேண்டும், நபியின் மரணத்தின்பின் அதனுள் நுழைக்கப்பட்ட புது வணக்க வழிபாடுகளை விட்டும்

ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும் என அல்குர்ஆனும் அண்ணலாரின் அருள் மொழிகளும் ஏவிக் கொண்டிருக்கின்றன.

“அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் உறுதியாக நம்புகிறவர்களுக்குரிய அழகிய முன்மாதிரி நிச்சயமாக அல் லாஹ் ஷடைய தூதரிடமே உங்களுக்கு இருக்கின்றது....” (33:21)

“(நம்முடைய) தூதர் உங்களுக்குக் கொடுத்ததை நீங்கள் (மனமொப்பி) எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் எதனை உங்களுக்குத் தடுத்தாரோ அதிலிருந்து நீங்கள் விலகிக் கொள்ளுங்கள்....” (59:7)

“(நபியே மனிதர்களை நோக்கி) நீர் கூறும்: “நீங்கள் மெய்யாகவே அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாக இருந்தால், நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுங்கள். அல்லாஹ் உங்களை நேசிப்பான், உங்கள் பாவங்களையும் உங்களுக்காக அவன் மன்னித்து விடுவான்....” (3:31)

மேலே நாம் குறிப்பிட்ட வசனங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களைப் பின்பற்றுவதின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் அதே வேளை அவர்களின் முன்மாதிரி இன்றி “நல்ல செயல்” எதுவும் ஏற்பட முடியாது என்பதையும் தெளிவு படுத்துகின்றது. புதிதாக மார்க்கத்தில் நல்லமல்கள் தோற்றம் பெற முடியாது என்பதைப் பல்வேறு ஹதீஸ்களும் தெளிவு படுத்துகின்றன.

“...நீங்கள் எனது சுன்னத்தையும் எனக்குப்பின்னர் வரக் கூடிய நேர் வழிபெற்ற கலீபாக்களின் வழிமுறையையும் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். புதிது புதிதாக உருவாகக் கூடிய வணக்க வழிபாடுகள் விடயத்தில் மிகுந்த எச்சரிக்கையுணர்வுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் எல்லாப் புதுமைகளும் “பித்அத்” ஆகும். அனைத்து ‘பித்அத்’துக்களும் வழிகேடாகும். அனைத்து வழிகேடுகளும் நரகிற்கே இட்டுச் செல்லும்.”

(ஆதாரம் : திர்மிதி-4/149, இப்னு மாஜா 1/16)

“எமது மார்க்கத்தில் இல்லாத ஒன்றை யாரேனும் உண்டு பண்ணினால் அது “ரத்து” செய்யப்படும்.”

(ஆதாரம் : புகாரி 3/241, முஸ்லிம் 5/132)

“தனக்கு அல்லாஹ்வால் அருளப்பட்ட வஹி மூலம் அனைத்து நல்லறங்களையும் தன் சமூகத்துக்குக் கூறி ஆர்வமுட்டுவதும், அனைத்துத் தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும் ஒவ்வொரு நபிமீதும் கடமையாகும்.” (ஆதாரம் : முஸ்லிம், இமாரா: 46)

“உங்களிடம் நாம் இரண்டை விட்டுச் செல்கின்றேன். அவையிரண்டையும் பற்றிப்பிடித்திருக்கும் காலமெல்லாம் நீங்கள் வழிதவறவேமாட்டீர்கள். அவையாவன. அல்லாஹ்வின் வேதமும், எனது வழிமுறையுமாகும்.

(ஆதாரம் : முஅத்தா 2/899, அபூதாவூத் 1/442, இப்னுமாஜா 2/1025)

மேற்கூறப்பட்ட அனைத்து நபிமொழிகளும், குர்ஆன் ஹதீஸைப் பின்பற்றுவதின் அவசியத்தையும் அவையிரண்டிலும் கூறப்படாத புதிதாக மக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வணக்க வழிமுறைகள் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவை என்பதையும் எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றன. ஆனால் முஸ்லிம்களில் பெரும் பாலானோர் தம் கற்பனையில் உதித்தவைகளையெல்லாம் மார்க்கமாக எண்ணி அவையும் தமக்கு மறுமையில் பயனளிக்கும் என்கின்ற நப்பாசையில் செய்து வருகின்றனர். ஆனால் நாம் குறிப்பிட்ட குர்ஆனின் வசனங்களும், ஹதீஸ்களும் அவைகள் நன்மை பயப்பதற்குப் பகரமாக பாவத்தையே தேடித்தரும் எனக் கூறுவதை ஏனோ இவர்கள் உணராமல் இருக்கின்றனர்.

இவ்விதம் முஸ்லிம்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் 'பித்அத்'துக்களில் ஓரிரண்டைக் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எம்மில் சிலர் தொழுகையின் பின்னர் குறிப்பிட்ட சில திகர், சலவாத்துகளைக் கூட்டாக ராகமிட்டு ஒதுகின்றனர். இவர்கள் புதுமையான வழியைப் பின்பற்றும் அதே நேரம் நபி(ஸல்) அவர்களினால் கற்றுத் தரப்பட்ட அவ்ராதுகளை விட்டு விடுவது ஆச்சரியமானதாகும். "(அறிவுடைய) இத்தகையோர், (தங்கள்) நிலையிலும், இருப்பிலும், தங்கள் படுக்கையிலும் அல்லாஹ்வையே நினைத்து வானங்கள் பூமியின் படைப்பைப்பற்றிச் சிந்தித்து, "எங்கள் இறைவனே! நீ இவற்றை வீணாகப்படைத்து விடவில்லை. நீ மிகத்

தூயவன் (நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களை
நீ இரட்சிப்பாயாக (எனப்பிரார்த்திப்பார்.)” (3:191)

மேற்கூறிய வசனம் உண்மை விசுவாசிகள் தமது
அனைத்து நிலைகளிலும் அல்லாஹ்வை சதா திகர்
செய்து கொண்டே இருப்பார்கள் என்பதை எடுத்துக்
காட்டுகின்றது.

நபி(ஸல்) அவர்களும் “நான் ஒரு நாளைக்கு
எழுபது தடவைகளுக்கும் அதிகமான விடுத்தம்
“இஸ்திபார்” செய்கின்றேன்”

(ஆதாரம் : புகாரி, கிதாபுத் தஅவாத் 3, 11/101)
எனக் குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோன்று உண்ணல்,
உறங்கல், விழித்தல், வீட்டை விட்டு வெளியேறுதல்
போன்ற அனைத்து நிலைகளிலும் ஒதுவதற்கென்று பல
'அவ்ராது'களையும் எமக்குக் கற்றுத் தந்துள்ளார்கள்.
இவை எதனை நமக்கு உணர்த்துகின்றதெனில் இஸ்லாம்
எல்லா நிலைகளிலும் “திகர்” செய்யப்படுவதையே
எதிர்பார்க்கின்றது என்பதாகும். ஆனால் இவர்களோ
“திகர்”களுக்கு, குறிப்பிட்ட தினத்தின் குறிப்பிட்ட சில
நேரங்களை ஒதுக்கிக் கூட்டாக இருந்து செய்து
வருகின்றனர்.

இது போன்றே எம்மில் சிலர் இஸ்லாம்
சொல்லித்தராத சில திருநாட்களை உருவாக்கி,
அந்நாட்களில் செய்வதற்கென்றே சில வணக்க
வழிபாடுகளையும் ஏற்பாடு செய்து அவற்றைக் கடமை

போல் செய்தும் வருகின்றனர். இஸ்லாம் காட்டித்தராத இவ்வணக்க முறைகள் அல்லாஹ்வால் நிராகரிக்கப்படும், அதனால் நாம் குர்ஆன், ஹதீஸ் கூறுகின்ற வணக்க வழிபாடுகளை மாத்திரமே செய்ய வேண்டும் என்பதை இவர்கள் உணர்வதாக இல்லை.

நன்மையைத் தானே செய்கின்றோம் என்ற நப்பாசையில், விளக்கை நோக்கிச் செல்லும் விட்டில்கள் போல் தீமையைத் தேடிச் செல்லும் இவர்களுக்கு இப்னு மஸ்ஹத்(ரழி) அவர்கள் வாழ்வில் நடந்த பின்வரும் சம்பவம் சிறந்த படிப்பினையாக அமையுமெனக் கருதுவதால் அதனைக் குறிப்பிடுவது சாலவும் சிறந்ததென எண்ணுகிறேன்.

சிலர் மஃரிப் தொழுகையின் பின்னர் கூட்டாக அமர்ந்து தக்பீர் (அல்லாஹ் அக்பர்), தஹ்லீல் (லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ்), தஸ்பீஹ் (சுப்ஹானல்லாஹ்) என்பவற்றை உரத்த குரலில் சொல்லுகின்றனர் என்ற செய்தி இப்னு மஸ்ஹத்(ரழி) அவர்களுக்கு எட்டியது. இது கேட்ட இப்னு மஸ்ஹத்(ரழி) அவர்கள் பள்ளிக்கு வந்து அவர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் பித்அத் என்கின்ற வழிகேட்டில் இருக்கின்றீர்கள். இப்படியான புதுமையான வணக்கத்தைச் செய்கின்ற நீங்கள் நபி(ஸல்) அவர்களின் தோழர்களை விட அறிவில் முந்தி விட்டீர்களோ? எனக் கேட்டு அவர்களது அச்செயலைக் கண்டித்தார்கள்.

(ஆதாரம் : தாரமீ)

'தக்பீர்', 'தஹ்லீல்', 'தஸ்பீஹ்' என்பது இஸ்லாத்தில் இல்லாததோ அல்லது கெட்ட செயலோ அல்ல. இவைகள் வணக்கம் என்றிருப்பினும், அவற்றைக் கூற, குறிப்பிட்ட நேரமிட்டு அதற்கென சில வரையறைகளையும் தாமாகச் சேர்த்து செய்யும் போது அது 'பித்அத்'தாக ஆகின்றது. எனவேதான் இப்பனு மஸ்ஹத்(ரழி) அவர்கள் அதைக் கண்டித்தார்கள். எனவே நல்லது தானே என்று, இஸ்லாம் கூறியுள்ள இபாதத்துக்களைக்கூட நாம் விரும்பும் விதத்தில் செய்து விட முடியாது என்பதை உணரலாம். மருந்துதானே என்ற எண்ணத்தில் வைத்தியர் கூறியதைவிடக் கூடுதலாகவோ, நமது விருப்பத்திற்கோ மருந்தை அருந்த முடியாதல்லவா?

3. தெளஹீதும் அதன் வகைகளும்

“தவ் ஹீத்” என்ற பதம் அரபுப் பாசையினடிப்படையில் ஒருமை, தனிமை என்பவற்றைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் கண்ணோட்டத்தில் தெளஹீத் என்பது வணக்க வழிபாடுகளால் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துவதை, அவற்றை அவன் ஒருவனுக்கே செய்வதைக் குறித்துக் காட்டும் சொல்லாகும். இதனை நாம் மூன்று வகையாக வகுத்து நோக்கலாம். 1. தெளஹீத் அர்-ருபூபிய்யா, 2. தெளஹீத் அல்-உலூஹிய்யா, 3. தெளஹீத் அல்-அஸ்மா. வஸ்ஸிபாத். தெளஹீதின் மூன்று வகை பற்றியும் சிறிது விரிவாக நோக்குவோம்.

I) அத்தொலாஹுத் அர்-ருஃய்யா

இறைமைத்துவத்தில் அவனை ஒருமைப் படுத்துதல் என இதனைச் சுருக்கமாகக் கூறலாம். அதாவது படைத்தல், உணவளித்தல், உயிர் வாங்குதல், உயிர்ப்பித்தல், பிரபஞ்சச் செயற்பாடுகளை நுணுக்கமாகத் திட்டமிடல் போன்ற செயற்பாடுகளை அவன் ஒருவனே நிகழ்த்தி வருகின்றான். இதில் அவனுக்கு இணையாக, துணையாக எதுவுமே இல்லை என உறுதியாக நம்புதல் வேண்டும். இதனை அல்குர்ஆனின் பல்வேறுபட்ட வசனங்கள் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

“நிச்சயமாக உங்கள் இறைவனாகிய அல்லாஹ் தான் வானங்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்து, அர்ஷின் மீதானான்.”

“அவனே இரவால் பகலை முடுகின்றான். (பகலால் இரவை முடுகின்றான்) அது தீவிரமாகவே அதனைப் பின் தொடர்கின்றது. சூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் அவன் கட்டளைக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. படைப்பும் (படைத்தலும்) அதன் ஆட்சியும் அவனுக்கே உரியதெனத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அகிலத்தைப் படைத்துப் போஷித்துப் பரிபக்குவப்படுத்தும் அல்லாஹ் மிகக் பாக்கியமுடையவன்.” (7:54)

இவ்வசனம் படைத்தல், திட்டமிடல் அனைத்தும் அவன் ஒருவனுக்கேயுரியன என்பதைத் தெளிவு படுத்துகின்றது. இவ்வகைத் தௌஹீதை நபி(ஸல்) அவர்களுடைய காலத்தில் காபிர்களும் ஏற்றே இருந்தனர். எனினும் இதனை மாத்திரம் ஏற்று, வணக்கவழிபாடுகளை அவனல்லாதவனுக்கு செய்ததன் காரணத்தினால் அவர்கள் இஸ்லாம் என்கின்ற வட்டத்தை விட்டும் வெகு தூரத்திலேயே வைத்து நோக்கப்பட்டனர்.

“வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டித்தவன் யார்? என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்கும் பட்சத்தில் (யாவையும்) மிகைத்தோனும் ஞானமுடையோனும் (ஆகிய) அல்லாஹ் தான் அவைகளைச் சிருஷ்டித்தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் (பதில்)கூறுவார்கள்.” (43:9)

“(நபியே) அவர்களைச் சிருஷ்டித்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்பீராயின் அல்லாஹ்தான் என நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.” (49:87)

இது போன்ற வசனங்கள் காபிர்களும் அல்லாஹ்வைப் படைப்பாளனாக நம்பியிருந்தார்கள் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகளாகும். இதற்கு மிகச் சிறந்த எளிய எடுத்துக்காட்டாக நபிகளாரின் தந்தையின் பெயரைக் கொள்ளலாம். அல்லாஹ்வை ‘றப்பா’க அவர்கள் ஏற்றிருந்த காரணத்தினால்தான் நபியின் பாட்டனார், நபியின் தந்தைக்கு ‘அல்லாஹ்வின் அடியான்’ (அப்துல்லாஹ்) எனப் பெயரிட்டார்கள்.

படைப்பாளன் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்பதற்கு எண்ணற்ற ஆதாரங்களை வேதக்குறிப்புகளிலும், சிந்தனை ரீதியிலும் நாம் பெற முடியும். படைப்புக்கள் அனைத்தும் படைத்த ஒருவனைப்பற்றி, தோற்றப்பாடுகள் அனைத்தும் தோற்றுவித்த ஒருவன் பற்றி பறை சாற்றுகின்றன. இதனைப் பின்வரும் வசனங்கள் இவ்விதம் கூறுகின்றன.

“இவர்கள் எதுவுமின்றித் தாமாகவே உண்டாகி விட்டனரா? அல்லது இவர்கள் தம்மைத் தாமே சிருஷ்டித்துக் கொண்டனரா? (52:35)

“உறுதி கொண்டவர்களுக்கு பூமியில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. உங்களுக்குள்ளாகவும் - (பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன) அவைகளை நீங்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?...” (51:20,21)

ஆம், படைப்பினங்கள் அனைத்தும் அவற்றைப் படைத்த பாரிய சக்தி மிக்க அல்லாஹ் ஒருவன் உள்ளான் என்பதற்கான ஆதாரங்களாகும்.

II) அத்ஸிதாஹீத் சில்-உலூஹீய்யா

வணக்க வழிபாடுகள் மூலம் அல்லாஹ்வை ஒருமைப்படுத்துதல், அல்லது இபாதத்துக்களை அவன் ஒருவனுக்கே செய்தல் என்று இதனைக்

குறிப்பிடலாம். தொழுகை, நோன்பு, குர்பான், நேர்ச்சை, பிரார்த்தனை, பாதுகாவல் தேடுதல் போன்ற அனைத்து வணக்கங்களையும் அவன் ஒருவனுக்கே செய்தல் வேண்டும். இபாதத்துகள் எதனையும் அல்லாஹ் அல்லாத வேறு யாருக்கேனும் செய்து விடக் கூடாது. இந்த ஒரே நோக்கத்திற்காகத்தான் அல்லாஹ் எம்மைப் படைத்து உலகில் வாழ விட்டுள்ளான், இதில் மலக் குமார் களுக்கோ, நபிமார் களுக்கோ, நல்லடியார் களுக்கோ எவருக்குமே அல்லாஹ் விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. யாரேனும், ஏதேனும் ஓர் இபாதத்தை அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கேனும் செய்தால் அவர் இணைவைப்பாளர் பட்டியலிலே சேர்க்கப்படுவார் என்பதே இஸ்லாத்தின் தீர்ப்பாகும்.

“நீர் கூறும்! நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், என்னுடைய அறுத்துப் பலியிடல்களும், என்வாழ்வு, என் மரணமும் உலகத்தாரைப் படைத்துப் போசித்துப் பரிபக்குவப்படுத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானதாகும். அவனுக்கோ யாதோர் இணையுமில்லை (துணையுமில்லை) இவ்வாறே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன். ஆகவே (அவனுக்கு வழிப்பட்ட) முஸ்லிம்களில் நான் முதன்மையானவன். (என்று கூறுவீராக!)” (6:162)

“எவனொருவன் அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு நாயனைப் பிரார்த்தித்து) அழைக்கிறானோ அவனுக்கு அதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை; அவனுடைய கணக்கெல்லாம் அவனுடைய றப்பிடம் இருக்கிறது. நிச்சயமாக, காபிர்கள் வெற்றிபெறமாட்டார்கள்.” (23:117)

இவ்விபாதத்துக்களை அல்லாஹ் ஒருவனுக்காக மாத்திரம் செய்வதே முஸ்லிமுக்குரிய இலக்கணம். அவற்றை வேறு எவருக்கேனும் செய்வது 'ஷிர்க்' எனும் கொடிய குற்றம் என்பதை இவ்வசனம் உணர்த்துகின்றது.

இவ்வகைத் தெளஹீதை மக்கள் மத்தியில் இறைத்தூதர்கள் எடுத்து வைக்கும் போதுதான் பெரும் கொள்கைப் போராட்டம் இடம் பெறத் துவங்கியது. பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து நுணுக்கமாகத் திட்டமிட்டு இயக்கும் இறைவன் அல்லாஹ் ஒருவனே என ஏற்றிருந்த அக்கால மக்கள் தங்களை இறைவனிடம் நெருக்கி வைக்க, தங்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் சிபாரிசு செய்யவென சில நல்லடியார்களின் சிலைகளுக்கு ஆராதனை செய்து வந்தனர். இதனை நபிமார்கள் எதிர்க்கும் போதே மக்கள் இறைதூதர்களுக்கெதிராக கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். ஏனெனில் இதனை அவர்கள் நல்ல காரியம் என்கின்ற எண்ணத்திலேயே செய்து வந்தனர்.

“தூய வழிபாடு அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே சொந்தமானது என்பதை அறிந்து கொள்வீராக! எவர்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவர்களை(த் தங்களுக்கு)ப் பாதுகாவலர்(அவ் லியாக்)களாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் “அத் தெய்வங்கள்” எங்களை அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க சமீபமாக்கி வைக்கும் என்பதற்காகவேயன்றி இவைகளை நாம் வணங்கவில்லை (என்று கூறுகின்றனர்)” (39:3)

என்ற குர்ஆனின் கூற்று நாம் மேலே குறிப்பிட்டவைகளுக்குரிய போதிய சான்றாகும். இத்தவறான சிந்தனையைத் தகர்த்திடவே நபிமார்களை அல்லாஹ் அனுப்பினான் என்றால் கூட மிகையானது.

“உமக்கு முன்னர் நாம் அனுப்பிய தூதர்களுக்கெல்லாம் ‘நிச்சயமாக என்னைத் தவிர’ வேறு நாயன் இல்லை. எனவே என்னையே நீங்கள் வணங்குங்கள் என்று நாம் வஹி அறிவிக்காமல் அனுப்பியதில்லை” (21:25) என்கின்ற திருமறை வசனம் இதனையே உணர்த்துகின்றது.

அன்றையகால காபிர்களையும் இன்று தம்மை முஸ்லிம்கள் எனச் சொல்லிக்கொள்வோரையும் சற்று நிதானமாக நோட்டமிட்டால் ஆச்சரியமான சில முடிவுகளைப் பெற முடிகின்றது. அன்றைய காபிர்கள் அல்லாஹ்வை ஏற்றிருந்தனர். ஆனால் அவனின் பால் நெருக்கி வைக்கவென சில இறைநேசர்களுக்கும் ஆராதனை செய்தனர். ஆனால் சோதனை என்றொன்று ஏற்பட்டால் துன்பங்கள், துயரங்கள் துரத்திவந்தால் தொல்லைகள் நிழல் போல் தொடருமானால் எல்லாப் போலி தெய்வங்களையும் விட்டுவிட்டு அல்லாஹ் ஒருவனிடமே பிரார்த்தனை புரிவார்கள். இதனை அருள் மறை பல இடங்களில் தெளிவாகவே சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“(மனிதர்கள்) கப்பலில் ஏறி(ஆயத்தில் சிக்கி)க் கொண்டால் அவர்கள் முற்றிலும் அல்லாஹ்வுக்கு

வழிபட்டு, பரிசுத்த மனதோடு அவனை அழைத்துப் பிரார்த்தி)க்கின்றனர். அவன் அவர்களைக் கரையில் (இறக்கி) இரட்சித்துக் கொண்டபின்னர் அவனுக்கே அவர்கள் (பலரை) இணையாக்குகின்றனர்.” (29:65)

ஆபத்தின் போது அல்லாஹ் ஒருவனிடமே பிரார்த்திக்கும் பண்புடையோர்களாகவே காபிர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இன்று தம்மை முஸ்லிம் எனக் கூறிக் கொள்வோர் நிலை இதை விட மோசமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சோதனையற்ற நேரத்திலும் ‘கப்ரு’கள் முன்னால் கையேந்தும் இவர்கள் இன்னல்கள் ஏற்படும் போதும் இறந்துவிட்ட நல்லடியார்களை உதவிக்கு அழைப்பதையும், அவர்களுக்காக நேர்ச்சைகள் நேர்ந்து அறுத்துப் பலியிட்டு படையல்கள் படைப்பதையும், அவர்களின் கல்லறைகளில் தவமிருப்பதையும் பார்க்கின்றோம். இது அன்றைய முஷ்ரிக்குகளைவிட தாழ்வானதொரு நிலை என்பதை ஏனோ உணரத் தவறிவிடுகின்றனர்.

இவர்களின் பிரார்த்தனைகள் தானும் அவர்களுக்குக் கேட்குமா? கேட்டாலும் உதவ முடியுமா? மறுமையிலேனும் இதனால் பலன்கிடைக்குமா? இதோ அருள் மறை பதில் கூறுகின்றது.

“அல்லாஹ்வை விட்டு விட்டு மறுமை நாள் வரை(தான் அழைத்த போதிலும்) பதில் கொடுக்காதவர்களை அழைப்பவனை விட வழி கேடன்

யார்? அவர்கள், இவர்கள் தங்களை அழைப்பதையும் அறியமாட்டார்கள். தவிர மனிதர்களை (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படும் சமயத்தில் அவர்கள் இவர்களுக்கு விரோதிகளாகி இவர்கள் (தங்களை) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததையும் நிராகரித்து விடுவார்கள்".(46:5-6)

இறந்து விட்ட அந்நல்லடியார்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே உதவியேதும் செய்து கொள்ளும் ஆற்றல் அற்றவர்கள் என்கின்ற போது, அவர்கள் எப்படி பிறருக்கு உதவியும் ஒத்தாசையும் புரிய முடியும்? இவ்வாறு நாம் கூறுவது அவர்களை அவமதிப்பதாகாது. உதவி புரியவும் சோதனைகளைத் தீர்க்கவும் ஆற்றல் பெற்றவன் அல்லாஹ் ஒருவனே.

“(நபியே) அல்லாஹ் உமக்கு ஏதாவதொரு துன்பத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் அவனைத் தவிர (வேறு யாரும்) அதை நீக்க முடியாது. இன்னும் அவன் ஒரு நன்மையை உண்டாக்கி விட்டால் (அதை எவரும் தடுக்க முடியாது) அவன் எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.” (06:17)

எமக்கு வரும் சோதனைகளையும் அவர்களால் தடுத்து விடவும் முடியாது. எமக்கேதும் நன்மைகளும் செய்து விடமுடியாது என்கின்ற போது சிந்தனையுள்ள எவனும் இதன் பின்னரும் கப்ரில் மண்டியிடுவானா?

III) சிதளஹீத் அல்-அஸ்மாஃ வஸ்ஸியாத்

அல்லாஹுத்தஆலாவிற்கென அழகிய பல திருநாமங்களும் தனியான சில சிறப்பம்சங்களும் இருப்பதை அல்குர்ஆனிலும் அல் ஹதீஸிலும் நாம் காணலாம். அந்தப் பண்புகளை மறுத்து விடாமல் அதற்கு உதாரணம், ஒப்புவமை கூறாமல், அதன் கருத்துக்களை வளைத்து, நெளித்துப் பொருள் கொள்ளாமல் சொல்லப்பட்ட விதத்தில் அப்படியே நம்புவது கடமையாகும்.

“அவனுக்கு ஒப்பானது (நிகரானது, உவமையானது) ஒன்றுமில்லை. அவன் (யாவையும்) செவியுறுவோனாகவும், உற்று நோக்கியவனாகவும் இருக்கின்றான்.” (42:11) என்ற அல்குர்ஆன் வசனம் மேலே நாம் கூறிய விபரங்களை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

அல்லாஹ் தன்னை எப்படி வர்ணித்துள்ளானோ, அவனது தூதர் அவனை எப்படி எமக்கு வர்ணித்துக் காட்டியுள்ளார்களோ அவற்றைக் கூட்டல், குறைத்தல் இன்றி, மாற்றுக் கருத்துக் கூறும் தம் சுயசிந்தனைகளுக்கு எவ்வித வேலையுமின்றி அப்படியே ஏற்பது ஒவ்வொரு இஸ்லாமியனதும் கட்டாயமாகும். இதில் மாற்றுக் கருத்துக் கூறுவதை அல்லாஹ் தன் அருள் மறையில் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றான்.

“அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள்

அவனை அழையுங்கள். அவனுடைய பெயர்களில் (தவறான பொருள் கொண்டு) திரித்துக் கூறுவோரை விட்டுவிடுங்கள்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்குரிய கூலி கொடுக்கப்படுவார்கள்” (7:180)

அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களுக்கு தம் மனோ இச்சைப்படி விளக்கம் சொல்பவர்கள் இவ்வசனத்தை ஊன்றிக் கவனித்து, உண்மையை உணரக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இது போன்றே அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களில் ஏதாவதொன்றை மறுப்பது இறைநிராகரிப்பாகும் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இது பற்றி அல்லாஹ் தன் திருமறையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்.

“அவர்கள் ரஹ்மானை நிராகரிக்கின்றனர். நீர்(அவர்களை நோக்கிக் கூறும்) அவன் தான் என்னுடைய இறைவன். அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் ஒருவனுமில்லை. அவனையே நான் நம்புகிறேன், அவனிடமே நான் மீளுவேன்” (13:30)

(காபிர்கள் என இங்கு குறிக்கப்படுவோர், அல்லாஹ்வை நம்பி இருந்த அதே நேரம் அல்லாஹ்விற்கு “ரஹ்மான்” என்ற பெயர் இருப்பதையே நம்ப மறுத்தனர் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.)

அல்லாஹ்வின் திருநாமங்கள், பண்புகள் பற்றிய நம்பிக்கையில் ‘அஹ்லுஸ்ஸுன்னத் வல் ஜமாஅத்’ தினின்

நடுநிலைப் போக்கு யாதெனில், அவர்கள், அல்லாஹ் தன் பரிபூரணப் பண்புகள் என்று எவற்றை அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ் மூலம் விபரித்துள்ளானோ அதை அப்படியே நம்புவார்கள். இறைமைத்துவத்திற்கு இருக்கக் கூடாத குறை பண்புகள் என எவைகள் குறிக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளை விட்டும் அவன் தூயவன் என்று நம்புவார்கள். இதில் தம் சுய சிந்தனைக்கு எவ்வித இடமும் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

மேலே நாம் கூறிய வற்றிற்குச் சில உதாரணங்களைக் காண்போம்.

“ரஹ்மான் அர்சின் மேல் ஆணான்” (20:5) என்கின்ற இறைவசனத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ‘மகோன்னதமும் மகத்துவமும் பெற்ற ரஹ்மான் தன் கண்ணியத்திற்கும் மகத்துவத்திற்குமுரிய விதத்தில் அர்சில் ஆணான்’ என்றே அஹ்லுஸ் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினர் பொருள் கொள்வார்கள். இஸ்தவா (ஏறினான், உயர்ந்தான், மீதானான்) என்பதை இஸ்தவ்லா (ஆட்சியமைத்தான்) என்று எவ்வித ஆதாரமுமின்றி மாற்றி, திரித்துப் பொருள் கூறும் தவறைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

“அவ்வாறே அல்லாஹ்வின்னுடைய இரு கரங்களும் விரிந்தே இருக்கின்றன.....” (5:64) என்ற வசனத்திற்கேற்ப அல்லாஹ்விற்கு அவனது மகத்துவமிக்க மகோன்னத நிலைக்குத்தக்க கரங்கள் இருப்பதை நம்புவார்கள். அதல்லாமல் ஜஹ்மிய்யா, மு.தஸிலா போன்ற வழி

கெட்ட பிரிவினர் இருகரம் என்ற பதத்திற்கு குதாத்(சக்தி) நி.:மத் (அருள்) என்று மாற்றுக் கருத்துக் கூறுவது போல் கூற முனையமாட்டார்கள்.

அவ்வாறே “மலக்குகள் அணியணியாக நிற்கையில் உமதிறைவன் வருவான்” (89:22) என்கின்ற வசனத்தின் பிரகாரம் அல்லாஹ் தன் மகோன்னத நிலைக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வண்ணம் தான் நாடிய வேளையில் தான் விரும்புகின்ற பிரகாரம் வருவான் என்றே கூறுவார்களேயன்றி, “வருதல்” என்பது படைப்பின் செயல் என்பதால் “வருவான்” என்ற பதத்திற்கு வளைத்து நெளித்துப் பொருள் கூற முற்படமாட்டார்கள்.

மேலே நாம் குறிப்பிட்டவை போன்று அல்லாஹ் பற்றி பேசுகின்ற ஏனைய இடங்களிலும் அஹ்லுஸ் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினர் நம்பிக்கை கொள்வார்கள். மு.:தஸிலாக்கள், ஜஹ்மீயாக்கள் அல்லாஹ்வின் பண்புகளை மறுத்தது போன்று இவர்கள் மறுக்கவும் மாட்டார்கள். இருத்தல், கரங்கள், வருதல் போன்ற பண்புகள் படைப்புக்களுக்கும் இருப்பதால் இதில் படைத்தவனுக்கும் படைக்கப்பட்டவர்களுக்கும் ஒப்புமையேற்பட்டு விடும் என்கின்ற அறியாமையால் எழுகின்ற பயத்தால், இறை பண்புகளுக்கு மாற்றுக் கருத்துக் கூறவும் முனையமாட்டார்கள். இறைவனுக்கு இப்பண்புகள் “இப்படித்தான்” என வரையறுத்துக் கூறமுடியாதவாறு அவனது அதி உன்னத நிலைக்கேற்ப இருப்பதாகவே கருதுவார்கள். இந்தப் பண்புகள்

அல்லாஹ்விற்கு இருக்கின்றன என்று சொல்வதால் 'தஷ்பீஹ்' (ஒப்புவமை) என்கின்ற தவறு ஏற்படும் எனப் பயந்தவர்கள், அதற்கு மாற்றுக் கருத்துக் கூறப்போய் இறைபண்புகளை நிராகரிக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளானார்கள். ஒரு தவறில் இருந்து தப்புவதற்காக இன்னுமோர் தவறில் வீழ்ந்த நிலை, மழைக்குப் பயந்து சிங்கத்தின் குகையில் தஞ்சம் புகுந்ததற்கு ஒப்பானதாகும். இறைவனின் 'ஸிபத்து'கள் இல்லை என மறுத்தும் விடாமல் அதில் 'தஷ்பீஹ்' (ஒப்புவமை) வந்து விடும் என்பதற்காக மாற்றுக் கருத்தும் கூறி விடாமல் குர்ஆன், ஹதீஸ் சொல்கின்ற பண்புகள் அவனது அதி உன்னத நிலைக்கேற்ப அவனுக்கு இருக்கின்றது என குறுக்கு விசாரணை இன்றி ஏற்று விசுவாசம் கொள்ளும் அஹ்லுஸ் சுன்னத் வல் ஜமாஅத்தினரின் போக்கே நடு நிலை தவறாத வழிகேடுகளில் இருந்து பாதுகாப்பான பாதையாகும்.

மேலே நாம் கூறியவைகளுக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பது போன்றதொரு சம்பவம் இமாமுல் மதீனா மாலிக்(ரஹ்) அவர்களின் வாழ்வில் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் "அல்லாஹ் அர்சின் மீதானான்" (20:5) என்கின்ற வசனத்தை ஓதிய போது, ஒருவன் "எப்படி அர்சின் மீதானான்?" எனக் கேள்வி கேட்டான். இது கேட்ட இமாமவர்கள் அவனை நோக்கி "அர்சின் மீதானான் என்பது அறியப்பட்ட விடயம், எப்படி அர்சின் மீதானான் என்பது அறியப்படாத (முடியாத) விடயம். (எனவே) அல்லாஹ் அர்சின் மீதானான் என்பதை அப்படியே

நம்புவது கடமையாகும். அது எப்படி என வினாவெழுப்புவது 'பித்அத்' எனும் வழிகேடாகும் எனக் கூறிவிட்டு கூட இருந்தவர்களை நோக்கி 'இவன் வழிகேடன். இவனை இந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றுங்கள்' எனக் கட்டளையிட்டார்கள். (இமாம் தாரமியின் "அர்ரத்து அலல் ஜஹ்மிய்யா பக்கம்:33, இமாம் தஹபியின் முஹ்தஸர் அல்உலுவ்வு பக்கம்: 141.)

மேலே இமாம் மாலிக்(ரஹ்) அவர்களால் சொல்லப்பட்ட வாசகங்களை ஊன்றிக் கவனித்து, அல்லாஹ்வின் அனைத்துப் பண்புகளும் அவன் தகுதிக்குத்தக்க விதத்தில் அவனுக்கிருக்கின்றன என்று நம்பி, இது தொடர்பான குறுக்கு விசாரணையில் இறங்காமல் இருப்பதே எம்மை ஜஹ்மிய்யா, மு.தஸிலா போன்ற வழிகெட்ட பிரிவினரின் சிந்தனைத் தாக்கத்திலிருந்து காத்துக் கொள்ளும் சீரிய வழியாகும்.

IV) வழிகேட்டிற்கான காரணங்கள்

அஸ்மாஉ.: ஸிபாத் விடயத்தில் வழிகேடு எவ்விதம், எவர் மூலம், எம்மாதிரியான தவறான சிந்தனையால் தோற்றம் பெற்றது என்பதை இங்கே இனம் காண்போம்.

ஜஹ்மிப்பனு ஸப்வான் என்ற வழி கேடனினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஜஹ்மிய்யா என்ற வழி கெட்ட

குழுவினர் தோன்றுவதற்கு முன்னர் நபித் தோழர்களும், எமது முன்னோர்களான ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன்களும் ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டது போன்று அல்லாஹ்வின் அனைத்து அழகுத் திருப்பெயர்களையும், பண்புகளையும் உரிய முறையில் விசுவாசித்து வந்தனர்.

அல்லாஹ்வின் திருநாமங்களையும், பண்புகளையும் மறுக்கும் சித்தாந்தத்தை 'ஜஹ்மீய்யா' குழுவின இஸ்தாபகரான ஜஹ்ம், ஜஃத் இப்னு தீர்கமிடம் கற்றார். அவர் அபான் இப்னு சம்ஆனிடம் கற்றார். இவர் லபீத் இப்னுல் அஃஸம் எனும் பிரபலமான யூதனின் மகனான தாலாத் எனும் யூதனிடம் கற்றவராவார். இதனூடாக அல்லாஹ்வின் அஸ்மாக்களையும், ஸிபத்துக்களையும் மறுக்கும் சித்தாந்தம் யூதச் சிந்தனையில் தோன்றி வளர்ந்ததாகின்றது. ஜஹ்மும் அவனது ஆசிரியர்களும் யூதர்களிடம் கற்று அதன் பின் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வாஸில் இப்னு அதா அம்ர் இப்னு உபைத் எனும் முஃதஸிலா சித்தாந்தத்திற்கான அடித்தளத்தையிட்டவர்களின் தோழர்களுடாக இஸ்லாமிய உலகில் பரவ ஆரம்பித்தது.

பின்னர் இன்று வரை 'அஸ்மா'க்களையும் 'சிபத்து'க்களையும் மறுத்தல் அல்லது மாற்று விளக்கம் கொடுத்தல் என்ற அடிப்படையில் எண்ணற்ற பிரிவுகள் தோன்றின.

இவர்கள் தங்கள் மனதில் உதித்த உண்மைக்குப் புறம்பானதொரு அடிப்படையில்தான் ஸிபத்துக்களை

மறுத்தல் அல்லது மாற்று விளக்கமளித்தல் என்ற சித்தாந்தத்தினைக் கட்டியெழுப்பினர்.

அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குக் குறிக்கப்படும் இந்த ஸிபத்துக்கள் உருவம் உள்ளவற்றின் பண்புகளாகும். அல்லாஹ்வுக்கும் இத்தகைய பண்புகள் இருக்கின்றன எனக் கூறின் அல்லாஹ்வுக்கும் ஜிஸ்ம் (உடல், உருவம்) இருப்பதாக நம்ப நேரிடும். எனவே ஸிபத்துக்களை மறுத்தல் வேண்டும் என்று சிந்தித்தனர்.

அவர்களது சித்தாந்தத்தின் வழிகேட்டின் ஆரம்பம் இது தான். அல்லாஹ்வின் ஸிபத்துக்களைப் படைப்பின் ஸிபத்துக்கள் போன்றே அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இதன் மூலம் அவர்களது சீர் கெட்ட சிந்தனையால் அல்லாஹ்வை படைப்புகளுடன் (தஷ்பீஹ்) ஒப்பாக்கினர். பின் அல்லாஹ்வின் புரிபுரணமான ஸிபத்துக்களை மறுத்தனர். இதன் மூலம் எந்தப் பண்புமற்ற புல் பூண்டு போன்ற நிலைக்கு அல்லாஹ்வை உள்ளாக்கி விட்டனர். முதலில் அல்லாஹ்வைப் படைப்புகளுக்கு ஒப்பாக்கினர். பின்னர் சிபத்துக்களை மறுத்தனர். அதைத் தொடர்ந்து ஒன்றுமேயற்ற குறைபாடுள்ள நிலைக்கு அல்லாஹ்வை ஒப்பாக்கினர்.

குர்ஆனும், சுன்னாவும் வழிகாட்டும் அல்லாஹ் தனக்கு இருப்பதாகச் சொன்ன அல்லாஹ்வுடைய தூதர் அல்லாஹ்வுக்கு உண்டெனக் குறிப்பிடப்பட்ட பண்புகளை அல்லாஹ்வின் உயர் அந்தஸ்துக்கும், மகோன்னத

நிலைக்கும் ஏற்ற விதத்தில் அவனுக்கு இருப்பதாக நம்ப வேண்டும் என்ற வழி முறையை விட்டு விட்டனர். இவ்வாறுதான் இந்த உம்மத்தின் அறிஞர்களும் முன்னோர்களும் நம்பி வந்தனர். அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் அல்லாஹ்வுக்கு இருப்பதாகக் கூறிய பண்புகளை ஒப்புமையோ, மறுப்போ மாறுபட்ட விளக்கங்களோ இன்றி உள்ளதை உள்ளது போல் ஏற்றனர்.

4. இணையும் அதன் வகையும்

இந்நூலின் முற்பகுதியிலே, தௌஹீத் பற்றியும் அதன் வகைகள் பற்றியும் சிறிது நோட்டமிட்டோம். இப்பகுதியில், தௌஹீதின் எதிர்ப்பதமான “ஷிர்க்” பற்றி நோட்டமிடுவோம். அதில்....

‘ஷிர்க்’ என்றால் என்ன? அதன் வகைகள் எத்தனை? அவற்றைச் செய்வோர் பற்றிய இஸ்லாமியத் தீர்மானம், இவற்றை ஒரு முஸ்லிம் அறிந்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி, இக்கொடிய பாவம் உலகில் தோன்றியதற்கான காரணம் யாது என்பன பற்றியெல்லாம் நாம் அலச இருக்கின்றோம்.

‘ஷிர்க்’ என்பது அல்லாஹ் அல்லாத ஒன்றை அல்லாஹ்வோடு நிகராக, சமமாக எண்ணுவதை, அவ்வாறு எண்ணி செயற்படுவதை, அல்லாஹ்வின்

தனிப்பட்ட அதிகாரங்கள், பண்புகள் என்பவற்றில் வேறு ஒரு சக்தி துணையாக இருப்பதாக நம்புவது அனைத்தையும் குறிக்கும். ஷிர்க்கை நாம் சிறிய இணை, பெரிய இணை என இரண்டாக வகுத்து நோக்கலாம்.

I) பெரிய இணை

இபாதத் துக்களை அல்லாஹ் அல்லாத யாருக்கேனும் செய்வதை இது குறித்து நிற்கின்றது. அல்லாஹ்விடம் நெருக்கத்தை தேடவென சிலைகளுக்கு, அவ்லியாக்களான இறந்து விட்ட இறைநேசர்களுக்குச் செலுத்தப்படும் குர்பானி, நேர்ச்சைகள் என்பனவும், நாம், அல்லாஹ் அல்லாதவர்களிடம் கேட்கும் பிரார்த்தனை (துஆ), பாதுகாவல் என்பவையும் பெரிய இணையைச் சேர்ந்ததே! இவ்விதமான இணைவைப்புக்களில் ஈடுபட்டவர் தம் தவறில் இருந்து மீளாத நிலையிலேயே மரிப்பார் எனின் அவர் மீள முடியாத நஷ்டத்தை அடைந்தவராவார். ஆம் இவற்றைச் செய்வோர் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியேறியவர்கள், இவர்களின் எந்த நல்லறங்களும் அல்லாஹ்விடம் அங்கீகாரம் பெற்றதாக மாட்டாது. இதே நிலையில் மரிப்போர் நிரந்தர நரகத்தை அடைவர் என்பதுவே இஸ்லாம் கூறும் இறுதியான -உறுதியான தீர்வாகும்.

“யாரேனும் அல்லாஹ் அல்லாத வேறு யாரிடமும் பிரார்த்தித்த நிலையில் மரணம் அடைந்தால் அவர்

நரகம் நுழைவார்” என முஹம்மது நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியது மேலே நாம் கூறியவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

(ஆதாரம்: புகாரி, கிதாபுத் தப்ஸீர் 8/176)

இஸ்லாம் பாவங்களிலேயே மிகக் கொடியதாக இணையைக் குறிப்பிடுகின்றது. இணைவைத்தவர்களுக்கு மறுமையில் மன்னிப்பே இல்லை என்பதை அல்குர்ஆனில் அல்லாஹ் மிகத் தெளிவாகவே எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனக்கு இணைவைக்கப்படுவதை மன்னிக்கவே மாட்டான்: மேலும், இதல்லாத(குற்றத்)தை தான் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பான். யார் அல்லாஹ்விற்கு இணைவைப்பாரோ, அவன் திட்டமாக வெகு தூரமான வழிகேட்டில் இருக்கின்றான்.” (4:116)

இவ்வகை இணை புரிந்தோரின் அமல்கள் அனைத்தும் அழிந்து விடும் என்பதை “(இணைவைத்தவர்களின்) செயல்களை நாம் பரத்தப்பட்ட புழுதியாக ஆக்கி விடுவோம்.” (25:23)

இறுதியாக இவர்கள் நிரந்தர நரகை அடைவார்கள் என்பதை..

“நிச்சயமாக எவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைக்கின்றானோ! அவன் மீது அல்லாஹ் நிச்சயமாக சுவனத்தைத் தடுத்து விட்டான். மேலும் அவன் தங்குமிடம் நரகம்தான். இன்னும் (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்களுக்கு (மறுமையில்) உதவி செய்வோர்

(எவருமே) இல்லை.” (5:72) என்ற வசனம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. எனவே இது விடயத்தில் நாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இருத்தல் வேண்டும்.

II) சீறிய வகை சார்ந்த இணை

இது பெரிய இணைவைத்தல் போன்றதல்லா விட்டாலும் பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாகும். இதனைச் செய்பவர் பெரிய, இணையைச் செய்தவர் போல் நிரந்தரமாக நரகில் இருக்க மாட்டார். எனினும் ஏனைய பாவிகளைப் போல் இவரும் இறைவனின் நாட்டப்படி மன்னிக்க அல்லது தண்டிக்கப்படலாம்.

சீறிய இணைக்கு உதாரணமாக நாம் முகஸ்துதியைக் கொள்ளலாம். அதாவது ஒரு இபாதத்தைச் செய்யும் போது அதன் மூலம் மக்கள் தன்னைப் புகழ வேண்டும், தன்னை ஒரு வணக்கவாளியென அவர்கள் எண்ண வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அதில் ஈடுபடுவதாகும். இது மிகவும் ஆபத்தான விளைவுகளைத் தேடித்தரும் பாவகாரியமாகும். உள்ளத்தின் உதிப்புக்களை அல்லாஹ் மாத்திரம் தான் அறிந்தவனாவான். இதனால் நாம் இது விடயத்தில் தீர்ப்புக் கூற முனையக் கூடாது. மேற்சொன்னது போன்று யாரேனும் வணக்க வழிபாட்டில் ஈடுபட்டால் அவருடைய அந்த “அமல்” அங்கீகாரம் பெறாமல் அழிக்கப்பட்டு விடும். ஏனெனில் அமல்கள் அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு அவசியமான நிபந்தனைகளில்

ஒன்றான இஹ்லாஸில் களங்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. இது பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு எச்சரிக்கை செய்தார்கள்.

“உங்கள் விடயத்தில் நான் அஞ்சுவதெல்லாம் சிறிய இணைவைத்தலைத்தான் என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூற, ‘சிறிய இணைவைத்தல் என்றால் என்ன?’ என வினவப்பட்டது, அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் “அது முகஸ்துதியாகும்” என்றார்கள். (ஆதாரம் : அஹ்மத்-5/428, அபூதாவூத் 4/212)

நடந்த காரியம் எதையேனும் சுட்டிக்காட்டிப் பேசும் போது “அல்லாஹ்வும், நீங்களும் நாடியதால் இது நடந்தது” என்று கூறுவதும் இவ்வாறே “அல்லாஹ்வும் நீங்களும் இல்லாவிட்டால்” இப்படி நடந்திருக்காது என்று கூறுவதும் சிறிய இணையைச் சேர்ந்ததாகும்.

ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களை நோக்கி “அல்லாஹ்வும் நீங்களும் நாடியதால் (இது நடந்தது)” என்று கூறினார். இது கேட்ட நபி(ஸல்) அவர்கள் நீ என்னை அல்லாஹ்விற்கு நிகராக்கி விட்டீரா? இவ்விதம் கூறக் கூடாது; அல்லாஹ் ஒருவன் நாடியதால்தான் நடந்தது என்று கூறுவீராக!” எனத் திருத்திக் கொடுத்தார்கள்.

(ஆதாரம்: அஹ்மத்: 1/214, 283, 247)

இவ்விதமே அல்லாஹ்வின் மீதன்றி நபிமேல் ஆணையாக, உயிர் மேல் ஆணையாக, பூமாதேவி, தாய்மேல் ஆணையாக என்றெல்லாம் படைப்புக்கள் மீது சத்தியம் செய்வதும் சிறிய இணைவைத்தலைச் சார்ந்ததாகும். இதனை இஸ்லாம் கண்டிக்கின்றது. “யார் அல்லாஹ் அல்லாத வேறொன்றின் மீது சத்தியம் செய்கின்றாரோ அவர் நிராகரித்து விட்டார், அல்லது அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்து விட்டார்.” (ஆதாரம்: திர்மிதி, நுதூர்:8, பாகம் 4/110) என்ற கருத்தில் பல பொன்மொழிகளை நாம் காணலாம்.

அல்குர்ஆன், ஹதீஸ் போதனைகளைப் பற்றிப்பிடிப்பதன் மூலம் ஏகத்துவ ஒளியால் எம் உள்ளங்களை உறுதிப்படுத்தி, முஸ்லிம்களிடம் அவர்களை உணராமலேயே ஊடுருவியுள்ள “ஷிர்க்” எனும் படுகுழியில் வீழ்ந்து விடாவண்ணம் எம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அல்லாஹ் நம்மனைவருக்கும் உதவுவானாக!

III) இது பந்திய எச்சரிக்கை ஏன்?

இவ்விடத்தில் நாம் ஏன் ஷிர்க் பற்றி விளக்க முற்பட்டோம். இதற்கான காரணம் என்ன? என்ற சந்தேகமேகம் படரலாம். அது பற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவது எம் கடமையாகும். “ஷிர்க்”கைப் பொறுத்த மட்டில் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்ட கொடிய பாவமாகும். இது எல்லோரும் புரியும் வண்ணம்

தெளிவாகத் தெரியக் கூடிய குற்றமுமன்று. கட்டெறும்பு போன்று கண்ணுக்குத் தெரியாவண்ணம் ஊடுருவல் செய்யும் பாவநோயாகும் எனவே மறைவாக வந்து சேரும் இப்பயங்கரத்தில் இருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருப்பதனால் இது பற்றிய பூரணமானதொரு தெளிவு ஒவ்வொரு முஸ்லிமிடமும் இருத்தல் அவசியமாகும்.

I இது பேரன்றே நபி(ஸல்) அவர்கள் முஷ்ரிக்குகளைப் பின்பற்றி இந்த உம்மத்தில் ஒரு கூட்டம் சிலை வணக்கத்தில் ஈடுபடும் என எச்சரிக்கை செய்தார்கள். இது பற்றி பல்வேறு ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே நோக்குவோம்!

“லாத்தும் உஸ்ஸாவும்” (மீண்டும்) வணங்கப்படும் வரை இரவும் பகலும் சென்று (மறுமை வந்து) விடாது.” (புகாரி 9/126, முஸ்லிம் 8/57)

“இந்த உம்மத்தில் ஒரு கூட்டம் முஷ்ரிக்குகளோடு ஒன்று சேர்ந்து, சிலைவணங்கும் வரை மறுமை ஏற்படாது” (அபுதாவூத் 4/450)

“உங்களுக்கு முன்சென்றவர்களின் வழிமுறைகளை சாணுக்குச் சாண், முழுத்துக்குமுழும அப்படியே நீங்களும் பின்பற்றுங்கள். அவர்கள் உடும்புப் பொந்தினுள் நுழைந்தாலும் (அது பற்றிய சிந்தனை இன்றி) நீங்களும் நுழைந்து விடுவீர்கள்.” (புகாரி 9/126, முஸ்லிம் 8/57)

இது போன்ற பொன் மொழிகளும் இன்னும் ஏராளமான ஹதீஸ்களும் இந்த உம்மத்தில் விற்க எனும் கொடிய குற்றம் நிகழும் என எச்சரிக்கை செய்கின்றன. இவ்வாறு எச்சரிக்கப்பட்டவைகைகள் இன்று நடந்து கொண்டிருப்பதை நாம் கண் கூடாகக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். சத்திய மார்க்கத்தை விட்டும் தடம் புரண்டு, கல்லறைகளில் தவமிருக்கும் முஸ்லிம் பெயர்தாங்கிகள் தான் எத்தனை? இக்கொடிய குற்றத்திலிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள, நபியவர்கள் எச்சரிக்கை செய்த தவறைப்பற்றிய ஞானம் எமக்கு அவசியமல்லவா?

II. தவறுகள் பற்றிய சரியான ஞானம் இல்லாத போது எம்மையறியாமலே அதில் வீழ்ந்து விடும் தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படலாம். “மக்களெல்லோரும் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நல்ல விடயங்கள் பற்றித்தான் கேட்பார்கள். நானோ தவறில் வீழ்ந்து விடக் கூடாது என்பதற்காக தவறுகள் பற்றியே வினாவெழுப்பிக் கொண்டிருப்பேன்.” (புகாரி, கிதாபுல் பிதன் 13/35, அல்மனாகிப் 6/615, முஸ்லிம், அல் இமாரா 3/1475) என்கின்ற ஹுதைபதுல் யமானி(ரழி) அவர்களின் வார்த்தை இதைத் தெளிவு படுத்துகின்றது. எனவே தவறுகளிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்வதற்காக அனைவருக்கும் தவறுகள் பற்றிய ஞானம் அவசியமாகின்றதல்லவா?

III. எந்தவொரு முஸ்லிம் நாட்டிலும் புனிதப் படுத்தப்பட்ட கல்லறைகள், புனிதஸ்தலங்கள் என மதிக்கப்படும் புராதனச் சின்னங்கள் இல்லாமலில்லை என்கின்ற நிலையில் இன்றைய “உம்மத்” உள்ளது. கப்ரிஸ்

இருப்பவர்களுக்கு நேர்ச்சை வைத்து, அறுத்துப் பலியிட்டு, அவர்களிடம் பாதுகாவல் தேடி, தங்கள் இன்னல்கள் அகற்றக் கோரிக்கை விடுத்து எத்தனை முஸ்லிம்கள் மண்ணறைகளில் மண்டியிடுகின்றனர். எத்தனை கப்ருகள், அதில் அடக்கப்பட்டவர்கள் அல்லாஹ்வை நெருக்கி வைப்பார்கள் என்பதற்காகப் புனிதப் படுத்தப்பட்டு திருவிழாக் கண்டு கொண்டிருக்கின்றன.

சிலைகளிடம் தம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அல்லாஹ்விடம் நெருக்கம் பெற அவற்றிற்கு ஆராதனை செய்த அன்றைய காபிர்களுக்கும் எவ்வித சக்தியுமில்லாத இறந்து விட்ட நல்லடியார்களிடம் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து அவர்கள் மூலம் அல்லாஹ்விடம் நெருக்கத்தைத் தேடும் இவர்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கின்றது? அவர்களைத் தண்டித்த அல்லாஹ் இவர்கள் செய்ததைச் சரிகண்டு, இவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பான் என எவ்விதம் நம்பமுடியும்? சத்தியத்தை விட்டுத் தடம் புரண்டு கீழ்நிலைக்குச் சென்று விட்ட இவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்தி, சத்தியத்தின் பால் அழைப்பு விடுவது அவசியமில்லையா? எனவே சத்தியத்தை நிலை நாட்ட விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் “ஷிர்க்”, அதன் கொடிய தன்மையைப் பற்றியதொரு பூரணமான அறிவைப் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகின்றது.

மேற் கூறப்பட்டது போன்ற பல் வேறு காரணங்களினாலேயே நாம் இங்கே இவ்விடயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க நேரிட்டது.

IV) உலகில் ஷீர்க்கின் தோற்றத்திற்கான காரணம்

உருவாக்கிய காரணம் என்ன என்பதை அறிந்தால் தானே கலையும் முறையை அறிய முடியும். பல்லாயிரக் கணக்கான நபிமார்களால் ஏகத்துவம் தெளிவாக எடுத்து வைக்கப்பட்டதன் பின்னர் எப்படி அதற்கு எதிரான “ஷீர்க்” தோற்றம் பெற்றது என்ற சந்தேகம் மனதில் தோன்றுவது இயல்பே!

ஆம், உலகில் இணை தோன்ற முழு முதற்காரணமாய் அமைந்தது நல்லடியார்கள், நபிமார்கள், நாதாக்கள் பெரியார்கள் மீது மக்கள் வைத்த எல்லை மீறிய, அளவுகடந்த மதிப்பும் மரியாதையுமேயாகும். இப்பனு அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் வத்து, ஸுவாஉ, எகூஸ், யஊக், நஸ்ர் (ஆகிய விக்ரகங்களை நீங்கள் விட்டுவிடாதீர்கள்...” (71:23)

என்ற வசனத்திற்கு விளக்கமளிக்கையில் “மேற்கூறப்பட்ட பெயர்கள் அனைத்தும் நூஹ்(அலை) அவர்களின் கூட்டத்தாரில் மரித்த நல்லடியார்களின் பெயர்களாகும். இவர்கள் மரித்த போது இவர்களுக்காக நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால் அந்த மக்கள் இவர்களை வணங்கவில்லை. சிறிது காலம் சென்றதன் பின்னர் இவர்களது உண்மை நிலை பற்றிய அறிவு மங்கியது. இவர்கள் வணங்கப்பட்டார்கள்.

(ஆதாரம் : புகாரி, கிதாபுத் தப்ஸீர் 8/667)
ஆரம்பகாலத்தில் நல்லடியார்கள் மீது மக்கள்

கொண்ட மோகம் அவர்களின் கப்ருகளில் அடையாளமிடவும், அங்கு தங்கி “இ.திகாப்” இருக்கவும் காரணமாய் அமைந்தது. பிற்காலத்தவர்கள் இவர்களை இடைத்தரகர்களாய் நினைத்து இவர்கள் பொருட்டால் பிரார்த்தித்தனர். பின்னர் நல்லடியார்கள் வணங்கப்பட்டார்கள். வணங்கியவர்கள் தாம் நல்லதைச் செய்வதாக, தமது மூதாதையர் வழியை பின்பற்றுவதாகவே எண்ணினார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட விபரங்களில் இருந்து முதல் தூதர் நூஹ் காலத்தில் முதன்முதலில் இணைதோன்ற நல்லடியார்கள் மீது மக்கள் கொண்ட எல்லை மீறிய அன்பும் மரியாதையுமே காரணமாய் அமைந்தது என்பதை நாம் அறியலாம். இதனால் தான் அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் எந்த விடயத்திலும் நாம் எல்லை மீறிவிடாதிருக்க இவ்விதம் கூறுகின்றனர்.

“வேதத்தையுடையோர்களே! உங்கள் மார்க்கத்தில் நீங்கள் எல்லை மீறிச் செல்லாதீர்கள்...” (4:171)

“எல்லை மீறி நடப்பதையிடும் நான் உங்களை எச்சரிக்கின்றேன். உங்களுக்கு முன் இருந்தோர்களின் அழிவுக்கெல்லாம் அதுவே காரணமாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் நவின்றார்கள்.

(நஸஃ, அல்மனாஸிக் 5/218, இப்னுமாஜா, அல்மனாஸிக் 2/1008, அஹ்மத் 1/215, புகாரி, அல்இ.திஸாம் 13/275)

அளவுக்கு மீறினால் அமிர்தமும் நஞ்சன்றோ, அளவுக்கு மீறினால் தென்றலுக்குப் பெயர் புயலன்றோ.

5. வணக்கமும் அதன் வகைகளும்

அரபுப் பாசை ரீதியில் நோக்குகையில் “அல்இபாதா” என்பது கட்டுப்படுத்தல், பணிந்து நடத்தல், அடிபணிதல் என்ற கருத்தைக் குறிப்பதை நாம் காண முடியும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் பரிபாசையில் “இபாதா” என்பது அல்லாஹுத்தஆலா விரும்பி அங்கீகரிக்கக் கூடிய இரகசியமான, பகிரங்கமான சொல், செயல் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் விரிந்து பரந்த பொருள் தரும் ஒரு பொதுச் சொல்லாகும்.

இஹ்லாஸ், இறைதூதரின் வழிகாட்டல் ஆகிய இரண்டுமின்றி இபாதத்துகள் இறை அங்கீகாரம் பெறமாட்டாதென்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வகை இபாதத்துகள் அல்லாஹ் ஒருவனுக்காகவே செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். அல்லாஹ் அல்லாத வேறுயாருக்கேனும் “இபாதத்” செய்வது “குப்ரும்”, “ஷிர்க்” குமாகும். பெரும் பாலான மக்கள் “இபாதத்” என்றால் தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத் போன்றவை மாத்திரமே என “இபாதத்தை” குறுகிய வட்டத்துக்குள் வைத்து கணிப்பிட்டுள்ளனர். இதனால் அவர்கள் இபாதத் எனக் கணிக்காத பல இபாதத்துகளை அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்கு செய்து வழிகேட்டை விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே சில வகை வணக்க வழிபாடுகளை உதாரணத்துக்காக உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன்.

2) பிரார்த்தனை :- “துஆ” என்பது நல்லன நாடி, தீயவை தவிர்க்க அல்லாஹ்விடம் ஓர் அடியான் இடும் முறைப்பாடாகும். இஸ்லாத்தின் பார்வையில் இது “இபாதத்” எனும் புனிதத்துவம் பெற்றதாகும்.

“இன்னும் உங்களுடைய இரட்சகன் கூறுகின்றான். “நீங்கள் என்னையே அழைத்துப் பிரார்த்தி)யுங்கள். நான் உங்களுடைய பிரார்த்தனை)க்குப் பதிலளிப்பேன். நிச்சயமாக, என்னை வணங்குவதை விட்டும் பெருமை அடிக்கிறார்களே! அத்தகையோர் இழிவடைந்தவர்களாய் நரகம் புகுவார்கள்” (40:60)

“(விசுவாசிகளே!) உங்கள் இரட்சகனை மிக்க பணிவாகவும் (தாழ்ந்த குரலில்) மெதுவாகவும் (உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கோரிப் பிரார்த்தனை செய்து) நீங்கள் அழையுங்கள். நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறுவோரை நேசிக்க மாட்டான்.”

“மேலும், பூமியில் (சமாதானமும், அமைதியும் உண்டாகி) அது சீர்திருத்தமான பின்னர், அதில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள். (இரட்சகனுடைய தண்டனைக்குப்) பயந்தும், (அவனுடைய அருளை) ஆசித்தும் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் அருள் நன்மை செய்வோருக்கு மிக்க சமீபத்திலிருக்கின்றது!” (7:55,56)

இது போன்ற எண்ணற்ற அல்குர்ஆனின் வசனங்களும் “பிரார்த்தனை புரிதல் இறைவழிபாடு எனும்

“இபாதத்” ஆகும். (அபுதாவுத், பாபுல் விதர் 2/161, அத்தஅவாத்-1, 5/456, இப்னு மாஜா 2/1258, அஹ்மத் 4/267) என்பன போன்ற அண்ணலாரின் அருள் மொழிகளும் துஆ ஒரு முக்கியமான இபாதத் என்பதை அழுத்தமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. இந்த துஆ தூய உள்ளத்தோடு அல்லாஹ் ஒருவனிடமே வேண்டப்பட வேண்டும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரிடத்திலும் பிரார்த்தனை புரிவது அல்குர்ஆனின் வன்மையான கண்டனத்திற்குரியதாகும்.

“மறுமைநாள் வரைதான் அழைத்தபோதிலும் தங்களுக்குப் பதிலளிக்காத அல்லாஹ் அல்லாதவர்களை அழைப்பவனைவிட வழிகேடன் யார்? இவர்கள், அவர்களை அழைப்பதைக் கூட அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். மனிதர்கள் எழுப்பப்படும் சமயத்தில் அவர்கள் இவர்களுக்கு விரோதிகளாகி, இவர்கள் (தங்களிடம் பிரார்த்தனை புரிந்ததன் மூலம் தங்களை) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்கள்.” (46: 5,6)

“அல்லாஹ்வையன்றி எவர்களை நீங்கள் (பிரார்த்தனைக்கு) அழைக்கின்றீர்களோ அவர்களுக்கு ஓர் அணுவளவும் அதிகாரமில்லை. அவர்களை நீங்கள் அழைத்த போதிலும், உங்களுடைய அழைப்பை அவர்களால் செவியுற முடியாது. அவர்கள் செவியுற்றாலும் கூட உங்களுக்கு பதிலளிக்கவும்

முடியாது. மறுமை நாளிலே நீங்கள் இணைவைத்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்கள்.” (35:13,14)

இவ்விதம் அருள் மறையில் அனேக வசனங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவர்களிடம் பிரார்த்தனை புரிவதைக் கண்டித்தும், அதன் அறிவிலித்தனத்தை அடையாளம் காட்டியும், பிரார்த்திக்கப்படுகின்ற நல்லடியார்களே மறுமையில் இவர்களுக்கு எதிரிகளாகச் சாட்சி சொல்வார்கள் என்று சொன்னதன் பின்னரும் கூட முஸ்லிம் பெயர்தாங்கிகள் பலர் அவ்லியாக்கள் எம் பிரார்த்தனைகளைச் செவியுறுகின்றார்கள், எங்கள் கஷ்டங்களை நீக்குகின்றார்கள் என்று எண்ணி கப்ருகளில் கையேந்தி நிற்கும் அவல நிலையைப் பல இடங்களில் காணக் கூடியதாயுள்ளது. இவர்களின் இச் செயலை ஷைத்தான் அலங்கரித்துக் காட்டியே இவர்களைப் படுகுழியில் ஆழ்த்தி விட்டான். இவர்கள் தம் அறிவை எங்கேதான் அடகுவைத்தார்களோ நாமறியோம். இறந்து விட்ட ஒருவர் நல்லதைச் செய்யவும், தீயதை அகற்றவும் ஆற்றல் பெற்றவர் என எப்படித்தான் நம்புகின்றனரோ எமக்குப் புரியவில்லை. “உங்களுக்கு யாதொரு நலவையோ, தீமையோ செய்யச் சக்தியற்ற அல்லாஹ் அல்லாதவற்றையா நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள்”.....(5:76) என செவிட்டில் அறைந்தாற் போல் அல்லாஹ் வினாவெழுப்புவது கூட இவர்களுக்கு விளங்கமாட்டாதா?

II. பாதுகாவல் தேடுதல்

பாதுகாவல் தேடுதல் என்பதும் “துஆ”வின் ஓர் அங்கமே! தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள அல்லது ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கக்கூடியதொரு தீங்கிலிருந்து தன்னை இரட்சிக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் வேண்டுவதையே, “அல்இஸ்திஹாதா” என அரபு பரிபாசையில் அழைப்பர். இதனைக் கூட “இபாதத்” தகாவே இஸ்லாம் கணிக்கின்றது. எனவே அல்லாஹ் ஒருவனிடமே நாம் பாதுகாவல் தேடவேண்டும். அவனல்லாத வேறு யாரையும் “அல் கௌ.த்” (பாதுகாப்பவன்) என்று நாம் நம்புவது கூடாது.

“(பத்ர் யுத்த வேளையில்) நீங்கள் உங்கள் ரப்பிடத்தில் பாதுகாவல் தேடியபோது.....அவன் உங்களுக்குப் பதிலளித்தான்” (8:9)

மேற்குறிப்பிட்ட வசனம் பாதுகாவல் தேடுவது ‘இபாதத்’ என்பதையும், அது அல்லாஹ் ஒருவனிடமே வேண்டப்பட வேண்டும் என்பதையும் எமக்குத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. அல்லாஹ்வை விட்டுவிட்டு நபிமார்கள், அவ்லியாக்கள் என்போரிடம் பாதுகாவல் தேடுவது ‘ஷிர்க்’ எனும் கொடிய குற்றமாகும்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உபை இப்னு ஸலூல் எனும் முனாபிக்கால் மு.யீன்கள் தீங்கிழைக்கப்பட்டார்கள். எனவே சில தோழர்கள் வாருங்கள் நாம் ரஸூல்(ஸல்)

அவர்கள் மூலம் இந்த முனாபிக்கின் தீங்கிலிருந்து பாதுகாவல் தேடுவோம் எனப் பேசிக் கொண்டனர். இது கேட்ட நபி(ஸல்) அவர்கள் “என்னைக் கொண்டு பாதுகாவல் தேடுவது கூடாது. அல்லாஹ் ஒருவனைக் கொண்டே பாதுகாவல் தேடப்பட வேண்டும்.” எனக் கூறினார்கள். (தபரானி, அஹ்மத் 5/317, மஜ்மஉஸ் ஸவாயித் 10/159, தபகாத் இப்னு ஸஅத் 1/387, தபரானி)

நபி(ஸல்) உயிருடன் இருக்கின்ற போதே தன்னைக் கொண்டு உதவி தேடக் கூடாது எனக் கூறி வுறிக்கின் வாயிலை அடைத்து விட்டதானது அல்லாஹ் அல்லாதவர்களின் மூலம் பாதுகாவல் தேடுவது ‘ஹராம்’ என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு.

III) நேர்ச்சை

நேர்ச்சை என்பது தன்மீது கடமையில்லாத இபாதத்தை கடமையாக்கிக் கொள்ளும் நல்லமலாகும். ‘இன்ன காரியம் நடந்தால் இத்தனை நோன்பு நோற்பேன்’ என்றோ, அல்லது ‘இத்தனை ரக்கஆத்துக்கள் தொழுவேன்’ என்றோ ஒருவர் நேர்ச்சை செய்து அந்தக் காரியம் அல்லாஹ்வின் அருளால் நடந்து விட்டால் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைப்படி நோன்பு நோற்பது அல்லது தொழுவது கடமையாகும். இந்த நேர்ச்சை அல்லாஹ்வுக்காகவே செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்து அவனவன் சக்திக்குட்பட்டதாகவும், இஸ்லாம் அங்கீகரித்த விடயமாகவும் நேர்ச்சை இருப்பது அவசியமாகும்.

நேர்ச்சை நிறைவேற்றுவோரை அல்குர்ஆன் புகழுவதிலிருந்து அது இபாதத் என்பதையும் அது கட்டாயம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதையும் உணரலாம்.

“அவர்கள் (தங்கள்) நேர்ச்சைகளை நிறைவேற்றி வந்தார்கள்; (கியாம) நாளை அவர்கள் அஞ்சி வந்தார்கள்.” (76:07)

“யார் அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்படுவதாக நேர்ச்சை செய்தாரோ அவர் அல்லாஹ்வுக்கு கட்டுப்பட்டு (நேர்ச்சையை நிறைவேற்றி) விட்டடும் யார் அல்லாஹ்வுக்கு மாறுபடுவதாக நேர்ச்சை செய்கின்றாரோ அவர் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்யாது இருக்கட்டும் (தனது நேர்ச்சையை விட்டு விட்டடும்)” என நபி(ஸல்) அவர்கள் நவின்றார்கள்.

அறிவிப்பவர் : ஆயிஷா(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி (8/177)

IV) அறுத்துப் பலியிடல்

முஸ்லிம்கள் பலர் வழிதவறிய ‘இபாதத்’களில் இதுவும் ஒன்றாகும். அறுத்துப் பலியிடுவது ‘இபாதத்’. அது அல்லாஹ் ஒருவனுக்காக மாத்திரமே செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அறியாத பலர், குறிப்பிட்ட சில நல்லடியார்களின் கப்பறுகளுக்குச் சென்று குர்பானிகளைக் கொடுப்பதையும், குறிப்பிட்ட சில

இறைநேசச் செல்வர்களுக்காக குர்பானிகளை நேர்ந்து கொடுப்பதையும் காணலாம். அறுத்துப் பலியிடல் அல்லாஹ் ஒருவனுக்காகவே இருக்க வேண்டும் என்றே இஸ்லாம் எம்மைப் பணிக்கின்றது.

“நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், என்னுடைய அறுப்பு(குர்பானியும்), என் வாழ்வும், என் மரணமும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானவையாகும் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!” (6:162)

“நீர் உமதிரட்சகனைத் தொழுது, (அவனுக்கே குர்பானியும்) அறுப்பீராக.” (108:2)

இதுபோன்ற மறைவசனங்கள் குர்பானி அல்லாஹ் ஒருவனுக்காகவே செய்யப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்துகின்றன. அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்காக அறுத்துப் பலியிடுவோர் கீழ்வரும் நபிமொழியை ஊன்றிக் கவனிப்பார்களாக.

“அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்காக அறுத்துப் பலியிடுவோர் மீது அல்லாஹ்வின் ல.:னத் (சாபம்) உண்டாகட்டும்.”

ஆதாரம் : முஸ்லிம், அல்அழாஹீ 3/1567, நஸஈ அம்ழஹாயா 7/205, அஹ்மத் 1/108,118)

நபி(ஸல்) அவர்களின் மேற்கூறிய வன்மையான வாசகத்தைக் கவனிக்கும் எவரும் இனியும் அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்காக அறுத்துப் பலியிட முனைய

மாட்டார்கள் என எண்ணுகின்றோம். அறுத்துப் பலியிடுதலைப் பொறுத்தவரையில் அல்லாஹ் அல்லாதவர் வணங்கப்படக் கூடிய இடம், தவறான முறையில் புனிதப்படுத்தப்பட்ட இடங்கள் என்பவற்றில் அல்லாஹ்வுக்காக அறுத்துப் பலியிடுவதைக் கூட இஸ்லாம் விரும்பவில்லை. இதனைப் பின்வரும் நபிமொழி தெளிவுபடுத்துகின்றது.

தாபித் இப்னு முஹ்ஹாக் என்ற நபித் தோழர் கூறுகின்றார். “ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து மதீனாவிற்கருகேயுள்ள ‘புவானா’ என்ற மலையடியே குர்பான் கொடுக்கத் தான் நேர்ச்சை செய்ததாகவும், அதை நிறைவேற்றலாமா? என்றும் வினவினார். அதற்கு நபியவர்கள் “அங்கே சிலைகள் ஏதேனும் வணங்கப்பட்டனவா? என்று கேட்க ‘இல்லை’ எனப் பதில் வந்தது. மீண்டும் அங்கே அறியாமைக்கால திருவிழாக்கள் ஏதேனும் நடாத்தப்படுகின்றதா?” எனக் கேட்க அதற்கும் இல்லை எனப் பதில் வரவே அப்படியாயின் உன் நேர்ச்சையை நீர் அந்த இடத்தில் நிறைவேற்றலாம். ஏனெனில் அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்யும் விடயத்திலும், தனக்குச் சொந்தமில்லாத, சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளிலும் தான் நேர்ச்சை கூடாது.” எனக் கூறினார்கள்.

(ஆதாரம் : அபூதாவூத், (ஐய்மான் வன்னுதூர் 3/607)

இந்த ஹதீஸ் மூலம் புனிதப்படுத்தப்பட்ட கப்றுகளுக்கருகில் இருந்து அல்லாஹ்வுக்காகக் கூட அறுத்துப் பலியிடக்கூடாது என்பதை உணரலாம் பால்

குடிப்பது நல்லது எனினும் அதைப் பனைமரத்தடியில் இருந்து பருகுதல் பாதகத்தை உண்டு பண்ணலாமல்லவா?

மேலே நாம் உதாரணங்களுக்காகவே சில இபாதத்துக்களைச் சுட்டிக் காட்டினோம். இது போல் அல்லாஹ்வை நெருங்கக் கூடிய அனேக இபாதத்துக்கள் உள்ளன. அவைகள் அனைத்தும் தூய்மையாக அல்லாஹ் ஒருவனுக்காகவே செய்யப்பட வேண்டும். அதில் வேறு யாருக்கும் பங்கு கொடுப்பது ஷிர்க் எனும் படுபாதாளத்தில் தள்ளிவிடும். அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே “இபாதத்” செய்து, ‘ஷிர்க்’ எனும் கொடிய தவறிலிருந்து நீங்கி வாழ வல்ல ரஹ்மான் அருள்புரிவானாக!

6. மந்திரமும் தாயத்தும்.

மந்திரம் என்பது நோயாளி மீது சில வார்த்தைகளை ஒதி ஊதுவதைக் குறிக்கும். இது ஆகுமா, ஆகாதா என்பது ஓதப்படும் வார்த்தைகளை வைத்தே தீர்மானிக்கப்படும்! இது பற்றி பின்னர் விபரிக்கப்படும். தாயத்து என்பது பாதுகாவல் நாடி சிறுவர்களுக்கும், சில போது கண்ணாறு போன்றவற்றின் அச்சம் காரணமாகப் பெரியவர்களுக்கும் அணிவிக்கப்படும்! பின்வரும் இப்னுமஸ்ஹத்(ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பில் தாயத்து, மந்திரம் ஆகிய இரண்டும் பற்றிய தடை வந்துள்ளது.

“தாயத்தும், மந்திரமும் (ஆண், பெண் இருவருக்கிடையில் நெருக்கதையுண்டுபண்ணச் செய்யப்படும்) சூனியமும் ஷிர்க்காகும்” என நபி(ஸல்) நவீன்றார்கள். (ஆதாரம் அபூதாவூத், அத்திப்பு 4/212)

இப்னு மஸ்ஊத்(ரழி) அவர்கள் தமது மனைவியின் மேனியில் ஒரு நூலைக் கண்டு அது பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கவரது மனைவி “கண்ணில் ஏற்பட்ட ஒரு நோய்க்காக மந்திரிக்கப்பட்ட நூல் தான் இது” என பதிலளித்தார்கள்.

உடனேயே இப்னு மஸ்ஊத்(ரழி) அவர்கள் அதை அறுத்து விட்டு “அப்துல் லாஹ்வின் குடும்பம் ஷிர்க்கைவிட்டும் தேவையற்றதாகும்” எனக் கூறினார்கள். இது கேட்ட மனைவி (இதை அணிந்த போது தனக்குச் சுகம் கிடைத்ததாகக் கூறவே) நிச்சயமாக இது ஷைத்தானின் வேலை. நீ அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு இந்த யஹூதியிடம் மந்திரிக்கிற போது அவன் அமைதியாகின்றான். மற்ற நேரத்தில் கண்ணில் வலியை ஏற்படுத்துகின்றான். எனக் கூறி இப்படி மந்திரிக்காது

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا
شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءَ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا

மனிதர்களின் இரட்சகா நோயை நீக்குவாயாக!
சுகமளிப்பாயாக! நீயே சுகமளிப்பவன் உனது

சுகத்திற்குப் பின் வேறு சுகம் இல்லை என்று நீ கூறுவதே உனக்குப் போதுமானது என்று கூறினார்கள்.

அபூதாவுத்- கிதாபுத் திப்பு 4/112,

இப்னுமாஜா- கிதாபுத் திப்பு-39

இப்னு மஸ்ஊத்(ரழி) அவர்களின் அறிவிப்பு தாயத்து, மந்திரம், சூனியம் மூன்றுமே ஷிர்க் எனக் கூறுகின்றது. இவற்றில் மந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இஸ்லாம் தடுத்து ஷிர்க்கானது எனக்கூறிய மந்திரம் என்பது ஷிர்க்கின் ஏதேனும் ஒருபகுதி கலந்திருக்கும் மந்திரத்தையாகும். உதாரணமாக அல்லாஹ் அல்லாதவர்களிடம் பாதுகாவலும், உதவியும் தேடுவது போன்ற மந்திரங்களாகும். ஷிர்க்கின் அசிங்கங்கள் அற்ற மந்திரங்கள் ஆகுமானவையாகும். மந்திரம் கூடாது எனக் கூறும் பொதுச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்களிக்கும் அறிவிப்புக்களைக் காணமுடிகிறது. அவற்றில் “கண்ணூறுக்கும், விஷக்கடிக்கும் தவிர மந்திரம் இல்லை என்ற ஸஹீஹான ஹதீஸும் ஒன்றாகும்.

(புகாரி, திப்பு -17, பாகம் 10, பக்கம் 155, முஸ்லிம், அல்ஈமான், 374, பாகம் 1, பக்கம் 199)

கண்ணூறு என்பது, கண்ணைக் கவரும் ஒரு காட்சியைக் கண்டவர் “மாஷா அல்லாஹ்” என அல்லாஹ்வை நினைவு கூறாது நோக்கும் பார்வையின் தாக்கத்தால் ஏற்படுவதாகும். இந்தப் பார்வைக்கும் தாக்கம் உண்டு என்பது தெளிவான ஹதீஸ்கள் மூலம் உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“கண்ணூறு என்பது உண்மையாகும்.” என்ற நபிமொழி இதற்குச் சான்றாகும்.

(ஆதாரம் : புகாரி, திப்பு 10/203, முஸ்லிம் 4/1719)

அடுத்து நபி(ஸல்) அவர்கள் விஷக்கடிக்கு மந்திரிக்க அனுமதித்திருப்பதையும் மேற்படி நபி வழி உணர்த்துகின்றது.

நபித் தோழர்கள் ஏற்கனவே தாம் மந்திரித்துக் கொண்டிருப்பது பற்றி நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வினவிய போது “உங்கள் மந்திரத்தை என்னிடம் (ஓதிக்)காட்டுங்கள்! மந்திரத்தில் ஷிர்க் இல்லாதவிடத்து அது ஷிர்க்காகாது.” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(ஆதாரம்: முஸ்லிம்-64 பாகம் 4/1727, திர்மிதி, அத்திப்பு 4/213)

நபி(ஸல்) அவர்களும் மந்திரித்துள்ளார்கள்! அதை அனுமதித்துமுள்ளார்கள். இதனடிப்படையில் பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டிருப்பின் மந்திரித்தல் ஆகுமானதாகும்.

1. மந்திரம் குர்ஆனைக் கொண்டோ அல்லது சுன்னாவைக் கொண்டோ அல்லாஹ்வின் அஸ்மாக்களையோ, ஸிபத்துக்களையோ, அல்லது ஸலபுகள் மூலம் அனுமதிக்கப்பட்ட துஆக்களைக் கொண்டதாகவோ இருக்க வேண்டும்.

2. வாசகம் அரபு மொழியிலானதாக இருக்க வேண்டும். மந்திரிப்பவர் அரபை உச்சரிக்கத் தெரியாதவராக இருப்பின் அதன் வாசகங்கள் குர்ஆன் சுன்னாவுக் குட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

3. மந்திரம் தானாகக் குணமாக்கும் என்று நம்பாதிருக்க வேண்டும். சுகம் தருபவன் அல்லாஹ்வே! மேற்கூறப்பட்ட நிபந்தனைகளுக்குட்பட்ட மந்திரத்திற்கு அனுமதியுண்டு.

தாயத்தைப் பொறுத்தவரை என் நிலையிலும் அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதை அணிவது ஹறாமாகும். இந்தத் தாயத்து நன்மை பயக்கும் அல்லது வர இருக்கும் ஆபத்தைத் தடுக்கும் என நம்பும் போது அது ஷிர்க்குல் அக்பர் எனும் பெரிய ஷிர்க்காக மாறிவிடும்.

“யாரேனும் எதையேனும் தொங்க விட்டால் அவர் அதன் பாலே சாட்டப்பட்டுவிடுவார். என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் இப்னு அகீம்.

ஆதாரம்: திர்மிதி, கிதாபுத்திப்பு 24,4/403, அஹ்மத் 4/310

“யாரேனும் தாயத்துக் கட்டினால் அல்லாஹ் அவர் நோக்கத்தைப் பூர்த்தியாக்காதிருப்பானாக” என நபி(ஸல்) அவர்கள் நவின்றார்கள்.(அஹ்மத் 4/654)

“எவன் தாயத்தணிந்தானோ அவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்தவனாவான்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

(அஹ்மத் 4/156, ஹாகிம் 4/219)

நபி(ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்தார். அவரது கையில் மஞ்சள் நூல் ஒன்று இருந்தது. இது என்ன? என நபியவர்கள் கேட்டார்கள். “அதற்கவர் உடல் உளைச்சலுக்காக” அதை அணிந்திருப்பதாகக் கூறினார். அவரைப் பார்த்து நபி(ஸல்) அவர்கள் இதனைக் கழற்றி விடு! இது உனக்கு உடல் உளைச்சலைத்தான் அதிகப் படுத்தும். இது உன்மீது இருக்கும் நிலையில் நீ மரணித்தால் ஒரு போதும் நீ வெற்றியடையமாட்டாய்” எனக் கண்டித்துக் கூறினார்கள்.

(ஆதாரம் : இப்னுமாஜா, கிதாபுத் திப்பு 2/1167,
அஹ்மத் 4/445)

விஷக்கடிக்காக மந்திரித்த ஒருநூலை கையில் கட்டியுள்ள ஒரு மனிதரை ஹுதைபா(ரழி) அவர்கள் கண்ட போது அதைப் பிய்த்து விட்டு, “அவர்களில் அனேகர் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைத்தநிலையிலேயே அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கின்றனர்.”(12:106) என்ற வசனத்தை ஓதினார்கள்.

மேற்குறித்த ஆதாரங்கள் தாயத்துக்களைத்தும் ஹறாமானவை; அதில் குர்ஆன் வசனங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பினும் சரியே என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சிலர் “குர்ஆன் ஆயத்துக்களைத் தாயத்தாக அணியலாம்” எனக் கூறுகின்றனர். இதனை நீங்கள் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இக்கூற்றுக்கு எந்த ஆதாரமுமில்லை. அத்துடன் தடை பொதுவாகவே வந்துள்ளது. எனவே குர்ஆன் வசனங்களை எழுதி நோயாளிகளுக்கு அணிவிப்பது

அங்கீகரிக்கத் தக்கதல்ல. ஹறாமாகும். இதில் ஆகுமானது, ஆகாதது என்று வேறுபடுத்தி நோக்க முடியாது ஏனெனில்,

1. தடை பொதுவாகவே வந்துள்ளது. பொதுவான தடை வந்து, அதில் விதிவிலக்களிக்கும் ஆதாரங்கள் ஏதும் வராவிட்டால் தடையை பொதுவானதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

2. குர்ஆனைத் தாயத்தாக அணிவிப்பது குர்ஆனை அவமதிப்பதாகவும், குர்ஆனுடன் விளையாடுவதாகவுமுள்ளது. ஏனெனில் குர்ஆன் வசனம் எழுதப்பட்ட தாயத்து நஜீஸான இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. அசிங்கப்படுத்தப்படுகின்றது.

3. குர்ஆனைக் கொண்டு தாயத்து அணியலாம் என அனுமதியளிக்கப்பட்டால் அதல்லாத தாயத்துக்களையும் அணியும் நிலை வரலாம். நடந்திருப்பதும் அதுதான். எனவே குர்ஆன் வசனங்களைத் தாயத்தாக அணியலாம் என்றிருந்தால்கூட 'தவறுக்கான வாயிலை அடைத்தல்' என்ற பொது விதியினடிப்படையில் குர்ஆன் எழுதப்பட்ட தாயத்தைக் கூட தவிர்த்தேயாக வேண்டும் என்றே முடிவு செய்யவேண்டும்.

4. குர்ஆனைத் தாயத்தாக அணிவிக்கும் இந்த செயல் ஸஹாபாக்களிடம் இருக்கவில்லை.

ஸஹாபாக்கள் இப்படிச் செய்ததாக ஸஹீஹான சான்றுகள் எதுவும் இல்லை. இது ஆகுமானதாக இருப்பின் நபி(ஸல்) அவர்கள் மூலம் ஸஹீஹான சான்றுகளுடன் இது தெளிவு படுத்தப்பட்டிருக்கும். தேவையின் போது தெளிவுபடுத்த துதல் தாமதப்பட்டிருக்க முடியாது. இன்று சிலர் தாயத்துக்களை எழுதி நோயாளிகள் நிவாரணம் பெறுவதற்காக வியாபாரம் செய்து வருகின்றனர். இதன் மூலம் மக்களது பணத்தைத் தவறான முறையில் உண்பதுடன் அவர்களது 'தீனையும், அகீதாவையும் சீர் குலைத்து விடுகின்றனர். இவர்களையிட்டு மு. மீன்கள் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். இவர்களிடம் நோய் நிவாரணம் நாடிச் செல்லவும் கூடாது. ஏனென்றால் இவர்கள் குர்ஆனுடன் விளையாடுவதுடன், மக்களை ஏமாற்றி அவர்களது ஈமானையும் கெடுத்து விடுகின்றனர்.

7. வஸீலா ஒரு கண்டீனாட்டம்:

“தவஸ்ஸூல்” என்றால் நெருங்குதல் எனப் பொருள்படும். “அல் வஸீலா” என்பதற்கு ஒன்றை நெருங்கச் செய்யும் ஊடகம்- இணைச் சாதனம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். (அந்நிஹாயா-இப்னு அதீர் 5/185)

ஷரீஅத்தில் வஸீலா என்றால் அல்லாஹ்வை நெருங்கச் செய்யும் நல்லமல்கள் மூலம் அல்லாஹ்வை நெருங்குவதைக் குறிக்கும்.

அல்குர்ஆனிலே “வஸீலா” என்கின்ற பதம் இரு இடங்களில் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.

“விசுவாசங் கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள். மேலும் அவன் பால் நெருங்குவதற்குரிய வழியை(வணக்க வழிபாடுகளின் மூலம்) தேடிக் கொள்ளுங்கள். அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் செய்யுங்கள் (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.” (5:35)

“எவர்களை (இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரான) அவர்கள் அழைக்கிறார்களோ, அவர்களும் தங்கள் இரட்சகனின் பால் அவர்களில் யார் மிக்க நெருக்கமானவர்கள் என்று நெருக்கத்தைத் தேடுகின்றனர். அவனது அருளை ஆதரவு வைக்கின்றனர். அவனது வேதனையைப் பயப்படவும் செய்கின்றனர். நிச்சயமாக உமது இரட்சகனின் வேதனை எச்சரிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.” (17:57)

முதலாவது வசனத்திற்கு விளக்கம் கூற முனைந்த இமாம் தபரி(ரஹ்) அவர்கள் “அல்லாஹ்வை அஞ்சிக் கொள்ளுங்கள்” என்பதற்கு அல்லாஹ்வின் ஏவல்களை ஏற்று விலக்கல்களை விட்டும் விலகி நடந்து கொள்ளுங்கள் என்றும், அவனிடம் செல்வதற்குரிய வழியைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள் என்பதற்கு அவன் விரும்பக் கூடிய அமல்கள் மூலம் அவனிடம் நெருக்கத்தைத் தேடிக் கொள்ளுங்கள் என்றும் விளக்கமளிக்கிறார்கள்.

(தப்ஸீர் இப்னு ஜரீர் அத்தபரி 6/146, 15/104)

இமாம் இப்னு கதீர்(ரஹ்) அவர்கள் “இந்த இடத்தில் வஸீலா என்பதற்கு நெருங்குதல் என்ற பொருளை இப்னு அப்பாஸ், முஜாஹித், ஹஸன் போன்ற பலர் கொடுத்திருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மேலும் கதாதா(ரழி) அவர்கள் ‘வஸீலா’ என்பதற்கு வழிப்படுவதன் மூலமும் அவனது நேசத்திற்குரிய நல்லமல்களைச் செய்வதன் மூலமும் அவனை நெருங்குங்கள். என்று விளக்கமளித்திருப்பதையும் இமாம் இப்னு கதீர்(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

(தப்ஸீர் இப்னு கதீர் 5/86)

இரண்டாம் வசனம் அருளப்பட்டதற்கான காரணம் பற்றி அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத்(ரழி) அவர்கள் கூறுகின்ற போது “மனிதர்களில் சிலர் ஜின்களை வணங்கி வந்தனர். அந்த ஜின்களோ பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டன. ஆனால் இந்த மக்களோ தொடர்ந்து ஜின்களை வணங்கும் வழிகேட்டிலேயே இருந்தனர். இதனையே (17:57)ம் வசனத்தில் அல்லாஹ் தெளிவுபடுத்தினான். எனக் கூறுகின்றார்கள். (புகாரி, கிதாபுத் தப்ஸீர் 8/397)

இதை விபரிக்கும் போது ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர்(ரஹ்) அவர்கள் “ஜின் வணங்கிகள் தங்கள் வணக்கத்தில் தொடர்ந்திருந்தனர். ஆனால் அந்த ஜின்கள் இதை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஏனெனில் அவைகளும் இஸ்லாத்தைத் தழுவி அல்லாஹ்விடம் நெருக்கத்தைப் பெறுவது எப்படி என்றே ஏங்கிக் கொண்டிருந்தன. என

விளக்குகின்றார். (பத்ஹூல்பாரி 8/397) இந்த வசனத்திற்கு இப்னுமஸ்ஊத் வாயிலாக புகாரி இமாம் அவர்கள் கொடுக்கும் மேற் கூறப்பட்ட விளக்கமே உறுதியானதாகும்.

இந்த வசனத்தில் “வஸீலா” என்பதன் பொருள் அல்லாஹ்விடம் நெருக்கும் செயல்களைத்தான் குறிக்கும் என்பது தெளிவாகவே புலப்படுகின்றது. இதனால் தான் “யப்தஊன” அதாவது அல்லாஹ்வை நெருங்கச் செய்யும் ஸாலிஹான அமல்களைத் தேடுகின்றனர் என்ற கருத்துள்ள பதம் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது. “தவஸ்ஸூல்” என்பதற்கு ஸலபுஸ்ஸாலிஹீன் (முன்சென்ற நல்லடியார்)களும் மேலே நாம் கூறிய விளக்கங்களைத்தான் கொடுத்துள்ளனர். பாஷைத்தியிலும், தர்க்கீத்தியான சிந்தனையின் அடிப்படையிலும் தவஸ்ஸூல் என்பதற்கு இந்த விளக்கமே பொருத்தமாக உள்ளது.

மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு வசனங்களையும் நபிமார்கள், ஸாலிஹீன்கள் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பதை ஆகுமாக்குவதற்கு சிலர் ஆதாரமாகக் கொள்வது தவறானதாகும். அந்த வசனத்தின் மேலோட்டமான கருத்திற்கும் அரபுப் பாஷைக்கும் முன்னோர்கள் வசனத்திற்குக் கொடுத்த விளக்கத்திற்கும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட குர்ஆன் விளக்கவுரையாளர்களின் விளக்கத்திற்கும் முரணான புதியதொரு விளக்கமாகும். எனவே இது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல.

1. “வஸீலா” என்பதன் பொருள் நல்லமல்கள் மூலம் “அல்லாஹுத்தஆலாவிடம் நெருக்கம் தேடுதல்” என்பது தான் என்ற தெளிவு கிடைத்ததன் பின்னர் நல்லமல் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றியும் ஞாபகமூட்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. நல்லமல் என்பது ஷரீஅத்தில் சொல்லப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் எவையெவை நல்லமல் என்பதைத் தெரிவு செய்யும் உரிமையை எங்கள் அறிவுக்கு அல்லாஹ் கொடுக்கவில்லை. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் மார்க்கம் முரண்பாட்டின் மொத்த ரூபமாக காட்சியளிக்க ஆரம்பித்து விடும். எனவே நல்லமல்களை இனம் காணுவதற்கு அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸின் பக்கமே நாம் மீள வேண்டும். அவை கூறும் வழியையே நாம் தெரிவு செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் எவற்றை ஏற்று அங்கீகரிப்பான் என்பதை அவனைத் தவிர வேறுயாரேனும் அறிய முடியாது. எனவே எந்த அமல் மூலம் அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தையும் அவனது நெருக்கத்தையும் பெறலாம் என்பதை ஷரீஆவின் ஊடாக அறிந்து அதனையே நாம் பின்பற்ற வேண்டும். இதனை நாம் இந்நூலின் முற்பகுதியில் எந்த இபாதத்தும் இக்லாஸ் எனும் தூய்மையான எண்ணமும், மார்க்கத்தின் வழிகாட்டலுமில்லாமல் அங்கீகாரம் பெறாது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இஸ்லாத்தின் அங்கீகாரத்தை அளவு கோலாகக் கொண்டு நோக்கும் போது “தவஸ்ஸூல்” என்பதை நாம் இரு கூறாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

1. ஷரீஅத்தின் அங்கீகாரம் பெற்ற தவஸ்ஸூல் ஷரய்
2. ஷரீஅத்தின் அங்கீகாரமற்ற தவஸ்ஸூல் பிதயீ

1. ஊர் ஆ அகழமத்தித் த வஸீலா

இஸ்லாம் அங்கீகரித்திருக்கும் தவஸ்ஸுல் எவை என்பதை குர்ஆன் ஹதீஸின் ஊடாக ஆராய்ந்தால் மூவகையான “தவஸ்ஸுல்”களை இஸ்லாம் அங்கீகரிக்கின்றது.

- A) அல்லாஹ்வுடைய “ஸிபத்துக்கள்” (பண்புகள்)
அழகுத் திருநாமங்கள் பொருட்டால் வேண்டுதல்.
B) நல்லமல்கள் மூலம் வேண்டுதல்.
C) நல்லடியார் ஒருவரின் துஆவின் மூலம்
இறைநெருக்கத்தைப் பெறுதல்.

A) அல்லாஹ்வின் பண்புகள் திருநாமங்கள் பொருட்டால் பிரார்த்தித்தல்

ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்விடம் “அல்லாஹ்வே நீ அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன், ஆற்றல் மிக்கவன், நுட்பமானவன் என்கின்ற திருநாமங்களின் பொருட்டால் (என் நோயைக்) குணமாக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.” என்றோ,

அல்லது “அனைத்தையும் சூழ்ந்துள்ள உன் ரஹ்மத்தின் பொருட்டால் எனக்கு அன்பு காட்டி என்பாவங்களை மன்னிப்பாயாக” என்றோ அல்லது இதுபோன்ற அவனது உயர்ந்த திருநாமங்கள், பண்புகளின் பொருட்டாலோ பிரார்த்திக்க முடியும்.

அதற்கான ஆதாரங்களையும் நாம் அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸ் ஆகியவற்றில் காணமுடியும்.

“அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க அழகான திருநாமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள் அவனை அழையுங்கள். அவனுடைய பெயர்களில் (தவறான பொருள் கொண்டு) திரித்துக் கூறுவோரை விட்டு விடுங்கள். அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்குரிய கூலி கொடுக்கப்படுவார்கள்” (7:180)

மேலே நாம் கூறிய தவஸ்ஸூலிற்கு ஆதாரமாக அரபு மொழியில் வரும் பிரார்த்தனைகள் பலவற்றை நாம் காணலாம். அவற்றில் சிலதை உதாரணத்திற்காக இதோ தருகின்றோம்.

“அல்லாஹ்வே! உன் மறைவான ஞானத்தைக் கொண்டும், படைப்புகள் மீதான மகத்தான உன் வல்லமையைக் கொண்டும், உன்னிடம் பிரார்த்திக்கின்றேன். நான் வாழ்வது எனக்கு நல்லது என நீ அறிந்தால் என்னை வாழச் செய்வாயாக! மாற்றமாக நான் மரணிப்பது எனக்கு நல்லது எனின் என்னை மரணிக்கச் செய்து விடுவாயாக” என்ற துஆவை மரணத்தை நேசிப்போருக்கு கேட்க நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(ஆதாரம்: புகாரி 10/127, முஸ்லிம் 4/2064)

அல்லாஹ்வே உன் அறிவின் பொருட்டால் உன்னிடத்தில் உதவி தேடுகின்றேன். உன் வல்லமையின் பொருட்டால் உன்னிடம் ஆற்றலைக் கோருகின்றேன். மகத்தான உன் சிறப்பின் மூலம் உன்னிடம் நான் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

(புகாரி தஹஜ்ஜுத் 3/28, தஅவாத் 11/183)

“நித்திய நிலையான ஜீவனே உன்அருளின் பொருட்டால் பாதுகாவல் தேடுகின்றேன்” என்று நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்துள்ளார்கள்.

(திரிமிதி 10/267, ஹாகிம் 1/509)

கவயல் கற்பும் போது ஒதும் க்ஷயீஸ்,

“அல்லாஹ்வே உனக்கு நீயே சூட்டிக் கொண்ட உன் அனைத்துத் திருநாமங்கள் பொருட்டாலும், அல்லது நீ உன் வேதத்தில் இறக்கிய, அல்லது உன்படைப்புக்களில் எவருக்கேனும் நீ கற்றுக் கொடுத்த அல்லது உன்னுடைய மறைஞானத்தில் மறைத்து வைத்துள்ள திருநாமங்கள் பொருட்டால் கேட்கின்றேன்.” என்று ஒதக் கற்றுத் தந்துள்ளார்கள். (அஹ்மத் 1/391)

இது போன்ற எண்ணற்ற ம.சூரான துஆக்கள் வந்துள்ளன. அவற்றின் மூலம் அல்லாஹ்வின் அஸ்மாக்களையும்,ஸிபத்துக் (பண்பு)களையும் வைத்து அதன் பொருட்டால் பிரார்த்திக்கலாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

B. நல்லதங்கள் மூலம் அல்லாஹ்வீடம் அநருக்கத்தைத் தேடுதல்

இஸ்லாம் கூறும் இபாதத்துகளைப் புரிந்தவர் அதன் மூலம் அல்லாஹ்வீடம் பிரார்த்திக்க முடியும். உதாரணமாக “அல்லாஹ்வே நான் உன்னை விசுவாசித்து உன்மீது நேசம் கொண்டு, உன் தூதரைப் பின்பற்றுவதன் காரணமாக என்பாவங்களை மன்னிப்பாயாக!” எனப் பிரார்த்திப்பதைக் கூறலாம்.

இவ் விதம் பிரார்த்திப்பது இஸ்லாமிய ஷரீஅத்திற்குட்பட்டதே! இதற்காதாரமாக பின்வரும் அருள்மறை வசனங்களைக் கொள்ளலாம்.

இத்தகையோர் “எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நாங்கள் (உன்னை) விசுவாசிக்கின்றோம். ஆதலால், நீ எங்களுக்கு எங்களுடைய பாவங்களை மன்னித்து (அருள் புரிந்து நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் நீ எங்களை (ஈடேற்றும் பெற)க் காத்தருள்வாயாக!” என்றும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள் (3:16)

“எங்கள் இரட்சகனே! நீ (இவருக்கு) இறக்கி வைத்த(வேதத்)தை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம். (உன்னுடைய) இத் தூதரையும் நாங்கள் பின்பற்றி நடக்கின்றோம். ஆதலால் (சத்தியத்திற்கு) சாட்சி கூறுபவர்களுடன் எங்களையும், நீ பதிவு செய்து கொள்வாயாக!” (என்றும் பிரார்த்தித்தனர்) (3:53)

“எங்கள் இரட்சகனே! உங்கள் இரட்சகனை விசுவாசியுங்கள் என்று (எங்களை) விசுவாசத்தின் பால் அழைத்தோரின் அழைப்பை, நிச்சயமாக நாங்கள் செவியேற்று, நாங்களும் (அவ்வாறே) விசுவாசங் கொண்டோம். எங்களுடைய தீமைகளை எங்களைவிட்டும் நீக்கியும் விடுவாயாக! மேலும் ((முடிவில்) நல்லோர்களுடன் எங்களை மரணிக்கச் செய்வாயாக! என்றும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்” (3:193)

இங்கே ஈமான் எனும் நல்லமலின் பொருட்டால் பிரார்த்திக்கப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

சுன்னாவிலும் இதற்குரிய பல ஆதாரங்களைக் காணமுடியும்.

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்விடம் ‘அல்லாஹும்ம கின்னீ அஸ் அலுக பி அன்னீ அஷ் ஹகு அன்னக அன்தல்லாஹில்லதீ லாயிலாஹ கில்லா அன்தல் அஹகுஸ் ஸமகூ அல்லதீ லம் யலீத் வலம் யுலத் வலம் யகுன் லஹகுயுவன் அஹத்’ எனப் பிரார்த்திப்பதைக் கண்டு, “கேட்டால் கொடுக்கப்படும், அழைத்தால் பதிலளிக்கப்படும் மகத்துவமிக்க அல்லாஹ்வின் திருநாமங்கள் மூலம் அல்லாஹ்விடம் இவர் பிரார்த்தித்து விட்டார்.” என்று நபி(ஸல்) கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: புரைதா

ஆதாரம் : (திர்மிதி, த.:வாத் 5/515, இப்னுமாஜா, அத்துஆஉ 2/1267)

இந்நபி மொழியில் அம்மனிதர் தான் அல்லாஹ்வை சாட்சிப்படுத்துவதன் பொருட்டால் வேண்டியுள்ளார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஒருவன் தான் செய்த நல்லறங்கள் மூலம் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கலாம் என்பதை குகையில் சிக்கிய மூன்று பனூஇஸ்ரவேலர்கள் பற்றி பேசும் நபிமொழி மூலமும் நாம் உணரலாம்.

மூவர் மழைக்காக குகைக்குள் சென்ற வேளையில் பாறாங்கல் ஒன்றால் குகைவாயில் அடைக்கப்படவே மூவரும் தாம் செய்த நல்லறங்கள் மூலம் அல்லாஹ்விடம் இச்சோதனையிலிருந்து விடுதலை வேண்டுவதாக முடிவு செய்கின்றனர்.

ஒருவர் தான் பெற்றோர்களோடு நல்ல விதமாக நடந்து கொண்டதன் மூலம் பிரார்த்தனை புரிகின்றார்.

இன்னுமொருவர் தன் சாச்சாவின் மகளோடு விபச்சாரம் செய்ய முனைந்து அவள் 'அல்லாஹ்வை அஞ்சிக்கொள்' எனக் கூறவே தவறு செய்ய அத்தனை வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் அல்லாஹ்வுக்காக தவறிலிருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டதை முன்னிறுத்தி அதன் மூலம் பிரார்த்தித்தார்.

மற்றவர் தன்னிடம் வேலை செய்தவன் விட்டுச் சென்ற பொருளை முதலீடு செய்து அது வளர்ந்ததன் பின்னர் கூலியாளிற்கு அத்தனை செல்வத்தையும் கொடுத்து விட்ட தனது நன்னடத்தையை

முன்னிறுத்திப் பிரார்த்தித்தார். அல்லாஹ் அம்முவரது பிரார்த்தனைகளையும் அங்கீகரித்து அந்த சோதனையிலிருந்து அவர்களைக் காத்தான்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் இப்னு அம்ர்(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல்அதப்-5, 10/404,

முஸ்லிம், திகர் 4/2099)

மேற்கூறிய நபிமொழிகள் ஒரு முஸ்லிம் இக்லாஸான எண்ணத்துடன் செய்த நல்லறத்தின் மூலம் வஸீலாத் தேடலாம் என்பதற்குரிய தக்க சான்றுகளாகும்.

C நல்லடியார் ஒருவரின் பிரார்த்தனை மூலம் “வஸீலா” வேண்டல்

ஒரு முஸ்லிம் சோதனையில் சிக்கிக்கொண்டால் நன்னடத்தையுள்ள, இறையச்சமுள்ள குர்ஆன், ஹதீஸ் பற்றிய அறிந்த ஞானமுள்ள ஒருவரிடம் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள சோதனையிலிருந்து தன்னைக் காக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டலாம். இதற்கு நபிவழியில் பல ஆதாரங்களைக் காணலாம்.

ஒரு முறை நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது காட்டரபி ஒருவர் வந்து யாரஸூலல்லாஹ் மழைபெய்யாததினால் கால்நடைகள் அழிந்து விட்டன. மழைபெய்யுமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள் என வேண்டினார். இது கேட்ட நபி(ஸல்) அவர்கள் அக்குளின் வெண்மை நிறம் தெரியுமளவிற்கு

இரு கைகளையும் உயர்த்தி அல்லாஹ்வே எமக்கு மழையருள்வாயாக! என்று மூன்று விடுத்தம் வேண்டினார்கள். மக்களும் நபி(ஸல்) அவர்களுடன் இருகரங்களையும் வான் நோக்கி உயர்த்தி அவர்களும் பிரார்த்தித்தார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகின்றேன். வானத்தில் எந்த மேகத்தையும் நாம் காணவில்லை. மழைக்குரிய எந்த அறிகுறியும் இருக்கவில்லை. நபி(ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்த பின் மேகம் ஏற்பட்டது. மழை பொழிந்தது. நபி(ஸல்) அவர்கள் மிம்பரில் இருந்து இறங்குகின்ற போது மழை நீர் அவரது தாடியில் இருந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது. தொழுததன் பின்னர் நாம் இல்லங்களுக்குச் சென்றோம்.

ஒரு வாரமாக மழைபொழிந்து கொண்டே இருந்தது. அடுத்த ஜும்ஆ தினத்தில் அந்த காட்டரபியோ அல்லது வேறொருவரோ வந்து “யாரஸுல்லாஹ்! அல்லாஹ்விடம் மழையை நிறுத்துமாறு பிரார்த்தியுங்கள் என்றார்கள்.” நபி(ஸல்) அவர்கள் புன்முறுவல் பூத்து விட்டு மழையை நிறுத்துமாறு வேண்டினார்கள். அதன் பின் மழை மதீனாவில் பெய்யாமல் மதீனாவைச் சூழப் பொழிந்தது.

அறிவிப்பவர் : அனஸ்(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல்இஸ்திஸ்கா 2/501,

முஸ்லிம், அல்இஸ்திஸ்கா 2/612.

நபித்தோழர்களும், நல்லவர்களின் பிரார்த்தனை மூலம் பிரார்த்தித்து வஸீலா தேடியிருப்பதைக் காணமுடியும்.

உமர்(ரழி) அவர்கள் கோடைகாலத்தில் அப்பாஸ் இப்னு அப்துல் முத்தலிப்(ரழி) அவர்களை முன்னிறுத்தி பிரார்த்திப்பார்கள்.

அல்லாஹ்வே நாம் உனது நபி(உயிருடன்) இருக்கும் போது அவரின்(துஆவின்) மூலம் உன்னிடம் வஸீலா வேண்டினோம். நீ எமக்கு மழையருளினாய். தற்போது அவர் உயிருடன் எம்மிடம் இல்லை. ஆதலால் அவரின் பெரிய தந்தையாரின் (துஆவின்) மூலம் வஸீலா தேடுகின்றோம் எமக்கு மழையருள்வாயாக! என உமர்(ரழி) பிரார்த்திப்பார்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ்(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல் இஸ்திஸ்கா 72/494

மேற்படி கூற்றின் பொருள்: மேலே உமர்(ரழி) அவர்கள் கேட்ட துஆவில் நபியிடம் எமக்காகப் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டினோம். அவரின் பிரார்த்தனை மூலம் உன்னிடம் நெருக்கத்தைத் தேடினோம். தற்போது அவர் மரணித்து விட்டார். அவரிடம் சென்று உன்னிடம் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டுவது முடியாத காரியம். எனவே அவரது பெரிய தந்தையார் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்களிடம் மழை பெய்ய பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டுகின்றோம் என்பதேயாகும்.

இவ்விதமே முஆவியா(ரழி) அவர்கள் யசீதிப்னுல் அஸ்வத்(ரழி) அவர்கள் மூலம் பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள்.

ஆதாரம் : இப்னு அஸாகிர் 18/251,252,

அல் இஸாபா 3/634

நாம் கூறுவதற்கு மாற்றமாக நபி(ஸல்) அவர்களின் பொருட்டால் கேட்டல் என்று இந்த துஆவிற்கு பொருள் கூற முடியாது. ஒருவரின் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பதற்கு அல்குர்ஆன், அல்ஹதீஸில் ஆதாரம் கிடையாது. ஸஹாபாக்களில் எவரும் அவ்விதம் பிரார்த்தித்ததாகக் காணவும் முடியவில்லை. தாபியீன்களிலும் யாரும் அவ்விதம் செய்ததற்கான உறுதியான ஆதாரங்களைக் காணமுடியாது. ஒருவரின் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பது ஆகும் என்றிருந்தால் உமர்(ரழி) அவர்கள் ஏன் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் மழைவேண்டிப் பிரார்த்திக்குமாறு கூறவேண்டும்? முஆவியா(ரழி) ஏன் யசீத்திப்னுல் அஸ்வத் மூலம் பிரார்த்திக்க வேண்டும்? உனது நபி மூலமே மழை வேண்டுகின்றோம் என்று பிரார்த்தித்திருக்கலாமே?

II) “தடுக்கப்பட்ட தவஸ்ஸுல்”

முற்பகுதியிலே இஸ்லாம் அனுமதித்திருக்கும் வஸீலா பற்றியும், அதற்கான ஆதாரங்கள் பற்றியும் நோக்கினோம். எம்மில் சிலர் வஸீலா என்றால் யாராவது ஒருவரின் பொருட்டால் கேட்டல் என்றே விளங்கியுள்ளனர். இவ்விதம் பிரார்த்திப்பது “பித்அத்” தான முறையாகும். இதனை ஆகுமானதெனக் கூறும் குர்ஆன் வசனங்களையோ, ஸஹீஹான நபிமொழிகளையோ காணமுடியாது. ஏன் நபித்தோழர்களோ, தாபியீன்களோ இத்தகைய வஸீலாவை அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் காலத்தில் இந்த வகையான வஸீலா இருக்கவில்லை.

இதனால்தான் அங்கீகரிக்கத்தக்க அனைத்து இமாம்களும் இதனைக் கண்டித்துள்ளனர். எனவே இதற்கு மாற்றமாகப் பேசுபவர்களின் கூற்றை நாம் அலட்சியப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் அது தெளிவான குர்ஆனினதும், ஹதீஸினதும் கூற்றுக்கு முற்றிலும் முரண்பட்டதாகும்.

சந்தேக நிவர்த்தி

ஒருவரின் பொருட்டாலும் பிரார்த்திக்கலாம் எனச் சிலர் கூறிவருகின்றனர். தங்கள் கூற்றுக்குச் சில ஆதாரங்களையும் அவர்கள் முன்வைப்பர். அவர்கள் காட்டக்கூடிய ஆதாரங்களை நாம் இருவகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

1. ஸஹீஹான ஆதாரங்களை எடுத்து வைத்து தவறான விளக்கமளிப்பர். அவர்கள் எடுத்து வைக்கும் ஆதாரத்திற்கும் வாதத்திற்கும் தொடர்பிருக்காது.

2. அவர்கள் எடுத்து வைக்கும் ஆதாரங்கள் பலவீனமானதாக, இட்டுக் கட்டப்பட்டவைகளாக இருக்கும்.

மேலே கூறியதை உறுதிப்படுத்துமுகமாக சில உதாரணங்களை உங்கள் சிந்தனைக்கு கொண்டு வரவிரும்புகின்றோம்.

A) முதல் ஹதீஸ்

உமர் (ரழி) அவர்கள் கோடைகாலத்தில் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் மழை வேண்டுவார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வே உனது நபி (உயிருடன் இருக்கும் போது அவரின் துஆ) மூலம் நாம் உன்னிடம் வஸீலா வேண்டினோம். நீ எமக்கு மழை அருளினாய். (தற்போது அவர் உயிருடன் இல்லை என்பதால்) அவரது பெரிய தந்தை(யின் துஆ) மூலம் உம்மிடம் வஸீலா வேண்டுகின்றோம். எமக்கு மழையருள்வாயாக! என்று வேண்டினார்கள்.

அறிவிப்பவர் : அனஸ்(ரழி)

ஆதாரம் :புகாரி, அல் இஸ்திஸ்கா 3 பாகம் 2 பக்கம்494

உமர்(ரழி) அவர்கள் வெறுமனே அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் மழை வேண்டினார்கள். துஆவின் மூலமல்ல. அல்லாஹ்விடம் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்களுக்கு இருக்கும் அந்தஸ்தை வைத்து அவர் மூலமாகவே மழை வேண்டினார்கள். அதனை ஸஹாபாக்களும் எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுள்ளனர். எனவே இதன்மூலம் பொருட்டால் கேட்பது ஆகுமானது என அறிய முடிகின்றது என பொருட்டால் கேட்பது கூடும் என்போர் விவாதிக்கின்றனர்.

இவர்களின் இந்த வாதம் தவறானது என்பதை இந்தச் செய்தி மூலமே பலவாறாகப் புரிய வைக்க முடியும்.

1. உமர்(ரழி) அவர்கள் பொருட்டால் கேட்பது ஆகும். எனக் கருதியிருந்தால் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் வஸீலா வேண்டியிருக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களை விட ஆயிரம் மடங்கு உயர்வான நபி(ஸல்) அவர்கள் மூலமே வஸீலா வேண்டியிருக்கலாம். ஆயினும் வஸீலா என்றால் ஒருவரின் துஆ மூலம் வேண்ட வேண்டும். நபி(ஸல்) அவர்களின் துஆ மூலம் அவர்களின் மரணத்தின் பின் வேண்டுதல் செய்ய முடியாது என்பதால் தான் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் வஸீலா தேடினார்கள். எனவே ஒருவரின் பொருட்டால் கேட்பது கூடாது. வஸீலா என்பது காட்டரபி ஒருவர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் மழை வேண்டி துஆ கேட்குமாறு கேட்டது போல் வேண்டுவதே என்பதையே இச் செய்தி உணர்த்துகின்றது.

2. உமர்(ரழி) அவர்கள் மழையின்மையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அந்த ஆண்டே “சாம்பல் ஆண்டு” எனச் சொல்லுமளவிற்கு கஷ்டம் நிறைந்ததாக அந்த ஆண்டு திகழ்ந்தது. கஷ்ட நேரத்தில் தன்னைக்காக்க உயர்ந்த ஒன்றை நாடுவது மனித இயல்பாகும். ஒருவரின் பொருட்டால் கேட்பது ஆகும் என்றிருக்குமானால் நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணித்த பின்னர் கூட அவரின் பொருட்டாலேயே உமர்(ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் வேண்டியிருக்க வேண்டுமே? ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை?

3. அனஸ்(ரழி) அவர்கள் உமர்(ரழி) அவர்கள் கோடை காலத்தில் மழை இல்லாவிட்டால் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள்

மூலம் வஸீலா தேடுவார்கள் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து உமர்(ரழி)பல விடுத்தம் அவ்விதம் வஸீலாத் தேடியிருக்கின்றார்கள் என்பதை உணர முடிகின்றது. மாற்றுக் கருத்துடையோர் கூறுவது போன்று ஒருவரின் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பது ஆகும். என்றிருக்குமானால் ஏன் அவர்கள் சிறப்பான ஒருவரை விட்டு விட்டு அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் வஸீலா வேண்டினார்கள்? ஒரு முறைதான் செய்தார்கள் என்றால் அதை எதேச்சையாக நடந்ததாகக் கருத முடியும். பல விடுத்தம் அவர்கள் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்கள் மூலம் வேண்டியது இறந்து விட்ட நபி(ஸல்) அவர்களின் பொருட்டால் கேட்க முடியாது என்பதைத் தானே உணர்த்துகின்றது.

4. உமர்(ரழி) அவர்கள் பிரார்த்திக்கும் போது உனது நபியைக் கொண்டு வஸீலா தேடினோம். உனது நபியின் பெரிய தந்தையைக் கொண்டு வஸீலா தேடுகின்றோம், எனக் கூறியதை நாமாக வலிந்து உனது நபியின் துஆ மூலம் என்றும், உனது நபியின் பெரிய தந்தையின் துஆ மூலம் என்றும் பொருள் கொடுப்பதாக மாற்றுக் கருத்துடையோர் கருதக் கூடாது.

மாற்றுக் கருத்துடையோரும் உனது நபியின் அந்தஸ்து மூலம் என்றும் உனது நபியின் பெரியதந்தையின் அந்தஸ்தின் மூலமும் என்று பொருள் கொள்கின்றனர்.

“துஆ” எனப் பொருள் கொள்வது சரியானதா

அல்லது அந்தஸ்தின் பொருட்டால் எனப் பொருள் கொள்வது சரியானதா? என ஆராய்தல் அவசியமாகும். நாம் உனது நபியின், பெரியதந்தையின் துஆவின் மூலம் என ஏன் பொருள் கொடுத்தோம் எனின் ஸஹாபாக்கள் எவரும் தாங்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் இருந்து கொண்டே இந்தப் பிரார்த்தனையைச் செய்யவில்லை.

எல்லா ஸஹாபாக்களும் ஓரிடத்தில் அணிதிரண்டு அப்பாஸ்(ரழி) அவர்களிடம் பிரார்த்திக்குமாறு கேட்கின்றனர். பொருட்டால் கேட்பதுதான் இதன் அர்த்தமெனின் எல்லா ஸஹாபாக்களும் ஓரிடத்தில் திரளவேண்டியதும் இல்லை. அப்பாஸ்(ரழி) அவர்களைச் சந்திக்க வேண்டியதும் இல்லை.

பொருட்டால் கேட்பதுதான் பொருள் என்றால் நிச்சயம் நபி(ஸல்) அவர்கள் பொருட்டால் தான் பிரார்த்தித்திருப்பார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணித்து விட்டாலும் அவர்களின் அந்தஸ்தில் சிறிதும் குறைவேற்படவில்லையே! எனவே, உமர்(ரழி) அவர்கள் நபிமார்களின் அந்தஸ்தின் மூலமே வேண்டியிருப்பார்களே! ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை? நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணத்தின் பின் அவர்களிடம் துஆ செய்யுமாறு கேட்கவோ, அவர்களால் துஆச் செய்யவோ முடியாது என்பதால்தானே அவர்கள் அப்பாஸ்(ரழி) அவர்களிடம் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டினார்கள். எனவே, நபியின் பொருட்டால் என

உமர்(ரழி) அவர்களின் வாசகத்திற்குப் பொருள் கொள்வதை விட நபியின் துஆவின் மூலம் என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

உமர்(ரழி) அவர்களைப்போன்றே முஆவியா(ரழி) அவர்கள் தாபியீகளில் சிறந்தவரான யசீதிப்நூல் அஸ்வத்(ரழி) அவர்கள் மூலம் வஸீலா தேடினார்கள் அதேபோன்று லஹ்ஹாக் இப்நுகைஸ் என்பவரும் இவர் மூலம் மழைக்காக வஸீலா வேண்டியுள்ளார். இவையெல்லாம் ஒருவரின் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பதை இஸ்லாம் அனுமதித்திருக்கவில்லை என்பதை எல்லா ஸஹாபாக்களும் தாபியீன்களும் அறிந்திருந்தனர் என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதனால் தான் அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் ஒருவரிடம் துஆ கேட்குமாறு வேண்டுகின்றனர். பொருட்டால் கேட்பது ஆகுமானது என்றிருக்குமானால் நிச்சயம் நல்லதைச் செய்வதில் நம்மை விட ஆர்வமுள்ள சஹாபாக்கள் அதனைச் செய்து காட்டியிருப்பார்கள். நமக்கும் அறிவித்திருப்பார்கள்.

2. கண்பார்வையற்ற ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து “எனக்குச் சுகமளிக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்” என்றார் அதற்கு நபியவர்கள் “நீ விரும்பினால் உனக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மாறாக நீ பொறுத்துக் கொண்டால் அது உனக்கு நல்லது” எனப் பதிலளித்தார்கள். அதற்கவர் “பிரார்த்தியுங்கள்”

என்றார் நபி(ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு அழகாக ஒழுச் செய்து இரண்டு ரக்ஆத்துக்கள் தொழுது அதில் பின்வரும் துஆவை ஓதுமாறு கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ
الرَّحْمَةِ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي
حَاجَتِي هَذِهِ فَانْقِضْ لِي اللَّهُمَّ فَشَفِّعْهُ فِيَّ وَشَفِّعْنِي فِيهِ

“அல்லாஹ்வே கருணை நபியாகிய முஹம்மத் அவர்களின் (துஆவின்) பொருட்டால் உன்பக்கம் மீண்டு உன் னிடம் கேட்கின்றேன். முஹம்மதே! உங்கள்(துஆவின்) பொருட்டால் எனது ரப்பின்பால் எனது இந்தத் தேவைநிறைவேற நான் முகம்நோக்கிவிட்டேன். அல்லாஹ்வே என்விடயத்தில் அவரது பரிந்துரையை (வேண்டுகலை) ஏற்றுக் கொள்வாயாக! அவர்விடயத்தில் என்வேண்டுகலையும் ஏற்பாயாக!”

இவ்வாறு அவர் செய்து அவருக்கு கண் பார்வை குணமானது.

அறிவிப்பவர் : உஸ்மான் இப்னு ஹனீப்(ரழி)

ஆதாரம் : திர்மிதி 4/281,282, அஹ்மத் 4/138,

இப்னுமாஜா 1/418

குருபர் நபி(ஸல்) அவர்கள் பொருட்டால் பிரார்த்தித்து பார்வையைப் பெற்றதால் இந்நபிமொழி நபி(ஸல்) அவர்களினதோ நல்லடியார்களினதோ பொருட்டால்

பிரார்த்திப்பதற்கு தக்கதொரு சான்றாகும் என பித்அத்தான வஸீலாவைச் சரிகாண்போர் கருதுகின்றனர். எனினும் உரிய முறையில் அணுகினால் இவ்வாதம் வலு இழப்பதை அவதானிக்க முடியும். இங்கு நடந்திருப்பது நாம் ஏற்கனவே அங்கீகரிக்கப்பட்ட வஸீலாவில் முன்றாவது குறிப்பிட்ட நல்ல மனிதர் ஒருவரின் துஆ மூலம் உதவி தேடல் என்பதைச் சார்ந்ததாகும். இந்த அறிவிப்பை வைத்தே அவர்களின் ஆதாரம் பற்றி பின்வரும் விதத்தில் நாம் விவாதிக்கலாம்.

1. இந்தக் கண்ணிழந்த மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் தனக்காக துஆகேட்கச் சொல்வதற்காகவே வந்தார். “நான் குணம் பெற எனக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தியுங்கள்” என்ற அவரது வேண்டுகோள் இதனை உணர்த்துகின்றது. அவர் இதன் மூலம் நபியின் துஆமூலம் அல்லாஹ்விடம் உதவியை வேண்டியுள்ளார்! ஏனென்றால் அல்லாஹ்விடம் பிறரின் துஆவை விட நபி(ஸல்) அவர்களின் துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு மிகவும் தகுதியானதாகும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். உண்மையில் நபியின் பொருட்டால் பிரார்த்திப்பது தான் இவர் நோக்கமென்றிருப்பின் அவர் தன் இல்லத்தில் இருந்தவாறே நபியின் பொருட்டால் என் கண்ணைக் குணமாக்குவாயாக! என்று பிரார்த்தித்திருக்கலாம். தனக்காகப் பிரார்த்திக்கக் கோரி நபியிடம் வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. இந்நபிமொழி பொருட்டால் கேட்பது பித்அத்தானது என்பதற்கே ஆதாரமாயுள்ளதை இதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

2. நபி(ஸல்) அவர்களும் “நீ விரும்பினால் பிரார்த்திக்கின்றேன், விரும்பினால் பொறுத்துக் கொள்

அதுவே உனக்கு நல்லது” எனக் கூறி துஆவைவிட சிறந்த வழியைக் காட்டிக் கொடுக்கின்ற அதே வேளை அவர் விரும்பும் பட்சத்தில் அவருக்காகப் பிரார்த்திப்பதாகவும் வாக்களித்துள்ளார்கள். எனவே, இதன் மூலம் அவருக்காக நபியவர்கள் துஆ செய்துள்ளார் என்பதும் துஆ நபியின் பொருட்டால் கேட்கப்படவில்லை என்பதையும் உணர்த்துகின்றது. அப்படி ஒன்று இருந்திருப்பின் விரும்பினால் நீ என்பொருட்டால் கேள்! அல்லது பொறுத்துக்கொள் என்றே நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியிருப்பார்கள்.

3. அம்மனிதரும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறிய பின்னரும் தனக்காகப் பிரார்த்திக்குமாறு வேண்டினார். நபி(ஸல்) அவர்கள் வாக்கை நிறைவேற்றுவதில் மிகச் சிறந்தவராவார்கள். எனவே நீ விரும்பினால் பிரார்த்திப்பேன் எனக் கூறியதற்கேற்ப நபி(ஸல்) அவர்கள் அவருக்குப் பார்வை கிடைக்கப் பிரார்த்தித்தேயிருப்பார்கள் என்பதில் இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கு இடமேயில்லை.

4. இதன் பின்னரும் நபி(ஸல்) அவர்கள் சிறந்தவழி முறையை அவருக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். அது தொழுது துஆவும் கேட்கக் கூறியதாகும். (வெறுமனே நபியின் துஆவை மட்டும் எதிர்பாராது அவரையும் நல்லமலில் ஈடுபடச் செய்தார்கள்.)

5. அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்த துஆவில் “அல்லாஹ்வே! அவருடைய பரிந்துரையை என்விடயத்தில் ஏற்றுக்கொள்வாயாக” என்றும் கேட்குமாறு நபி(ஸல்) அவர்கள் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். இதற்கு நபியின் பொருட்டால், அந்தஸ்தால், அவரது செல்வாக்கினால் கேட்கின்றேன் என்று பொருள் கொள்ளத்தான் முடியுமா? அல்லாஹ்வே என் கண்ணின் பார்வையைத் தருவதில் நபியின் ஷபாஅத்தை(துஆவை) ஏற்றுக் கொள்வாயாக. என வேண்டினார் எனின் இங்கே அவர் நபி(ஸல்) அவர்களின் துஆவின் மூலம் உதவிதேடியுள்ளார் என்பது மிகத் தெளிவாகவே புரிகிறதல்லவா?

6. அவருக்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் கற்றுக் கொடுத்த துஆவில் “நபி(ஸல்) அவர்களின் துஆவை ஏற்றுக்கொள் என்ற எனது வேண்டுகலையும் ஏற்பாயாக” என்ற கருத்தையுடைய வாசகமும் உள்ளது. இதற்கு நபியின் பொருட்டால் கேட்டல் என்று பொருள் கொள்ளவே முடியாது. இதனால்தான் பொருட்டால் கேட்டலுக்கு இதனை ஆதாரமாகக் காட்டுவோர் தமது நூற்களில் இப்பகுதிகளை மறைத்து விடுகின்றனர்.

7. இந்த ஹதீஸை முஹத்திஸீன்கள் நபி(ஸல்) அவர்களது மு.ஃஜிஸா பற்றி அதாவது அவரது துஆக்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அதனால் நிகழ்ந்த அதிசயங்கள் பற்றிய பாடத்திலேயே இடம் பெறச்

செய்கின்றனர். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்களினது துஆவின் பரகத்தால் தான் இந்த குருடருக்கு அல்லாஹ் பார்வையைக் கொடுத்தான். இதனால் தான் பைஹகி போன்றவர்கள் இதனை “தலாயிலுன் நுபுவ்வா” “நபித்துவத்தின் அத்தாட்சிகள்” என்ற பாடத்தில் இடம் பெறச் செய்துள்ளனர். இது குருடர் பார்வை கொடுக்கப்பட்டதன் ரகசியம் நபியவர்களின் துஆதான் என்பதை உணர்த்துகின்றது. கண் மீள்பெற்றமைக்கு குருடர் நபியின் பொருட்டால் கேட்டதொன்றே உரிய காரணம் எனின் இதே முறையில் கேட்கும் குருடர்கள் அனைவரும் பார்வையை மீள்ப பெற்றிருக்க வேண்டும். ஆகக் குறைந்தது ஒருவருக்கேனும் அப்படி நடந்திருக்க வேண்டும். அப்படி நடந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எதையேனும் காணமுடியாதுள்ளது.

இந்நபிமொழியை ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இங்கே நபியின் துஆவின் மூலமும் நல்லமல் மூலமுமே வஸீலா(உதவி) வேண்டப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகவே புலப்படுகின்றது! மாற்றுக் கருத்துடையோர் கூறுவது போல் நபியின் பொருட்டால் கேட்டல் என்பதற்கு இங்கே எள்ளளவும் எள்ளின் முனையளவும் கூடஇடமில்லை! அடுத்து இது நபி(ஸல்) அவர்களின் மு.ஃஜிஸாவுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாகும் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

II) இரண்டாவது சந்தேகம்:

ஏற்கனவே தவஸ்ஸுல் என்பதற்கு ஒருவரின் பொருட்டால் வேண்டுகூலி எனத் தவறான அர்த்தம் கொடுப்போர் தம் வாதத்திற்கு ஆதாரமாகக் காட்டக் கூடிய ஆதாரங்களை நாம் இருவகைப் படுத்தலாம் எனக் கூறியிருந்தோம். அதன் இரண்டாம் வகையான பலவீனமான இட்டுக் கட்டப்பட்ட ஹதீஸ்களை அவர்கள் தமக் காதாரமாகக் காட்டுவார்கள் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தோம். அதற்குச் சான்றாகச் சில இட்டுக்கட்டப்பட்ட செய்திகளையும் அது எப்படி ஏற்க முடியாத செய்தி எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதையும் நோக்குவோம்.

1. “அல்லாஹ்வே உன்னிடம் கேட்போரின் பொருட்டால் நான் உன்னிடத்தில் உதவி வேண்டுகின்றேன்”
அறிவிப்பாளர் : அபூஸயீதுல் குத்ரி(ரழி)
ஆதாரம் : அஹ்மத் 3/21, இப்னுமாஜா,
அல்மஸாஜித்14, 1/256

மேலே கூறப்பட்ட செய்தியை அபூஸயீதுல் குத்ரி(ரழி) அவர்கள் கூறியதாக “அவ்பி” என்பவரே கூறுகின்றார். இவர் பலவீனமானவர் என இமாம் நவவி தமது “அல்அத்காரில்” குறிப்பிடுகின்றார். அதே போன்று இமாம் இப்னு தைமிய்யா தமது “காயிததுல் ஜலீலா” விலும், இமாம் தஹபி அவர்கள் “அல்மஸானி”லும் குறிப்பிடுகின்றார்கள். “அல்லாஹ்” 1/88 இல்

பலவீனமானவர் என்பது கருத்து வேறுபாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டதாகும் என்ற கருத்துப்பட இவர் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார். அறிஞர் ஹைதமி “மஜ்மவுஸ் ஸவாயிதில்” சில இடங்களில் இவரின் பலவீனத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். எனவே இந்த ரிவாயத் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகும்.

2. ஆதம்(அலை) அவர்கள் தவறு செய்த போது அல்லாஹ்விடம் “இரட்சகா முஹம்மதின் பொருட்டால் என் தவறை மன்னிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்” என்றார்கள். அதற்கு அல்லாஹ் ஆதமே! நான் முஹம்மதைப் படைக்கவே இல்லையே எவ்விதம் நீ அதை அறிந்தாய் எனக் கேட்டான். அதற்கு ஆதம்(அலை) அவர்கள் “இரட்சகா நீ என்னை உன் கரத்தால் சிருஷ்டித்து உன் ரூஹில் இருந்து ஊதிய போது தலையை உயர்த்திப் பார்த்தேன். லாயிலாக இல்லல்லாஹ் முகம்மதூர்ரஸூலல்லாஹ் என அர்ஷில் எழுதியிருக்கக் கண்டேன். உனக்குப் படைப்புக்களில் மிக நேசமான ஒருவரின் பெயரைத்தான் உன்பெயரோடு இணைத்திருப்பாய் என அறிந்து கொண்டேன்” என்றார்கள். அதற்கு அல்லாஹ் உன்பாவம் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டது. முஹம் மத் இல் லையெனின் உம் மை நான் சிருஷ்டித்திருக்க மாட்டேன்.” எனக் கூறினான்.

அறிவிப்பவர் : உமரிப்நூல் கத்தாப்

ஆதாரம் : ஹாகீம் 2/615

இமாம் தஹபி(ரஹ்) அவர்கள் இந்த ரிவாயத்தை இட்டுக்கட்டப்பட்டது என்கின்றார்கள். இந்த ரிவாயத்தில் அப்தர் ரஹ்மான் என்ற இட்டுக்கட்டுபவரும், அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்லமில் பஹ்ரி என்ற இனம் தெரியாத நபரும் இடம் பெறுகின்றனர்.

அதேபோன்று அப்துல்லாஹ் இப்னு, முஸ்லிமிப்னு ரஷீத் என்பவர் இதன் அறிவிப்பாளர் தொடரில் இடம் பெறுகின்றார். இவர் பற்றி இப்னு ஹிப்பான்(ரஹ்) அவர்கள் போலி ஹதீஸ்களை இட்டுக்கட்டிச் சொல்பவர். லயத், மாலிக், இப்னு லஹீய்யா ஆகியோரின் பெயரில் இட்டுக்கட்டிச் சொல்பவர். இவரது அறிவிப்புக்களை எழுதுவது கூடாது” எனக் குறிப்பிடுவதாக இமாம் தஹபி கூறுகின்றார்கள். (லிஸானுல் மீஸான் 3/360)

எனவே இட்டுக்கட்டப்பட்ட இந்தச் செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பித்அத்தான தவஸ்ஸுலுக்கு வலுவூட்ட முடியாது.

3. “நீங்கள் என் அந்தஸ்தின் பொருட்டால் கேளுங்கள் ஏனெனில் என் அந்தஸ்து அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் உயர்ந்ததாகும்.”

என்றொரு செய்தியை நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாகக் கூறுவர். இந்தச் செய்தி எவ்வித அடிப்படையுமற்ற இட்டுக்கட்டப்பட்ட செய்தியாகும். நபி(ஸல்) அவர்களது அந்தஸ்து அல்லாஹ்விடத்தில்

மிகவும் உயர்ந்தது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. நபி(ஸல்) அவர்களும் இது பற்றிக் கூறும் போது “நான் மனித குலத்தின் தலைவன் இதில் ஒரு பெருமையுமில்லை.” (திர்மிதி, இப்னுமாஜா,அஹ்மத்) என்று கூறிக் காட்டுகின்றார்கள்.

அவர்களின் அந்தஸ்து உயர்ந்ததென்றாலும் அவர்களின் பொருட்டால் கேட்குமாறு அவர்கள் கூறியதற்கான உறுதியான ஒரு ஆதாரத்தையும் காண முடியாது. இட்டுக்கட்டப்பட்ட கட்டுக்கதைகளே கிடைக்கின்றன. இது போன்ற எண்ணற்ற பல வாதங்கள் முன் வைத் தாலும் அவைகள் அனைத்தும் ஆதாரமற்றவையே!.

“வஸீலா” என்பதற்கு ஒருவரின் பொருட்டால் கேட்டல் என்ற அர்த்தத்தை அல்குர்ஆனிலோ, ஸஹீஹான ஹதீஸ்களிலோ காணமுடியவில்லை. ஏற்கனவே நாம் கூறியது போல் ஒருவர் தான் செய்த நல்லறங்களின் பொருட்டால், அல்லாஹ்வின் அழகுத் திருநாமங்கள் பொருட்டால், நல்லடியார் ஒருவரிடம் துஆக் கேட்குமாறு வேண்டுவதன் மூலம் அல்லாஹ்வை நெருங்க முயற்சிக்கலாம்.

8. ஸியாரத் ஒரு நோக்கு

“ஸியாரத்” செய்தல் இஸ்லாமிய சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டதொன்றே. ஆயினும் இன்று மக்கள் கடைப்பிடித்துவரும் முறையிலல்ல. இன்றைய ஸியாரத் முறையில் பல அனாச்சாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆண், பெண் கலப்பு ஏற்படுகின்றது. எனவே பெண்கள் ஸியாரத் செய்யலாமா? ஸியாரத்தின் நோக்கம், ஒழுங்கு யாது என்பது பற்றி சிறிது ஆராய்வோம்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் (ஸஹாபாக்களை நோக்கி) “நான் உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த தரிசிப்பதைத் தடுத்திருந்தேன். அறிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் ஸியாரத் செய்யுங்கள் ஏனெனில் அது மறுமையை நினைவூட்டுகின்றது”. எனக் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரழி), ஆதாரம்: திரிமிதி, ஜனாயிஸ் 3/361.

இந்நபிமொழி மூலம் ஸியாரத்தின் நோக்கம் மறுமையை நினைவூட்டுவது, அங்கு சென்று அடங்கப்பட்டிருபவர்களிடம் வேண்டுகூறி புரிவதோ, அவர்களிடம் பாதுகாவல் தேடுவதோ அல்ல என்பதை உணர முடிகின்றது.

இந்நபிமொழியில் நபி(ஸல்) அவர்கள் “நீங்கள் ஸியாரத் செய்யுங்கள்” என ஏவுவது ஆண்பால் முன்னிலையில் பாவிக்கும் வினைச் சொல் மூலமாகும். ஆயினும் அது பெண்களைக் கூட உள்ளடக்கக்

கூடியதே! இந்நபிமொழி மாத்திரம் தான் ஸியாரத் பற்றி இருக்குமெனின் பெண்களும் ஸியாரத் செய்யலாம் எனக் கூற முடியும். எனினும், இப் பொது விதியில் இருந்து பெண்கள் விலக்குப் பெற்றவர்கள் என்பதைப் பல நபிமொழிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

“ஸியாரத் செய்யும் பெண்களை அல்லாஹ் சபிப்பானாக!”

அறிவிப்பவர்: அபூஹுரைரா(ரழி)

ஆதாரம் : திர்மிதி, அல் ஜனாயிஸ் 4/62, இப்னுமாஜா, அல்ஜனாயிஸ் 1/502, அஹ்மத் 2/337,356

இந்நபிமொழி மூலம் ஸியாரத் ஆண்களுக்கு ஆகுமானது என்பதையும் பெண்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. பெண்கள் ஜனாஸாக்களைப் பின்தொடர்வதை இஸ்லாம் தடுத்திருப்பது எமது கருத்தை இன்னும் வலுவாக்குகின்றது. முடிவாகக் கூறுவதெனில் இரு காரணங்களால் பெண்கள், ஸியாரத் பற்றி நபி(ஸல்) அவர்கள் அளித்த அனுமதிக்குள்ளாகமாட்டார்கள்.

1) “நீங்கள் ஸியாரத் செய்யுங்கள்” என்ற பதம் (அரபியில்) ஆண்பாலுக்குறியது எனினும் பெண்களும் அதில் அடங்குவர். ஏனெனில் பொதுவாக ஆண்பால் சொற்களில் தான் வார்த்தைகள் பாவிக்கப்படும். பெண்கள் ஸியாரத் செய்வதைத் தடை செய்து ஹதீஸ்கள் வராவிட்டால் இந்த பொது விதியின் அடிப்படையில்

பெண்களும் ஸியாரத் செய்யலாம் எனத்தீர்மானிக்க முடியும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் காலத்திலோ, நேர்வழிபெற்ற கலீபாக்கள் காலத்திலோ ஸியாரத்திற்கென பெண்கள் கப்ருஸ்தானத்திற்கு வந்ததற்கான எந்த ஆதாரத்தையும் காணமுடியவில்லை. இமாம்களில் எவரும் பெண்கள் ஸியாரத் செய்வது ஆகுமானது எனத்தீர்ப்பளித்திருப்பதாகவும் அறிய முடியவில்லை. எனவே பொது அனுமதியில் பெண்கள் உள்ளடங்கமாட்டார்கள்.

2). நபி(ஸல்) அவர்கள் ஆண்களைச் ஸியாரத் செய்யுமாறு கூறுகின்ற போது அதற்குரிய காரணத்தையும் தெளிவு படுத்துகின்றார்கள். அது மரணத்தை நினைவுட்டும், உள்ளத்தை இழக்கச்செய்யும், கண்களைக் குளமாக்கும். (அஹ்மத் 1/3/237,250) என்கிறார்கள். ஆண்களின் நிலையே இதுவெனின் பொறுமைகுன்றிய, பலவீனமான பெண்களுக்கும் இது ஆகுமானது எனக் கூறின் அங்கு அழகையோடு ஒப்பாரியும் கூடிவிடும் என்பதையும் நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுதல் நன்று.

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டதிலிருந்தும் வேறு சில ஹதீஸ்களின் கருத்துக்களிலிருந்தும் ஸியாரத் செய்வதன் நோக்கம் மறுமையையும், மரணத்தையும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வதும், மய்யித்துக்களுக்குச் ஸலாம் கூறி,

அவர்களுக்காகப் பாவமன்னிப்புத் தேடி துஆச் செய்வதுமே என்பதை உணர முடியும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஸியாரத் செய்யும் போது;

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ
اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ

கப்ரில் இருக்கும் முஸ்லிமான இறையடியார்களே! உங்களுக்குச் ஸலாம் உண்டாவதாக எங்களில் முன்சென்றவர்களுக்கும், பின் உள்ளவர்களுக்கும் அல்லாஹ் அருள்பாலிப்பானாக! நிச்சயமாக நாங்களும் உங்களுடன் சேரக் கூடியவர்களே! என்ற துஆவை ஓதுமாறு கற்றுத் தந்துள்ளார்கள்.

(முஸ்லிம் அல் ஜனாயிஸ் 2/669, 671, அஹ்மத் 6/221

இதே அடிப்படையில் நபி(ஸல்) அவர்கள் கற்றுத்தந்த இன்னும் சில துஆக்களையும் நாம் காணலாம். ஆனால் இன்று மக்கள் ஸியாரத்திற்கென நன்மை நாடி பயணம் செய்வது அங்கு சென்று தங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பது, கப்ருகளை பரகத் நாடித் தடவுவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இவையெல்லாம் பித்அத்தான செயல்களாகும். இவ்விதம் செய்பவர் கப்ரில் இருப்பவர் தனது பிரார்த்தனையைச் செவியூற்று பதிலளிப்பார் என்றோ, அல்லது மறைவானவற்றை அறிவார் என்றோ, அல்லது தனது

கஷ்டங்களை நீக்குவாரென்றோ நம்புவாராயின் சந்தேகமின்றி இவை வறிக்காகும்.

அத்தோடு எம்மில் சிலர் ஸியாரத்திற்கென பயணம் செய்வதைக் காண முடிகின்றது. ஸியாரத் செய்வது ஆண்களுக்குச் சன்னத்தானது என்றிருப்பினும் ஸியாரத்திற்கென்று தனியாகப்பிரயாணம் செய்யாமல் தான் இருக்கக் கூடிய ஊரில் உள்ள கப்ரிஸ்தானங்களையே ஒருவர் ஸியாரத் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் நபி(ஸல்) அவர்கள் மூன்றிடம் தவிர்ந்த வேறு இடங்களுக்கு நன்மை நாடி பிரயாணம் செய்வதைத் தடுத்துள்ளார்கள்.

மூன்று மஸ்ஜித்களைத் தவிர்ந்த வேறு எந்த இடத்திற்கும் நன்மை நாடிப் பயணம் செய்யாதீர்கள். மஸ்ஜிதில் ஹராம், எனது இந்த (மதீனா)ப் பள்ளி, மஸ்ஜிதில் அக்ஸா ஆகியவையே அவ்விடங்களாகும். (புகாரி 3/63, முஸ்லிம், அல்ஹஜ் 2/976)

எனவே சன்னத்தான இந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் போது கூட இந் நபிமொழியைக் கவனத்தில் கொண்டு ஸியாரத்திற்கென தனிப் பிரயாணம் மேற்கொள்ளாமல் தான் இருக்கின்ற ஊரில் அல்லது போகின்ற இடத்தில் ஸியாரத் செய்து கொள்ளலாம்.

இன்று ஸியாரத் என்றால், மக்கள் மத்தியில் மதிப்பாகப் பேசப்படும் கட்டப்பட்ட கப்ருகளை நோக்கிச் செல்லல் என்ற பெயரிலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகளை கப்ருஸ்தானமாக்கக் கூடாது, கப்ருகள் கட்டப்படக்

கூடாது என்று எண்ணற்ற ஹதீஸ்கள் தடை விதித்திருக்கின்ற போதிலும் கூட பல பள்ளிகளில் கப்ருகள் கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும் போது (நோவின் கடுமைகாரணமாக) தன் முகத்தின் மீது தண்ணீரில் நனைந்த ஒரு ஆடையைப் போட்டு முடித்திறப்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் இந்நிலையில் இருந்தவாறே, யூதர்கள் மீதும், கிறிஸ்தவர்கள் மீதும் அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாவதாக! ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் நபிமார்களின் மண்ணறைகளை வணங்குமிடங்களாக எடுத்துக்கொண்டார்கள். எனக் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர் : ஆயிஷா(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல்அன்பியா 6/494

நபி(ஸல்) அவர்கள் மரிப்பதற்கு ஐந்து நாட்களுக்கு முன்னர் “உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் தங்கள் நபிமார்களின் அடக்கஸ்தலங்களை வணங்குமிடங்களாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். நீங்கள் மண்ணறைகளை மஸ்ஜித்களாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். அவ்விதம் செய்வதை நான் தடுக்கிறேன்.” எனக் கூற நான் கேட்டேன்.

அறிவிப்பவர் : ஜுன்துப் இப்னு அப்துல்லாஹ்(ரழி)

ஆதாரம் : முஸ்லிம், அல் மஸ்ஜித் 1/377,378

“மனிதர்களிலேயே மிகவும் மோசமானவர்கள் மறுமை வரும் போது உயிருடன் இருப்பவர்களும், கப்றுகளை மஸ்ஜித்களாக்கியோருமாகும்” என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர் : இப்னு மஸ்ஊத்(ரழி)

ஆதாரம் : அஹ்மத் 1/435

இஸ்லாம் கூறும் ஸியாரத் விதிமுறைகளையும் இன்றைய நடை முறை ஸியாரத் அனாச்சாரங்களையும் ஒப்பு நோக்கினால் இரண்டிற்குமிடையில் பாரியதொரு முரண்பாடு தென்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் கப்றுகளுக்கு மத்தியில் தொழுவதைத் தடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலானோர் கப்றை நோக்கித் தொழுவதை இன்று காணலாம். கப்றுகளில் பள்ளி கட்டுவதையும், கப்றிற்கு சாந்து சுண்ணா பூசுவதையும், விளக்கேற்றுவதையும் நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்திருக்க இந்தத் தடைகள் மக்களால் கண்டுகொள்ளப்படாமல் இருப்பதை கண்கூடாகவே காணக் கூடியதாக இருக்கின்றன. கப்றுகளில் திருவிழா கொண்டாடுவதை நபி(ஸல்) அவர்கள் தடுத்திருக்க கந்தாரி, கொடியேற்றம் என்ற பெயரில் திருவிழாக்கள் அரங்கேற்றப்படுகின்றன. தரை மட்டமாக்கும்படி நபி(ஸல்) அவர்களால் ஏவப்பட்ட கப்றுகள் இன்று நிமிர்ந்து நிற்கின்றன.

அபுல் ஹய்யாஜ் அல் அஸதி என்பவர் கூறுகின்றார் “என்னை நோக்கி அலி(ரழி) அவர்கள்

ரஸ்ஸல் (ஸல்) அவர்கள் என்னை எதை ஏவி அனுப்பினார்களோ அதை உனக்கு நான் ஏவட்டுமா? எனக்கேட்டுவிட்டு “எந்த உருவத்தையும் அழிக்காமல் விட்டு விடாதே! கண்ணியப்படுத்தப்படும் எந்தக் கப்பறையும் தரைமட்டமாக்காமல் விட்டு விடாதே!” எனக்கூறினார்கள்.
ஆதாரம் : முஸ்லிம், அல் ஜனாயிஸ் 93, 2/666,

அப்துதாவூத், அல்ஜனாயிஸ் 3/548, தீர்மிதி 3/357

நாங்கள் புழாலதிப்பனு அபீத் என்பவருடன் ரோம தேசத்தில் இருக்கும் போது எங்களில் ஒருவர் மரணித்து விட்டார். புழாழா(ரழி) அவர்கள் கப்பறை மட்டப்படுத்தக் கட்டளையிட்டு விட்டு கப்பறுகளை அதிகமாக உயர்த்தாமல் மட்டப்படுத்துமாறு நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏவ நான் செவியுற்றுள்ளேன். என்றார்கள்.

அறிவிப்பவர்: துமாமதிப்பனு சமா(ரழி)

ஆதாரம்: முஸ்லிம், அல்ஜனாயிஸ் 3/666

இந்த இரு ஹதீஸ்களுக்கும் மாற்றமாக எம்மில் பலர் கப்பறுகளை குப்பாக்களாகக் கட்டி அவ்விடங்களில் பரகத் நாடி தங்குவதையும் காணமுடிகின்றது.

நபி(ஸல்) அவர்கள் “கப்பறுக்கு மை தீட்டுவதையும் அதில் அமர்வதையும், அதன்மீது கட்டிடம் கட்டுவதையும், அதில் எழுதுவதையும் தடுத்துள்ளார்கள்.”

அறிவிப்பவர்: ஜாபீர்(ரழி)

ஆதாரம்: முஸ்லிம் 2/667

நபி(ஸல்) அவர்கள் கப்றுகளுக்கு மை
தீட்டுவதையும், அதில் எழுதுவதையும் தடுத்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஜாபிர்(ரழி)

ஆதாரம் : திரமிதி, அல்ஜனாயிஸ் (3/559)

இந்நபிமொழிக்கு மாற்றமாக கப்றுகள் கட்டப்பட்டு,
மைதீட்டப்படுவதையும் அதில் அருள் மறைவசனங்கள்
இறந்தவரின் பெயர் என்பன பதியப்படுவதையும்
காணலாம்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் கப்றுகளுக்கு
மைதீட்டுவதையும், அதில் எழுதுவதையும், தோண்டப்பட்ட
மண்ணைத் தவிர வேறு மண்ணை அத்தோடு
சேர்ப்பதையும் தடுத்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஜாபிர்(ரழி)

ஆதாரம் : அப்தாவுத், அல்ஜனாயிஸ் (3/553)

ஆனால் இங்குள்ளோர் சுட்ட கற்களையும்
கலவையையும் கப்றுகளோடு சேர்க்கின்றனர். இப்ராஹீம்
நகயீ(ரழி) அவர்கள், ஸஹாபாக்கள் கப்றுகளில்
சுட்டகற்கள் சேர்ப்பதை வெறுத்தனர் என்கிறார்கள்.

இவ்வாறு கப்று, ஸியாரத் சம்பந்தப்பட்ட பல
ஹதீஸ்களைக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டு மனோ
இச்சைக்கு அடிமைப்பட்டு பலர் வழிகேட்டில்
வீழ்ந்துள்ளனர் என்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை.

9. உயிருடன் இருப்பவர் செயலால் இறந்தவர் பயன் பெறுதல்

உயிருடன் இருப்போரின் செயல்களால் இரு வகையில் இறந்தோர் பலன் பெறுவர்.

1. அந்த செயலோடு இறந்தவர் உயிருடன் இருக்கும் போது சம்பந்தப்பட்டிருப்பார். இறப்பவர் இறக்கும் வேளையில் ஸதகா ஜாரியா போன்ற நல்லறங்களை ஏவிவிட்டு இறப்பதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.
2. இறந்தவர்களுக்காக உயிருடன் இருப்போர் பிரார்த்தித்தல், ஸதகா, ஹஜ், நோன்பு போன்ற நல்லறங்களைச் செய்தல்.

மேலே நாம் குறிப்பிட்டவைகளுக்கான ஆதாரங்களை நோக்குவோம்.

முதல் வகை என நாம் குறிப்பிட்டதற்கு "ஒரு மனிதன் இறந்ததும் அவனது செயல்களனைத்தும் துண்டிக்கப்பட்டு விடுகின்றன மூன்றைத் தவிர.

I. நிலையான தர்மம்.

II. பிரார்த்திக்கும் நன்மகன்.

III. பிரயோசனமளிக்கும் கல்வி.

அறிவிப்பவர்: அபுஹுரைரா(ரழி)

ஆதாரம் : முஸ்லிம், அல்வஸ்யா(3/1255)

அபுதாவுத் (3/300), திர்மிதி (3/651)

I. உயிருடன் இருக்கும் மூஸ்கீம்களின் பிரார்த்தனை இதந்தவருக்குப் பயனளிக்கும் என்பதற்கு-

“மேலும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் “எங்கள் இரட்சகனே! எங்களையும், விசுவாசம் கொள்வதில் எங்களை முந்தி விட்டார்களே அத்தகைய எங்களுடைய சகோதரர்களையும் நீ மன்னித்தருள்வாயாக! விசுவாசம் கொண்டவர்களைப் பற்றி எங்களுடைய இதயங்களில் வெறுப்பையாக்காதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! நீ மிக்க இரக்கமுடையவன். மிகக் கருணையுடையவன். எனப்(பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவார்கள்.” (59:10) என்ற வசனம் நல்லதொரு சான்றாக திகழ்கின்றது.

நபி(ஸல்) அவர்கள் ஜனாஸாவை நல்லடக்கம் செய்ததன் பின்னர் “உங்கள் சகோதரருக்காக நீங்கள் பாவமன்னிப்புக் கோருங்கள். அவருக்காக உறுதியளிக்குமாறு வேண்டுகங்கள். ஏனெனில் அவர் தற்போது (கேள்வி) கேட்கப்படவுள்ளார்.

அறிவிப்பவர்: உஸ்மான் இப்னு அப்யாஸ்(ரழி)
ஆதாரம்: அபுதாவூத், அல்ஜனாயிஸ் (3/550)

என்ற நபிமொழியும் உயிருடன் இருப்போரின் துஆவினால் இறந்தவர் பயன்பெறுவார் என்பதைத் தெளிவு படுத்துகின்றது. இதனை ஸியாரத் செய்யும் போது ஒதுமாறு கற்றுத் தரப்பட்ட துஆவும் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

II. ஸதகாஷம் இதந்தவருக்கும் பயனளிக்கும் என்பதற்கான ஆதாரமாவது.

ஒரு மனிதர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனது தாய் மரணத்தருவாயில் பேசமுயன்றாள். எனினும் பேசமுடியாமல் போனதால் எதையும் “வஸிய்யத்” செய்யவில்லை. அவள் பேசியிருந்தால் ஸதகா கொடுக்குமாறு கூறியிருப்பாள் என நான் எண்ணுகிறேன். அவளுக்காக நான் ஸதகா கொடுத்தால் அவளுக்குப் பயனளிக்குமா? என வினவினார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள். ஆம் (பயனளிக்கும்) எனப் பதிலளித்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல்ஜனாயிஸ் (3/254),

அல் வஸாயா (5/388)

III. நோன்பு நோற்பதன் பயன் இதந்தவரைச் சிசுந்நடையும் என்பதற்கான ஆதாரம் பின்வரும் ஹதீஸாகும்.

யார் தன்மீது நோன்பு கடமையாக இருக்கும் நிலையில் மரணித்தாரோ அவருக்காக அவரது வாரிசு நோன்பிருக்கட்டும் என நபி(ஸல்) அவர்கள் அவர்கள் நவின்றார்கள்.

அறிவிப்பு: ஆயிஷா(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, கிதாபுஸ்ஸவம் (4/192), முஸ்லிம் 2/803

இந்தச் சட்டத்தில் நேர்ச்சையுடைய நோன்பிற்கோ ஏனைய நோன்பிற்கோ வித்தியாசம் இல்லை என்பதே சரியான கூற்றாகும்.

IV. ஹஜ் செய்தலும் பயனளிக்கும் என்பதை பீச்வரும் ஹஜ்ஸ் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

ஐினானா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து “அல்லாஹ்வின் தூதரே என் தாய் ஹஜ் செய்வதாக நேர்ச்சை வைத்திருந்தாள்! இருப்பினும் செய்யாமல் மரணித்துவிட்டாள். அவளுக்காக ஹஜ் செய்யலாமா? எனக் கேட்டாள். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் ‘அவளுக்காக ஹஜ் செய்வாயாக! உன் தாய் யாருக்கேனும் கடன் கொடுக்க இருந்தால் அதை நிறைவேற்றுவாயல்லவா? அல்லாஹ்வுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடன் நிறைவேற்றுவதற்கு மிகவும் தகுதியானதாகும்.” எனப் பதிலளித்தார்கள்.

அறிவிப்பவர்: இப்னு அப்பாஸ்(ரழி)

ஆதாரம் : புகாரி, அல்இ. திஸாம் (13/296)

மேற்படி நபிமொழிகளைப் பார்க்கும் போது ஒருவர் ஹஜ் செய்யாது மரித்திருப்பின் அல்லது செய்ய சக்தியற்றிருப்பின் அவருக்காக அவருக்கு மிக நெருக்கமான உறவுடைய ஒருவர் ஹஜ் செய்யலாம் என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அது கூட பிறருக்காக ஹஜ் செய்பவர் அதற்கு முன்னரே தனக்குரிய ஹஜ்ஐஐச்

செய்திருத்தல் வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடனேயே அங்கீகரிக்கப்படும். இது விடயத்தில் எவரையேனும் கூலிக்கு அமர்த்தி ஹஜ் செய்யலாம் என்கிற அளவுக்கு சில மார்க்கச்சட்ட விற்பன்னர்கள் கூறியிருப்பினும் அதற்கான ஆதாரங்களைக் காணமுடியாதுள்ளது. நெருங்கிய உறவிலிருந்து ஹஜ் செய்தல் என்ற ஹதீஸுடன் நிறுத்திக் கொள்வதே சிறந்ததாகும்.

இதுவரை நாம் கூறியவற்றிலிருந்து இறந்தவர்கள் இருப்பவர்களின் நான்கு இபாதத்துகள் மூலம் பயன் பெறலாம் என்பது தெளிவாகின்றது. அவையாவன துஆ, ஸதகா, நோன்பு, ஹஜ் என்பனவாகும். இதற்குரிய ஆதாரங்களையும் நாம் அறிந்து கொண்டோம். இவையல்லாத தொழுகை, குர்ஆன் ஓதுதல், திகர் போன்றவைகள் மூலம் இறந்தவர்கள் பயன் பெற முடியும் என்பதை உணர்த்தத் தக்க ஆதாரங்கள் இல்லை. இவை சேரும் என்று கூறுபவர்களிடமும் அவர்கள் கூற்றுக்கு கியாஸைத் தவிர எந்த ஆதாரமும் இல்லை. நோன்பு, ஸகாத் சேரும் எனின் தொழுகை, குர்ஆன் ஓதுதலும் சேரும் என அவர்கள் அனுமானிக்கின்றனர். இபாதத்தில் கியாஸுக்கு (அனுமானத்திற்கு) இடமில்லை என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதொரு கூற்றாகும். அது மட்டுமன்றி குர்ஆன் ஓதுவதற்கு கூலி பெறப்படுகின்றது. “குர்ஆன் ஓதுவதற்கு கூலி பெறுவது ஹறாம்” என்பதில் முன்சென்ற உலமாக்களும் பின் வந்தவர்களும் ஏகோபித்த அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றனர். குர்ஆன் ஓதுவதற்கு ஆள்

அமர்த்துவது பற்றி இந்த உம்மத்தின் முன்சென்ற அறிஞர்களில் எவருமே அனுமதித்து எதையும் கூறவில்லை. அங்கீகரிக்கத்தக்க இமாம்களில் எவரும் இதற்கு அனுமதிக்கவுமில்லை. இதனைப் பின் வந்தவர்களில் சிலர் மக்களது பணத்தைச் சுரண்டி வயிறுவளர்க்கும் நோக்கில் எற்படுத்திக் கொண்டனர். இது இன்று எந்த அளவுக்கு மாறியுள்ளதெனில் சிலர் இதற்காக சில காரியாலயங்களை நிறுவி மரணித்த வீட்டார் தம்மை இலகுவில் வந்தடைய வழி செய்துள்ளனர். இத்தனை ஜூஸ்உ ஓத இத்தனை ரூபா கூலி தேவை எனப் பேரமும் பேசப்படுகின்றது. இவர்களால் மரணித்த வீட்டில் குர்ஆன் ஓதுதல், விருந்துகள் நடத்துதல் என்பனவும் நடைபெறுகின்றன. இது ஒரு நாள், இரு நாளுடன் முடிந்துவிடாது. 7, 30, 40நாட்கள், வருடம் எனப் பல தினங்களிலும் நடைபெறும்.

இச் செயல்கள் மார்க்கத்தில் புதிதாக நுழைவிக்கப்பட்ட பித்அத்துக்களாகும். இதனால் மரணித்தவருக்கு எந்த நன்மையும் விளையாது. இந்தக் காரியத்துக்காகப் பெறப்படும் கூலி ஹறாமாகும். ஏனெனில் அவர் பாதிலான முறையில் பணத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

இதுவரை நாம் கூறியதின் சுருக்கம் யாதெனில் குர்ஆன் ஓதுதல், தொழுதல் என்பன மரணித்தவருக்குப் பயனளிக்கும் என்பதற்கு எவ்வித ஆதாரமுமில்லை. மரணித்தவரின் வீட்டிலோ, கப்ரடியிலோ அல்லது வேறு

எந்த இடத்திலோ குர்ஆன் ஓதக் கூலிக்கு அமர்த்துவது ஹறாமாகும் என்பதில் இரண்டாம் கருத்துக்கு இடமேயில்லை. அது மட்டுமன்றி இச்செயல்கள் பித்அத்தாகவும், மரணித்தவரின் அண்டை வீட்டாரை மரணித்த வீட்டாருக்கு உணவளிக்க நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏவியுள்ள சுன்னாவுக்கும் முரண்பட்டதாகவுமுள்ளன.

ஐ.பர் இப்னு அபீதாலிப் ஷஹீதான போது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஐ.பரின் குடும்பத்தினருக்கு உணவு தயார்பண்ணுங்கள். உணவு தயார்பண்ணுவதிலிருந்து அவர்களைப் பராக்காக்கக் கூடியது (கவலை) அவர்களை ஆட்கொண்டுள்ளது எனக் கூறினார்கள்.

ஆதாரம் : அஹ்மத் (1/205), திர்மதி (3/314),
இப்னுமாஜா (1/514)

இன்றைய முஸ்லிம்கள் இந்த சுன்னாவுக்கு நேர்மாற்றமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர். மரணித்த வீட்டாருக்கு உணவளிப்பது ஒருபுறமிருக்க மரணித்த வீட்டில் ஒன்று கூடி அவர்களின் உணவை உண்டுவருகின்றனர். அவசியம் முஸ்லிம்கள் இந்த ஜாஹிலியத்தான நடைமுறையை விட்டுவிட்டு தூய்மையான சுன்னத்தைப் பேண முன்வரவேண்டும். இது தான் அவர்களின் வெற்றிக்கு வழியாகும்.

10. 'நுபுவத்தும் ரீஸூலத்தும்'

நபிக்கும், ரஸூலுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு பற்றி அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளனர். அவற்றில் இப்னு தைமிய்யா(ரஹ்) அவர்களது 'கிதாபுன் நுபுவ்வாத்' என்ற நூலில் கூறியுள்ள வேறுபாடு சிறப்பானதாகும்.

“நபி என்பவருக்கு அல்லாஹ் அவருக்கு முன்னுள்ள நபியின் ஷரீயத்தை பின்பற்றுமாறு ஏவினான். இவர் அல்லாஹ்வின் ஏவலுக்கு மாறு செய்யும் காபிர்களின் பால் அல்லாஹ்வின் தூதுத்துவத்தை எத்திவைக்க அனுப்பப்படமாட்டார். குறிப்பிட்ட சில சம்பவங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட வஹி அவர்களுக்கு வரும். மு.மின்களுக்கு ஏவவேண்டியது அவர்கள் செய்ய வேண்டியவை எவை என்பன பற்றிய வஹீ நபிமார்களுக்கு வரும்.

ரஸூல் என்பவருக்கு அல்லாஹ்விடமிருந்து வஹீ வந்து; அதை அவர் இறைகட்டளையை ஏற்றுக் கொள்ளாது மாறு செய்யும் குப்பார்களுக்கு எத்திவைக்கப் பணிக்கப்படுவார். நூஹ்(அலை) அவர்களை உதாரணமாகக் கூறலாம். இவர் தான் உலகுக்கு அனுப்பப்பட்ட முதல் ரஸூல் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நூஹ் எனும் ரஸூலுக்கு முன்னரே சீத், இத்ரீஸ் எனும் நபிமார்கள் இருந்துள்ளனர். (பார்க்க : கிதாபுன் நுபுவ்வாத் 172-173)

நபியும், ரஸூலும் அந்தந்த சமூகத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்களேயாவர். மற்ற மனிதர்களைப் போன்றே அவர்களுக்கும் மரணம், வாழ்வு என்பன உள்ளன! ஏனைய மனிதர்களுக்குத் தேவைப்படும் உணவு, பானம், ஆடை, உறக்கம், ஓய்வு, திருமணம் என்பன அவர்களுக்கும் தேவையே. ஏனைய மனிதர்களிலிருந்து அல்லாஹ்வின் வஹியைப் பெற்று அறிவிக்கும் பண்பில் தான் அல்லாஹ் அவர்களைத் தனிப்படுத்திக் காட்டுகிறான். இதனைப் பின்வரும் வசனங்கள் உணர்த்துகின்றன.

“(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! நிச்சயமாக நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான், நிச்சயமாக உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன் தான் என்று எனக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்படுகிறது.”
(18:110)

“மர்யமுடைய மகன் மஸீஹ் ஒரு தூதரேயன்றி (அல்லாஹ்வோ, அல்லாஹ்வுடைய குமாரரோ) இல்லை. அவருடைய தாயும் (அல்லாஹ் அல்ல, அவர் மிக்க) உண்மையானவர். இவ்விருவரும் மற்றைய மனிதர்களைப் போல) உணவு உட்கொண்டே (வாழ்ந்து) வந்தனர்.”
(5:75)

மேற்படி வசனங்கள் நபிமார்களும் ஏனைய மனிதர்கள் போன்ற மனிதத்துவத்தில் சமநிலையில் இருந்திருப்பதையே உணர்த்துகின்றன.

இந்த உலகில் அனைத்து சமூகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்ட ரஸூல்மார்களினது த.வத் ஒன்றே. அது அல்லாஹ்வின் தூய ஏகத்துவத்தை நிலைநாட்டல், அனைத்து வகை ஷிர்க்கான அனுஸ்டானங்களையும் அகற்றல், பாவங்களை விட்டும் சமூகத்தை மீட்டல் என்பதே அதுவாகும். இவைகளைப் பின்வரும் வசனங்கள் உணர்த்துகின்றன.

“(விசுவாசிகளே!) மார்க்கத்தில் நூஹுக்கு எதனை அவன் உபதேசித்தானோ அதனையே உங்களுக்கும் மார்க்கமாக்கியுள்ளான். ஆகவே, (நபியே!) நாம் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவித்ததும், இப்ராஹீம், மூஸா, ஈஸா ஆகியோருக்கு நாம் உபதேசித்ததும் (என்னவென்றால்) நீங்கள் (ஏக தெய்வக் கொள்கையுடைய) மார்க்கத்தை நிலை நாட்டுங்கள். அதில் நீங்கள் பிரிந்துவிடாதீர்கள்.”
(42:13)

“ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் திட்டமாக நாம் ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்கிறோம். (அத்தூதர் அச்சமூகத்தவரிடம்) அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள், அல் லாஹ் அல் லாத வணங்கப்படும் ஷைய்த்தான்களாகிய) தாசூத்துக்களிலிருந்தும் விலகிக் கொள்ளுங்கள். (என்று கூறுமாறு கூறி) அனுப்பினோம்!”
(16:36)

மேற்படி வசனங்களிலிருந்து நபிமார்கள் அனைவரினதும் த.வத் ஒன்றே என்பதும் அவர்கள்

அனைவருமே ஏகத்துவத்தை எடுத்துக் கூறி, விரிக்கைத் தகர்க்கும் பணியையாற்றினர் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

நாளை மறுமையில் ஷபாஅத்து நாடிச் செல்வோர் நூஹ்(அலை) அவர்களை நோக்கி “நீங்கள்தான் உலகுக்கு அனுப்பப்பட்ட முதல் தூதர்” (முஸ்லிம் 1/184) எனக் கூறுவதிலிருந்து அவர்தான் முதல் தூதர் என்பது தெளிவாகின்றது.

இறைத்தூதர் வரிசையில் இறுதியானவரும் முத்திரையானவரும் அவர்களில் சிறந்தவரும் நமது நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களாவார்கள். இதனைப் பின்வரும் வசனம் உணர்த்துகின்றது.

“உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முஹம்மது தகப்பனாக இருக்கவில்லை. எனினும் அல்லாஹ்வுடைய தூதராகவும், நபிமார்களுக்கு (க்கடைசி) முத்திரையாகவும், (இறுதி நபியாகவும்) இருக்கிறார். (33:40)

நபி(ஸல்) அவர்கள் தமக்கு உதாரணம் கூறும்போது “எனக்கும் ஏனைய நபிமார்களுக்குமுரிய உதாரணம் மிக அழகாகக் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டத்தில் ஒரு கல் விடப்பட்ட கட்டிடம் போன்றதாகும். அதைக் காணவந்த அனைவரும் அதன் அழகைக் கண்டு பிரமித்தனர். எனினும் கல் விடுபட்ட அந்த இடத்தை மட்டும் முன்னிட்டுக் குறை கூறினர். நான் அந்தக் கல் விடுபட்ட இடைவெளியை நிரப்பியவனாவேன். அதனால்

என்முலம் கட்டிடம் பூரணப்படுத்தப்பட்டது. தூதுத்துவம் முழுமை பெற்றுவிட்டது.” என்று கூறினார்கள்.

ஆதாரம் : முஸ்லிம், அல்பழாயில் 4/1791, அஹ்மத்2/257

இந்த ரஸூல்மார்கள் அல்லாஹ் அறிவித்தது அல்லாத எந்த மறைவான செய்திகளையும் தாமாக உணர்ந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

“(அவன் தான்) மறைவானவற்றை அறிந்தவன்; எனவே, தான் மறைத்திருப்பவற்றை அவன் எவருக்கும் வெளியாக்கமாட்டான்.”

“தான் பொருந்திக்கொண்ட தூதருக்குத் தவிர. எனவே அவருக்கு முன்னும், அவருக்குப் பின்னும் பாதுகாவலர்கள்(எனான மலக்குக)களை நிச்சயமாக நடத்துகிறான்.”

“தங்களுடைய இறைவனின் தூதுச் செய்திகளை, திட்டமாக எடுத்தச் சொல்லி விட்டார்களா? என்று அறிவதற்காக இன்னும் அவர்களிடமுள்ளவற்றை அவன் சூழ்தறிந்து கொண்டிருப்பதுடன், அவன் சகல பொருளையும் எண்ணிக்கையில் மட்டுப்படுத்தி இருக்கிறான்.” (72:26-28)

அல்லாஹுத்தஆலா எமது நபி முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களை நோக்கி “(நபியே!) நீர் கூறுவீராக, அல்லாஹ் நாடியதைத் தவிர எனக்கே எவ்வித நன்மை(யைச் செய்வதற்கும், தீமை(யைத் தடுத்துக் கொள்வதற்கும்) நான் சக்தி பெறமாட்டேன். மறைவானவற்றை நான் அறிந்தவனாக இருந்திருந்தால், நன்மைகளையே

அதிகமாகத் தேடிக் கொண்டிருப்பேன். தீமை என்னைத் தொட்டிருக்காது. நான் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனும், விசுவாசம் கொண்ட சமுதாயத்தினருக்கு நன்மாராயங் கூறுபவனுமேயன்றி வேறில்லை.” (07:188) என்றும்,

“நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குத் தீங்கையோ, நன்மையையோ (செய்ய) சக்தி பெறமாட்டேன் என்று (நபியே!) நீ கூறுவீராக” (72:21) என்றும் கூறுகின்றான்.

யாரேனும் ஒருவன் நபிமார்களில் எவரேனும் அல்லது வலிமார்களில் ஒருவரேனும் மறைவானவற்றை அறிவர் எனக் கூறுவானெனில் அவன் அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கூறுவதுடன் அவரை அவனுக்கு நிகராகவும் ஆக்கிவிட்டான். அவனது வார்த்தை குர்ஆனையும் சுன்னாவையும் தகர்க்கக்கூடியதாகும். நபிமார்கள் மீது மக்கள் கொண்ட எல்லையற்ற மோகம் இன்று எந்நிலைக்குப் போயுள்ளதெனில் இன்று தங்களை முஸ்லிம்கள் எனக் கூறுபவர்களில் சிலர் முழு உலகும் நபி(ஸல்) அவர்களது நூர் எனும் ஒளியால் படைக்கப்பட்டது என நம்புகின்றனர். இதற்கு ஹதீதுடைய நூற்களில் எவ்வித அடிப்படையுமற்ற இட்டுக்கட்டப்பட்ட செய்திகளை ஆதாரமாகவும் கொள்கின்றனர். நபி(ஸல்) அவர்களது கப்ருடைய வாழ்வு அவரது மரணத்திற்கு முன் உள்ள உலகவாழ்வைப் போன்றதே என்றும் கூறிவருகின்றனர்.

ஷஹீத்களின் வாழ்வு பற்றி குர்ஆன் கூறுவது போல் நபிமார்களின் கப்ருடைய வாழ்வு பற்றி ஷஹீஹான ஹதீஸ் வந்துள்ளது. எனினும் அந்த வாழ்வு பர்ஸுகுடைய வாழ்வாகும். அதன் தன்மை அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவராலும் அறிய முடியாததாகும். பின்வரும் இந்நபிமொழியை வைத்து நபிமார்களின் கப்ருடைய வாழ்வை உலக வாழ்வுடன் ஒப்பிட முடியாது.

நபி(ஸல்) அவர்கள் “உங்கள் நாட்களில் மிகச் சிறந்தது வெள்ளிக்கிழமையாகும். அதில் தான் ஆதம்(அலை) படைக்கப்பட்டார். அதில்தான் மரணித்தார். அதில்தான் குர் ஊதப்படும். அதில்தான் உலகழியும். அந்த தினத்தில் என்மீது அதிகமாக ஸலவாத்துக் கூறுங்கள். உங்களுடைய ஸலவாத்து எனக்குக் எத்திவைக்கப்படும்” என்று கூறினார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் மரணித்து மண்ணோடு மண்ணான பின்னர் எப்படி எம் ஸலாவாத்து உங்களுக்குக் எத்திவைக்கப்படும்? என நபி(ஸல்) அவர்களிடம் நபித்தோழர்கள் வினவினர். அதற்கவர்கள் “நபிமார்களின் உடலை உண்பதை அல்லாஹ் பூமிக்குத் தடுத்துள்ளான்.” எனப் பதிலளித்தார்கள்.

ஆதாரம் : அபுதாவூத் 2/184, நஸஈ-அல்ஜும்ஆ 3/75,
இப்னுமாஜா 1/345

மேற்படி நபிமொழியும், இதே கருத்தில் வரும் பல ஹதீஸ்களும் நபி(ஸல்) அவர்களும், ஏனைய

நபிமார்களும் கப்ரில் வாழ்வது பற்றியும், அவர்களது உடலை மண் உண்ணாது என்பது பற்றியும் கூறுகின்றன இருப்பினும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கப்ரில் வாழ்வது உலகில் வாழ்ந்ததுடன் முற்றும் மாறுபட்டதாகும். பர்ஸுகுடைய வாழ்வு என்பது அல்லாஹ்வின் மறைவான ஞானத்திலுள்ள ஒன்றாகும்.

உலகில் வாழும் மனிதன் உண்பான், பருகுவான், மூச்சு விடுவான், மணமுடிப்பான், அசைவான், மலசலம் கழிப்பான், நோயுறுவான், பேசுவான். நபிமார்களோ, அவர்களில் சிறந்த நபி(ஸல்) அவர்களோ கப்ருடைய வாழ்வில் மேற்படி எந்தச் செயலையும் செய்வர் என்பதை எவராலும் உறுதிப்படுத்த முடியாது.

நபி(ஸல்) அவர்களது மரணத்தின் பின் நபித்தோழர்கள் பல கருத்து வேறுபாடுகளைச் சந்தித்த போதிலும் அவர்களில் ஒருவருக்குக் கூட நபி(ஸல்) அவர்களின் கப்றுக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் எழவில்லை என்பதும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஏன் அவர்கள் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் மகூராவுக்குச் செல்லவில்லை? ஏன் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுஎன்ன என்பதைக் கேட்கவில்லை? நபித்தோழர்கள் அனைவரும் நபி(ஸல்) அவர்களின் உலக வாழ்வு முடிந்துவிட்டது என்பதை மிகத் தெளிவாகவே உணர்ந்திருந்தனர். நபி(ஸல்) அவர்கள் கப்ரில் மிகப் பரிபூரண வாழ்வில் உள்ளனர். எனினும் அந்த வாழ்வு என்பது உலக வாழ்வு போன்றில்லாத விசேசமான (மாறுபட்ட)தொரு வாழ்வாகும்.

முஸ்லிம்களில் பெரும்பாலானோர்கள் நபி(ஸல்) அவர்கள் விடயத்தில் எல்லை மீறி ஆபத்தான கட்டத்திற்குப் போயுள்ளனர். எந்தளவுக்கெனில் அவர்கள் அவர் நன்மை தீமை பயப்பிப்பார், துஆவுக்கு பதிலளிப்பார், அனைத்து விவகாரங்களினதும் அதிகாரம் அவர் கையில்தான் உள்ளது. என்று நம்புமளவுக்குப் போயுள்ளது. உதாரணத்திற்குப் பின்வரும் வசனங்களைக் கூறலாம்.

يَا أَكْرَمَ الْخَلْقِ مَالِي مَنْ أَلُوذُ بِهِ سِوَاكَ عِنْدَ نَزْوِلِ
الْحَادِثِ الْعَمِيمِ

படைப்பினங்களில் சிறந்தவரே! சோதனைகளின் போது நான் உதவிதேட எனக்கு உங்களைவிட்டால் வேறு யார் உள்ளனர்.

وَإِنَّ مِنْ جُودِكَ الدُّنْيَا وَضُرَّتْ تَهَا
وَمِنْ عُلُومِكَ عِلْمُ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ

உலகமும் மறுமையும் (ஆகிரத்தும்) உங்கள் கொடையில் நின்றுமுள்ளவைதான் லவ்ஹூல் மஹ்பூல் அறிவும் அதை எழுதிய பேனாவின் அறிவும் உங்களுடைய அறிவின் ஒரு பகுதியே!

என்று கவிதை மூலம் நபி(ஸல்) அவர்கள் எல்லை மீறிப் புகழப்படுகின்றார்கள்.

பார்த்தீர்களா! இந்தக் கவிஞர் கஷ்டத்தில் கைகொடுப்பவராக, உதவி புரிபவராக நபி(ஸல்)

அவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றார் எனின் அல்லாஹ்வுக்கு எதை விட்டு வைத்துள்ளார்! கவிஞரின் நோக்கம் ஆகிரத்தின் கஷ்டமாக இருப்பினும், அல்லது உலகில் ஏற்படும் கஷ்ட, கடுமையான நிலைகளாக இருப்பினும் ஆபத்தின் போது உதவும், கஷ்டங்களை நீக்கும் அல்லாஹ் ஒருவனை அவர் இங்கே மறந்து விட்டார் என்பதைக் காண முடிகின்றது.

இரண்டாம் பாடலில் உலகையும், ஆகிரத்தையும் நபி(ஸல்) அவர்களின் நன்கொடையாகக் கவிஞர் கூறுகின்றார். லவ்ஹூல் மஹ்பூலின் அறிவும் பேனாவின் அறிவும் நபி(ஸல்) அவர்களின் அறிவின் ஒரு பகுதியென்றும் போலிப் புகழாராம் சூட்டுகின்றார். ஆனால் உண்மை நிலவரம் இதற்கு நேர்மாற்றமானதாகும்.

இவ்வாறு நபி(ஸல்) அவர்களை எல்லை மீறிப் புகழ்வதின் உச்சநிலையில் நாம் இருப்பதெனில் உசைர் அல்லாஹ்வின் குழந்தை எனக் கூறிய யஹூதிகளுக்கும், ஈஸா(அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பிள்ளை மூன்று கடவுள்களில் ஒருவர் என்று கூறிய நஸாராக்களுக்கும் எங்களுக்கும் என்னதான் வேறுபாடுள்ளது?

அல்குர்ஆன் மார்க்க விடயங்களில் அளவு கடந்து செல்வதைத் தடுத்துள்ளது. 'வேதத்தையுடையோர்களே! நீங்கள் உங்கள் வேதத்தில் அளவு கடந்து சென்று விடாதீர்கள்!.' (5:77)

நபி(ஸல்) அவர்கள் தன் விடயத்தில் அளவு கடந்து விடாதீர்கள் என்பதை பின் வருமாறு எச்சரித்துள்ளார்கள். “ஈஸா(அலை) அவர்களை நஸாராக்கள் அளவு கடந்து புகழ்ந்தது போல் நீங்கள் என்னைப் புகழ வேண்டாம். நிச்சயமாக நான் ஒரு அடிமையாவேன்! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் அடிமையும் அவனது தூதருமாக நான் இருப்பதாகக் கூறுங்கள். (அதுவே போதும்)

(புகாரி-அல்அன்பியா 6/478, அஹ்மத் 1/23)

இங்கே புகழ்வதில் அளவு கடப்பது தடுக்கப்படுகின்றது. அவர் அல்லாஹ்வின் அடிமையாகவும், அவன் தூதராகவும், மனிதர்களின் தலைவராகவும், ஷபாஅத்துக்குரியவராகவும், ஹவ்முல் கவ்தருக்குரியவராகவும், மகாமுல் மஹ்முத் எனும் உயர்ந்த அந்தஸ்த்துக்குரியவராகவும் இன்னும் இது போன்று அல்லாஹ் அவருக்கே வழங்கிய தனிப்பட்ட சிறப்பம்சங்கள் பலவற்றுக்கு உரித்துடையவராகவும் இருப்பதே அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கப் போதுமானதாகும். (நாமாக இல்லாதவற்றைக் கூறி எல்லை மீறி அளவுகடந்து அவருக்குப் புகழ்சேர்க்க வேண்டியதில்லை.)

இவ்வாறு செய்வது நபி(ஸல்) அவர்கள் மீது முஹர்ப்பத் வைப்பதற்கான வழியல்ல. உண்மையில் அவர்கள் மீதுள்ள அன்பை அவரது சுன்னாவைப் பின்பற்றி அவர் காட்டிய வழிமுறையை முன்மாதிரியாகக்

கொண்டு வாழ்வதன் மூலமே வெளிப்படுத்த வேண்டும். இதனை “நீங்கள் (உண்மையிலேயே) அல்லாஹ்வை நேசிப்பதாயின் என்னைப்பின்பற்றுங்கள், அல்லாஹ் உங்களை விரும்புவான்...(3:31)

என்ற மறை வசனமும் “அல்லாஹ்வையும், மறுமையையும் விசுவாசித்து அல்லாஹ்வை அதிகம் திகர் செய்பவர்களுக்கு அழகிய முன்மாதிரி அல்லாஹ்வின் தூதரிடத்திலே உள்ளது” (33:21) என்ற மறைவசனத்தின் மூலமும் உணர்த்தப்படுகின்றது. எனவே அண்ணலாரின் அழகிய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வோமாக!

11. ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அறிந்து செயல்படவேண்டிய நான்கு விடயங்கள்.

ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் நான்கு விடயங்களை அறிந்து அதனடிப்படையில் செயல்படுவது அவசியமாகும். அவையாவன.

1. அறிவு
2. அதனடிப்படையிலான செயற்பாடு
3. அதன் பால் அழைப்பு
4. அவ்வழியில் ஏற்படும் தொல்லைகளைப்

பொறுத்துக் கொள்ளல்.

மேற்படி நான்கு விடயங்கள் பற்றியும் குறா “அல்அஸ்ரில்” ஆர்வமுட்டப்பட்டுள்ளது.

“காலத்தின் மீது சத்தியமாக மனிதன் நஷ்டத்திலே இருக்கின்றான். விசுவாசம் கொண்டு நற்கருமங்களைச் செய்து, சத்தியத்தை ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்து (அதில் வரும் கஷ்டங்களைச் சகித்து) பொறுமையைக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசிக்கிறார்களே அத்தகையோரைத்தவிர”(103:1-3)

இங்கே அல்லாஹ் காலத்தின் மீது சத்தியம் செய்கிறான். இவ்வாறு அல்லாஹ் தனது படைப்புக்களில் தான் நாடியவற்றின் மீது சத்தியம் செய்வான். ஆனாலும் அவனது படைப்புக்கள் அல்லாஹ்வின் மீதோ அவனது ஸிபத்துக்கள் மீதோ அன்றி சத்தியம் செய்தல் கூடாது.

இங்கே சத்தியம் செய்து முழுமனித சமூகமும் நஷ்டத்திலிருப்பதாகக் கூறி பின்வரும் நான்கு பண்புடையோர் இந்த நஷ்டத்திலிருந்து விதிவிலக்குப் பெற்றோர்கள் என்கின்றான். அவையாவன.

A. அல் ஈமான்:

நம்பிக்கை விசுவாசம் எனும் ஈமான் அறிவின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்படுவது அவசியமாகும். அல் லாஹ் வைப் பற்றியும், அவனது அழகுத்திருப்பெயர்கள், பண்புகள் பற்றியும், அவனது திருத்தாதர், அவர்காட்டிய புனித மார்க்கம் பற்றியும் ஆதாரபூர்வமாக அறிந்து சொல், செயல், நம்பிக்கை அனைத்திலும் அதனைச் செயல்படுத்தும் அறிவையே நாம் இங்கே குறிப்பிடுகின்றோம்.

“(நபியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக!.....(47:19) என்ற மறைவசனம் நம்பிக்கை அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இமாம் புகாரி(ரஹ்) அவர்களும் “அல் இல்மு கப்லல் கவ்லி வல்அமல்” அறிவு சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் முந்தியது. (பத்ஹுல்பாரி 1/159) என்ற தலைப்பில் பாடமமைத் திருப்பதும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

B. நஸ்ஸமஸ்கள்

அமல் இல்லாத அறிவு உயிர் அற்ற உடலுக்கொப்பானதாகும். இது பயனற்றது மட்டுமல்ல பாதிப்பானதும் கூட. அல்லாஹ் தந்த ஆலா தன் திருமறையில் “விசுவாசிகளே! நீங்கள் செய்யாததை ஏன் கூறுகின்றீர்கள்! நீங்கள் செய்யாததை (ப் பிறருக்குச் செய்யக் கூறுவது) அல்லாஹ் விடத் தில் மிகவெறுப்பானதாகும்”. (61:2-3) எனக் கூறுவது அமல் அற்ற அறிவுடையோரைக் கண்டிப்பதாகவுள்ளது. ஒரு “அமல்” ஸாலிஹானதாக வேண்டுமாயின், அது இஹ்லாஸ் எனும் பரிசுத்தமனதுடனும் அல்லாஹ்வின் ஷரீஅத் பிரகாரமும் ஆற்றப்படவேண்டும் என்பதை நாம் அறிவோம்.

C. தஃவத்:

அறிவின் பாலும் அமலின்பாலும் ஹிக்மத்தைக் கொண்டும் அழகிய உபதேசத்தின் மூலமும் அழைப்பு விடுதல் முன்றாவது அம்சமாகும்.

“(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! இதுவே எனது (நேரான) வழியாகும். நான் உங்களை அல்லாஹ்வின் பக்கம் அழைக்கின்றேன். தெளிவான ஆதாரத்தின் மீதே நானும், என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் இருக்கின்றோம். அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத் தமானவன். நான் (அவனுக்கு) இணைவைப்போரில் உள்ளவனுமல்லன். (12:108) இவ்வழிமுறைப்பட்டி தஃவத் செய்தல் அவசியமாகும்.

E. பிரச்சாரப்பணியில் ஏற்படும் தொல்லைகளைப் பொறுத்தல்

அல்லாஹ்வின் அழைப்பின்பேரில் நபிமார்களும், ரஸூல்மார்களும் சந்தித்தது போன்று சோதனைகளைச் சந்திப்பதென்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். அவர்கள் எப்படி அவற்றைச் சகித்துக் கொண்டு சளைக்காது தம்பணியில் தொய்வின்றித் தொடர்ந்தனரோ அவ்வாறே பொறுமையுடன் பணியைத் தொடரவேண்டும்.

இவ்வாறு நோக்குகையில் இச்சிறிய குறா ஒரு முஸ்லிம் தன் அணிகலன்களாகக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அனைத்து அம்சங்களையும் தன்னகத்தே

கொண்ட மகத்தானதொரு அத்தியாயம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இதனால்தான் இமாம் ஷாபி(ரஹ்) அவர்கள் “அல்லாஹுத்தஆலா தன் படைப்புக்களுக்கு இந்த ஒரு குறாவைமட்டும் அருளி இருந்தால்கூட போதுமானதாகும். எனக்கூறியுள்ளார்கள்.

(தப்ஸீர் இப்னு கதீர் 8/500)

12. இஸ்லாம்- ஈமான்- இஹ்ஸான் ஒரு விளக்கம்

இஸ்லாம் என்றால் ஏகத்துவத்தில் நிலையாக நின்று அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் வழிபட்டு ஷிர்க்கை விட்டும், முஷ்ரிக்குகளை விட்டும் முற்றாக விலகி அல்லாஹ்வுக்கு முன் சரணடைவதைக் குறிக்கும்.

இப்ராஹீம்(அலை) அவர்கள் பற்றிய நிகழ்ச்சியை அல்லாஹுத்தஆலா கூறுகையில்,

“இப்ராஹீம் தம் தந்தையையும், சமூகத்தாரையும் நோக்கி நிச்சயமாக நீங்கள் வணங்குபவைகளை விட்டும் நான் நீங்கி விட்டேன்” என்று கூறியதை(நினைவு கூறுவீராக!)

எவன் என்னைப் படைத்தானோ அத்தகையவனைத்தவிர (வேறு யாரையும் நான் வணங்கமாட்டேன்) ஆகவே நிச்சயமாக அவனை எனக்கு நேர்வழி காட்டுவான். இன்னும் (ஏகத்துவவாக்கினை)

தன் சந்ததியினரிடையே நிலையானதாகவும் அவர் ஆக்கிவிட்டார். (வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்றும்) அக்கூற்றின் பால் அவர்கள் திரும்புவதற்காகவே அப்டிச் செய்தோம்.” (43:26,27,28) என்று கூறுகின்றான். இது ஷர்க்கையும், முஷ்ரிக்குகளையும் விட்டும் விலகியிருப்பதற்கான ஆதாரமாகவுள்ளது.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகள் ஐந்தாகும். அவையாவன.

1. வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறுயாரும் இல்லை என்றும், முஹம்மத்(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் திருத்தூதர் என்றும் சாட்சி பகர்தல்.
2. தொழுகையை நிலை நாட்டல்.
3. ஸகாத் கொடுத்தல்.
4. ரமழான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்றல்.
5. சக்தி பெற்றோர் ஹஜ் செய்தல்.

‘லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்’ எனச்சான்று பகர்தல் என்பதன் பொருள் யாதெனில் உண்மையாகவே வணக்கத்துக்குரியவனாக அல்லாஹ் ஒருவனை மட்டுமே நாம் உறுதி கொள்வதாகும்.

‘முஹம்மதூர் ரஸூலுல்லாஹ்’ என்று சாட்சி பகர்வதின் அர்த்தம் அவர் ஏவியதை எடுத்து நடப்பதும்,

அவர் கூறியவற்றை உண்மைப்படுத்துவதும், அவர் தடுத்த கண்டித்தவற்றை விட்டும் விலகி நடப்பதும், அவர் விதித்த விதி முறைப்படியன்றி வேறு வழிமுலம் அல்லாஹ்வை வணங்காமலிருப்பதுமாகும்.

ஈமான் - ஈமான் என்றால் அரபிப்பாஷையின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளல் என்பது பொருளாகும். இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் கண்ணோட்டத்தில் ஈமான் என்பது உள்ளத்தால் ஏற்று, நாவால் மொழிந்து, உடல்உறுப்புகளால் செயற்படுவதைக் குறிக்கும். ஈமானுக்குப் பல்வேறு வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்டனும் குர்ஆன் சுன்னாவுக்கும், இச்சமூகத்தின் ஸலபு (முன்சென்ற நல்லடியார்)களின் கொள்கைக்கும் இசைவான சரியான வரைவிலக்கணம் இதுவாகும்.

குர்ஆனும் சுன்னாவும், ஈமான் கூடிக் குறையும் தன்மையுடையதென்றும், நல்லறங்கள் மூலம் அது அதிகரித்து, பாவகாரியங்கள் மூலம் குறையும் என்றும் எமக்குணர்த்துகின்றன. இதோ அதற்கு சில ஆதாரங்கள்.

“நேர் வழி பெற்று விட்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய நேர்வழியை மேலும் அதிகப்படுத்தி அவர்களின் பயபக்தியையும் (அதிகப்படுத்தி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் கொடுத்தான்.” (47:17)

உண்மையான விசுவாசிகள் யாரென்றால் அல்லாஹ்வின் பெயர் அவர்கள் முன் கூறப்பட்டால்.

அவர்களுடைய இதயங்கள் பயந்து நடுங்கி விடும்: (மேலும்) அவனுடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால் அவை அவர்களுடைய ஈமானை அதிகப்படுத்தும், அவர்கள் தங்கள் இரட்சகன் மீது (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள். (8:2)

“அவன் எத்தகையவனென்றால், விசுவாசங் கொண்டவர்களுடைய இதயங்களில் அவர்களின் விசுவாசத்துடன் இன்னும் விசுவாசத்தை அவர்களுக்கு அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காக அமைதியை இறக்கி வைத்தான். (48:4)

“ஈமான் எழுபதிற்கும் மேற்பட்ட கிளைகளை உடையதாகும். லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பது அதன் உயர்வானதாகும். பாதையில் உள்ள தொல்லை தருபவற்றை அகற்றுவது அதன் கீழ்நிலையாகும். வெட்கம், ஈமானில் நின்றுமுள்ளதாகும். என நபி(ஸல்) அவர்கள் நவின்றார்கள்.

(அபுதாவூத், அஸ்ஸுன்னா 5/56, நஸஈ, அல்ஈமான் 6/97)

“அணுவளவேனும் இதயத்தில் ஈமான் உள்ளோர் நரகத்திலிருந்து (எப்போதாயினும்) வெளியேற்றப்படுவர்.”

(புகாரி 13/393, முஸ்லிம் 1/172)

என்ற அல்குர்ஆனின் வசனங்களும், ஹதீஸ்களும் ஈமான் கூடிக்குறையும் தன்மையுடையது என்பதற்கான தெளிவான ஆதாரங்களாகும். அஹ்லுஸ்ஸுன்னத் வல்

ஜமாஅத்தின் கொள்கையும் இதுதான். எனவே, ஈமான் கூடவோ, குறையவோமாட்டாது எனக் கூறுபவர்களின் கூற்றை கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அவர்களது கூற்று மேற்படி வசனங்களிற்கு முரணானதாகவும், அவற்றோடு மோதுவதாகவுமுள்ளது. இவர்கள் தமது கூற்றுக்குச் சான்றாகக் காட்டும் ஹதீஸ்கள் எதுவும் ஸஹீஹானதல்ல! அவற்றில் ஒன்றை (ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற அடிப்படையில்) உதாரணத்திற்காக நோக்குவோம்.

“தகீபைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவினர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஈமான் கூடிக் குறையுமா? என வினவ. அதற்கவர் இல்லை. ஈமான் இதயத்தில் பூரணமாக இருக்கும். அது அதிகரிப்பது குப்ராகும். குறைவது ஷிர்க்காகும். என நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா(ரழி) அவர்களைத் தொட்டும் அறிவிக்கப்படுகின்றது.

இச்செய்தி இப்னு கதீர்(ரழி) அவர்கள் கூறியது போல் இட்டுக்கட்டப்பட்ட அறிவிப்பாகும். இது பற்றி அவர் விபரிக்கையில் “இந்த அறிவிப்பில் இடம் பெறும் அபுல்லைத் தொடக்கம் அபுமுதீஃ வரை அனைவரும் அறியப்படாதவர்களாகும். இவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் பிரதான வரலாற்று நூல்கள் எதிலும் இடம் பெறவில்லை. அபுமுதீஃ எனப்படும் ஹகம் இப்னு அப்துல்லாஹ் இப்னு முஸல்லமதுல் பல்கீ என்பவரை, அவர்மத் இப்னு ஹன்பல், யஹ்யா இப்னு முயீன் மற்றும் பலரும் புலவீனமானவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அபூமுஹ்சம் எனப்படுபவர் யசத் இப்னு சுப்பானாவார். அவரும் பலவீனமானவராவார். இவர் பற்றி இமாம் நஸஈ(ரஹ்) அவர்கள் ஹதீஸ்கலையில் விடப்பட்டவர் என்கின்றார்கள். இவரிடம் இரண்டு நாணயங்களை வழங்கினால் எழுபது ஹதீஸ்களை அறிவிப்பார். எனக் கூறி இவர் ஹதீஸ்களை இட்டுக் கட்டுபவர் என ஷஃபா கூறுகின்றார். (ஷரஹுத்தஹாவி 385)

எனவே இது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத செய்தியாகும். இது போன்றே இது பற்றி வந்துள்ள அனைத்து அறிவிப்புகளும் ஏற்க முடியாதவைகளாகவே இருக்கின்றன.

ஈமானின் அடிப்படைகள் ஆறாகும். அவையாவன.

1. அல்லாஹ்வையும்
2. அவனது மலக்குகளையும்
3. அவனது வேதங்களையும்
4. அவனது தூதர்களையும்
5. மறுமை நாளையும்
6. நன்மைதீமை யாவும் அவன் புறமிருந்தே வரும் என்ற கதரையும் விசுவாசிப்பதாகும்.

இஹ்ஸான்: இஹ்ஸான் என்றால் நீ அல்லாஹ்வைப் பார்க்காவிட்டாலும் அவனைப் பார்ப்பது போன்று அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்வதாகும். ஏனெனில் நீ அவனைப் பார்க்கா விட்டாலும் அவன் உன்னைப் பார்க்கின்றான்.

இதன் பொருள் யாதெனில் அல்லாஹுத்தஆலா ரகசியத் திலும் , பரகசியத் திலும் எம்மைக் கண்காணிக்கின்றான் என்று எண்ணி அவனது தவாபை எதிர்பார்த்து தண்டனையைப் பயந்து அவனுக்கு வழிபடுவதாகும்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் மூலமாக ஸஹீஹ் முஸ்லிமில் இடம் பெற்றுள்ள பின்வரும் ஹதீஸில் இஸ்லாம், ஈமான், இஹ்ஸான் பற்றிய விளக்கம் வந்துள்ளது. இதோ அந்த அறிவிப்பு-

உமர்(ரழி) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்:
 “ஒரு நாள் நாங்கள் எல்லோரும் இறைவனின் தூதர் முஹம்மத்(ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது எங்கள் முன் ஒருவர் வந்து நின்றார். அவருடைய ஆடைகள் மிகைத்த வெண்மையுடன் காணப்பட்டன. அவருடைய தலைமுடி மிகைத்த கருமை நிறத்துடன் காணப்பட்டது. பயணம் செய்ததற்கான அறிகுறிகள் எதுவும் அவரிடம் காணப்படவில்லை. எங்களில் யாருக்கும் அவரைத்தெரியாது. அவர் நடந்து சென்று நபி(ஸல்) அவர்களின் முன் அமர்ந்தார். அவரது முழங்கால்களை நபி(ஸல்) அவர்களின் முழங்கால் களுக்கு எதிராகவும் கைகளை கால்களின்மீதும் வைத்து அமர்ந்தார். பின்னர் நபி(ஸல்) அவர்களை நோக்கி “முஹம்மதே இஸ்லாத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார். நபி(ஸல்) அவர்கள்

“இஸ்லாம் என்பது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லையென்றும், முஹம்மது இறைவனின் தூதர் என்றும் சாட்சியம் கூறுவது, தொழுகையை நிறைவேற்றுவது, ஸகாத் கொடுப்பது, ரமழான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பது, உங்களால் முடிந்தால் ஹஜ்(இறைவன் இல்லத்திற்கு புனித பயணம்) செய்வது, இவைகளாகும் என்றார்கள். இதற்கு அவர் நீங்கள் சரியாகவே சொன்னீர்கள் என்றார். நாங்கள் அவர் அப்படி வினவியது குறித்தும் அவரே உண்மைப்படுத்தியது குறித்தும் ஆச்சரியம் கொண்டோம். பின்னரவர், ஈமான் குறித்து எனக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார். “அது அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனது வானவர்கள், அவனது வேதங்கள், அவனது தூதர்கள், இறுதி நாள் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளுவதும், நல்லவைகளும் தீயவைகளும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடக்கும் என்று நம்புவதுமாகும்.” என்பதாக நபி(ஸல்) அவர்கள் பதில் தந்தார்கள். இதைக் கேட்ட அவர் நீங்கள் சரியாகவே பேசினீர்கள் என்றார். தொடர்ந்து அவர் இவ்வஸான் (நல்ல செயல்கள்) பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார்.

“நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பார்க்காத போதும் அவனைநேரில் பார்ப்பது போல் அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்வதாகும். நீங்கள் அவனைப் பார்க்காத போதிலும் அவன் மெய்யாகவே உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கின்றான்” எனச் சொன்னார்கள். பின்னர் அவர் எனக்கு அந்த நேரம் (நியாயத் தீர்ப்பு

நாள்) குறித்துச் சொல்லுங்கள் என்றார். இதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் “இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படுபவர் கேட்பவரைவிட அதிகமாக அறிந்தவர் அல்ல” என்றார்கள். பின்னர் அவர் அதன் அடையாளங்கள் குறித்து எனக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார். நபி(ஸல்) சொன்னதாவது:

“அடிமைப் பெண் தனது எஜமானியைப் பெற்றெடுப்பாள். அப்போது காலணிகளில்லாத, ஆடைகளற்ற, ஆதரவற்ற கூட்டத்தினர் ஆடம்பரமான கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில் போட்டி போட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்ப்பீர்கள்” பிறகு அவர் போய் விட்டார். நான் அங்கேயே தாமதித்தேன். பிறகு நபி(ஸல்) அவர்கள் “உமரே கேள்விகளைக் கேட்டவர் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” எனக் கேட்டார்கள். நான் “அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே நன்றாக அறிவார்கள்.” என்றேன். நபி(ஸல்) அவர்கள், அவர் ஜிப்ரீல் ஆவார். அவர் உங்களுக்கு உங்கள் மார்க்கத்தை கற்றுத் தருவதற்காக வந்தார்” என்று கூறினார்கள்.

ஈமான், இஸ்லாம், இஹ்ஸான் ஆகிய மூன்றிலும் தளர்வு அற்ற பிடிப்புடன் வாழ அல்லாஹ் நம்மனைவருக்கும் தவ்பீக் செய்தருள்வானாக!

வஆஹிர் த.:வானா அனில் ஹம்து லில்லாஹி
ரப்பில் ஆலமீன்

مذكرة في العقيدة

إعداد

الدكتور/ صالح بن سعد السحيمي

ترجمها إلى التامل

الشيخ/ محمد إسماعيل بن شاه الحميد (السلفي)

تاميلي

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بسطانة

تحت إشراف وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
عنوان: ٤٢١٠٠٤، الرياض ١١٥٦٦، بريد إلكتروني: Sultanah22@hotmail.com

THE COOPERATIVE OFFICE FOR CALL & FOREIGNERS GUIDANCE AT SULTANAH
Tel: 4240077 Fax: 4251005 P.O.Box: 92675 Riyadh: 11663 K.S.A. E-mail: sultanah22@hotmail.com

